EURÓPSKA
KOMISIA

V Štrasburgu 18. 4. 2023
COM(2023) 227 final

2023/0112 (COD)

Návrh

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

ktorou sa mení smernica 2014/59/EÚ, pokiaľ ide o opatrenia včasnej intervencie, podmienky pre riešenie krízovej situácie a financovanie opatrení na riešenie krízovej situácie

(Text s významom pre EHP)

{SWD(2023) 225-226} - {SEC(2023) 230}

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

• Dôvody a ciele návrhu

Navrhované zmeny smernice 2014/59/EÚ[1] (ďalej len „smernica o ozdravení a riešení krízových situácií bánk“ alebo „BRRD“) sú súčasťou legislatívneho balíka krízového riadenia a ochrany vkladov (ďalej len „CMDI“), ktorý obsahuje aj zmeny nariadenia (EÚ) č. 806/2014[2] (ďalej len „nariadenie o jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií“ alebo „SRMR“) a smernice 2014/49/EÚ[3] (ďalej len „smernica o systémoch ochrany vkladov“ alebo „DGSD“).

Rámec krízového riadenia EÚ je dobre zavedený, ale z predchádzajúcich epizód zlyhaní bánk vyplynulo, že sú potrebné jeho zlepšenia. Cieľom reformy CMDI je ďalej plniť ciele rámca krízového riadenia a zabezpečiť jednotnejší prístup k riešeniu krízovej situácie, aby mohla každá banka v kríze riadnym spôsobom opustiť trh, pričom sa zachová finančná stabilita a peniaze daňových poplatníkov a zaistí sa dôvera vkladateľov. Konkrétne musí byť posilnený existujúci rámec pre menšie a stredné banky, pokiaľ ide o jeho koncepciu, vykonávanie, a najmä stimuly na jeho uplatňovanie, aby sa na tieto banky uplatňoval dôveryhodnejšie.

Kontext návrhu

V období po celosvetovej finančnej kríze a kríze štátneho dlhu prijala EÚ rozhodné kroky v súlade s medzinárodnými výzvami na reformu s cieľom vytvoriť bezpečnejší finančný sektor pre jednotný trh EÚ. Zahŕňalo to poskytnutie nástrojov a právomocí na riadne zvládnutie zlyhania akejkoľvek banky pri zachovaní finančnej stability a ochrany verejných financií a vkladateľov. V roku 2014 bola vytvorená banková únia, ktorá v súčasnosti pozostáva z dvoch pilierov: jednotného mechanizmu dohľadu a jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií. Banková únia je však stále neúplná a chýba jej tretí pilier: európsky systém ochrany vkladov (ďalej len „EDIS“)[4]. Návrh Komisie týkajúci sa zavedenia systému EDIS[5] prijatý 24. novembra 2015 stále čaká na schválenie.

Bankovú úniu podporuje jednotný súbor pravidiel, ktorý sa, pokiaľ ide o CMDI, skladá z troch právnych aktov EÚ prijatých v roku 2014: BRRD, SRMR a DGSD. V smernici BRRD sa vymedzujú právomoci, pravidlá a postupy v oblasti ozdravovania a riešenia krízových situácií bánk, ako aj dohody o cezhraničnej spolupráci na riešenie zlyhaní cezhraničného

---

[1] Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 190).

[2] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014 z 15. júla 2014, ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií a jednotného fondu na riešenie krízových situácií a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 (Ú. v. EÚ L 225, 30.7.2014, s. 1).

[3] Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/49/EÚ zo 16. apríla 2014 o systémoch ochrany vkladov (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 149).

[4] Okrem toho stále neexistuje dohoda na dôveryhodnom a spoľahlivom mechanizme zabezpečovania likvidity pri riešení krízových situácií v bankovej únii v súlade s normou zavedenou medzinárodnými partnermi.

[5] COM(2015) 586 final.

bankovníctva. V nariadení SRMR sa vytvára Jednotná rada pre riešenie krízových situácií a jednotný fond na riešenie krízových situácií a vymedzujú právomoci, pravidlá a postupy v oblasti riešenia krízových situácií subjektov usadených v bankovej únii v súvislosti s jednotným mechanizmom riešenia krízových situácií. V smernici DGSD sa zabezpečuje ochrana vkladateľov a stanovujú pravidlá využívania finančných prostriedkov systému ochrany vkladov. Smernice BRRD a DGSD sa uplatňujú vo všetkých členských štátoch a nariadenie SRMR sa uplatňuje v členských štátoch, ktoré tvoria bankovú úniu.

V bankovom balíku z roku 2019, známom aj ako „balík na znižovanie rizík“, sa zrevidovali smernica BRRD, nariadenie SRMR, nariadenie o kapitálových požiadavkách (ďalej len „CRR“)[6] a smernica o kapitálových požiadavkách (ďalej len „CRD“)[7]. Tieto revízie zahŕňali opatrenia na plnenie prísľubov EÚ prijatých na medzinárodných fórach[8], ktoré sa týkajú prijatia ďalších krokov na dokončenie bankovej únie zavedením dôveryhodných opatrení na zníženie rizík s cieľom zmierniť hrozby pre finančnú stabilitu.

V novembri 2020 Euroskupina schválila vytvorenie a včasné zavedenie spoločného zabezpečovacieho mechanizmu pre jednotný fond na riešenie krízových situácií v rámci Európskeho mechanizmu pre stabilitu[9].

Reforma krízového riadenia a ochrany vkladov (ďalej len „CMDI“) a jej širšie dôsledky pre bankovú úniu

Spoločne s reformou CMDI ponúkne úplná banková únia vrátane svojho tretieho piliera EDIS domácnostiam a podnikom v EÚ vyššiu úroveň finančnej ochrany a dôvery, zabezpečí vyššiu dôveru a posilnenie finančnej stability ako nevyhnutných podmienok rastu, prosperity a odolnosti v hospodárskej a menovej únii a všeobecnejšie v EÚ. Únia kapitálových trhov dopĺňa bankovú úniu, keďže obe iniciatívy sú mimoriadne dôležité na financovanie dvojakej transformácie (digitálnej a zelenej), posilnenie medzinárodnej úlohy eura a otvorenej strategickej autonómie EÚ, ako aj jej konkurencieschopnosti v meniacom sa svete, a to najmä vzhľadom na súčasné národné hospodárske a geopolitické prostredie[10, 11].

V júni 2022 Euroskupina neschválila komplexnejší pracovný plán na dokončenie bankovej únie začlenením systému EDIS. Namiesto toho Euroskupina vyzvala Komisiu, aby predložila

---

6 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 1).

7 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 338).

8 Bazilejský výbor pre bankový dohľad a Rada pre finančnú stabilitu. Rada pre finančnú stabilitu (aktualizovaná verzia z roku 2014), *Key Attributes of effective resolution regimes for financial institutions* (Kľúčové atribúty účinných režimov riešenia krízových situácií pre finančné inštitúcie) a (2015), *Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks (G-SIBs) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term Sheet* [Princípy týkajúce sa kapacity na absorpciu strát a rekapitalizáciu globálne systémovo dôležitých bánk (G-SIB) pri riešení krízovej situácie, Hlavné prvky celkovej kapacity na absorpciu strát].

9 Euroskupina (30. novembra 2020), *Statement of the Eurogroup in inclusive format on the ESM reform and the early introduction of the backstop to the Single Resolution Fund* (Vyhlásenie Euroskupiny zasadajúcej v inkluzívnom formáte o reforme Európskeho mechanizmu pre stabilitu a včasnom zavedení spoločného zabezpečovacieho mechanizmu pre jednotný fond na riešenie krízových situácií). Bude sa vykonávať v období 2022 – 2024. Dohoda o zmene Zmluvy, ktorou sa zriaďuje Európsky mechanizmus pre stabilitu, však stále čaká na ratifikáciu.

10 Európska komisia (2020), *pracovný program Komisie na rok 2021*, oddiel 2.3, s. 5.

11 Európska komisia (2023), *Dlhodobá konkurencieschopnosť EÚ: výhľad na obdobie po roku 2030*.

cielenejšie legislatívne návrhy na reformu rámca EÚ v oblasti krízového riadenia bánk a vnútroštátnej ochrany vkladov[12].

Súčasne s tým Európsky parlament vo svojej výročnej správe za rok 2021 o bankovej únii[13] takisto zdôraznil význam dokončenia bankovej únie zavedením systému EDIS a podporil Komisiu pri predkladaní legislatívneho návrhu o preskúmaní CMDI. Hoci Euroskupina systém EDIS výslovne neschválila, zabezpečila by sa ním väčšia spoľahlivosť reformy CMDI a odvetviu by priniesol synergie a zvýšenie efektívnosti. Tento legislatívny balík by bol súčasťou programu na dokončenie bankovej únie, ako sa to zdôrazňovalo v politických usmerneniach predsedníčky von der Leyenovej, v ktorých sa pripomínala aj dôležitosť systému EDIS, pričom podporu mu pravidelne vyjadrujú aj lídri[14].

Ciele rámca krízového riadenia a ochrany vkladov (CMDI)

Rámec CMDI bol navrhnutý na zmiernenie rizík a zvládnutie zlyhania inštitúcií všetkých veľkostí pri dosiahnutí štyroch všeobecných cieľov:

i) ochrany finančnej stability pri zabránení nákaze, a tým aj zabezpečenia trhovej disciplíny a kontinuity zásadných funkcií pre spoločnosť;

ii) zabezpečenia fungovania jednotného trhu a rovnakých podmienok v celej EÚ;

iii) minimalizovania využívania peňazí daňových poplatníkov a oslabenie prepojenia medzi bankami a štátmi a

iv) ochrany vkladateľov a zabezpečenia dôvery spotrebiteľov.

Rámec CMDI poskytuje súbor nástrojov, ktoré sa môžu použiť v rôznych fázach životného cyklu bánk v ťažkostiach: opatrenie na ozdravenie podporené plánmi ozdravenia vypracovanými bankami; opatrenia včasnej intervencie; opatrenia na zabránenie zlyhaniu banky; plány riešenia krízovej situácie vypracované orgánmi pre riešenie krízových situácií a súbor nástrojov riešenia krízových situácií po vyhlásení, že banka zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, pričom za verejný záujem sa považuje riešenie krízovej situácie banky (a nie jej likvidácia). Okrem toho sa na zlyhávajúce banky, ktorých situáciu je možné riešiť na základe uvedených vnútroštátnych postupov, naďalej uplatňujú vnútroštátne konkurzné konania mimo rámca CMDI[15], ak sú vhodnejšie (namiesto riešenia krízovej situácie) a nepoškodzujú verejný záujem ani neohrozujú finančnú stabilitu.

Rámec CMDI je zameraný na poskytovanie kombinácie zdrojov financovania na hospodársky efektívne zvládnutie zlyhaní, zabezpečenie ochrany finančnej stability a vkladateľov a udržania trhovej disciplíny pri zníženom využívaní verejného rozpočtu, a napokon aj znížení nákladov pre daňových poplatníkov. Náklady na riešenie krízovej situácie banky sa najskôr uhrádzajú z vlastných zdrojov banky, t. j. prerozdeľujú sa medzi akcionárov a veriteľov

[12] Euroskupina (16. júna 2022), *Eurogroup statement on the future of the Banking Union* (Vyhlásenie Euroskupiny o budúcnosti bankovej únie).

[13] Európsky parlament (2022), *správa o bankovej únii – výročná správa za rok 2021;* Európsky parlament vydáva správu o bankovej únii každý rok od roku 2015.

[14] Samit eurozóny (24. marca 2023), *Statement of the Euro Summit, meeting in inclusive format* (Vyhlásenie zo samitu eurozóny zasadajúceho v inkluzívnom formáte).

[15] Vnútroštátne konkurzné konania nie sú harmonizované. Rozhodnutie orgánu pre riešenie krízových situácií o tom, či riešiť krízovú situáciu zlyhávajúcej banky, ktoré si vyžaduje porovnanie medzi riešením krízovej situácie a vnútroštátnym konkurzným konaním (posúdenie verejného záujmu), je však súčasťou rámca CMDI. Ak sa orgán pre riešenie krízových situácií rozhodne neriešiť krízovú situáciu zlyhávajúcej banky, tento prípad sa následne rieši na vnútroštátnej úrovni, na ktorej sa uskutoční posúdenie začatia konkurzného konania alebo iného druhu zrušenia na základe konkrétnych podrobností vnútroštátnych konkurzných režimov.

samotnej banky (čo predstavuje internú kapacitu banky na absorpciu strát), čím sa takisto znižuje morálny hazard a zlepšuje trhová disciplína. V prípade potreby sa môžu doplniť finančnými prostriedkami zo systémov ochrany vkladov a mechanizmov financovania riešenia krízových situácií (vnútroštátnych fondov na riešenie krízových situácií alebo jednotného fondu na riešenie krízových situácií v rámci bankovej únie). Tieto fondy sú financované z príspevkov všetkých bánk bez ohľadu na ich veľkosť a obchodný model. V bankovej únii sa tieto pravidlá ďalej integrovali tým, že Jednotná rada pre riešenie krízových situácií bola poverená riadením jednotného fondu na riešenie krízových situácií, ktorý je financovaný z príspevkov subjektov odvetvia v zúčastnených členských štátoch bankovej únie, a vykonávaním dohľadu na ním. V závislosti od nástroja použitého v prípade banky v ťažkostiach (napr. preventívnych a alternatívnych opatrení alebo opatrení na riešenie krízovej situácie v rámci vnútroštátnych konkurzných konaní) a konkrétnych podrobností prípadu môže byť pri intervenciách z fondu na riešenie krízových situácií/jednotného fondu na riešenie krízových situácií, systému ochrany vkladov alebo verejných financií zo štátneho rozpočtu potrebná kontrola štátnej pomoci[16].

Dôvody návrhu

Napriek tomu, že od roku 2014 sa dosiahol pokrok, riešenie krízovej situácie sa uplatňovalo zriedka, a to najmä v rámci bankovej únie. Identifikovali sa oblasti, v ktorých možno ďalej posilniť a upraviť rámec CMDI, pokiaľ ide o jeho koncepciu, vykonávanie, a čo je najdôležitejšie, motiváciu na jeho uplatňovanie.

Do dnešného dňa sa krízové situácie mnohých zlyhávajúcich bánk menšej alebo strednej veľkosti riešia v rámci vnútroštátnych režimov, ktoré často zahŕňajú využitie peňazí daňových poplatníkov (záchrana pomocou vonkajších zdrojov) namiesto využitia záchranných sietí financovaných subjektmi odvetvia, ako je jednotný fond na riešenie krízových situácií v rámci bankovej únie, ktorý sa zatiaľ pri riešení krízových situácií nevyužil. To je proti zámeru rámca stanoveného po celosvetovej finančnej kríze, ktorá si vyžiadala veľký posun paradigmy od záchrany pomocou vonkajších zdrojov k záchrane pomocou vnútorných zdrojov. V tejto súvislosti sú alternatívne náklady na mechanizmy financovania riešenia krízovej situácie, ktoré hradia všetky banky, značné.

Rámec riešenia krízovej situácie v plnej miere nedosiahol kľúčové všeobecné ciele, konkrétne zjednodušenie fungovania jednotného trhu EÚ v bankovníctve zabezpečením rovnakých podmienok, zvládnutie cezhraničných a domácich kríz a minimalizovanie využívania peňazí daňových poplatníkov.

Dôvodom sú najmä nezosúladené stimuly pri výbere správneho nástroja na riadenie zlyhávajúcich bánk, čo vedie k neuplatňovaniu harmonizovaného rámca riešenia krízovej situácie a výberu iných možností. Je to tak vo všeobecnosti z dôvodu širokej miery voľnej úvahy pri posudzovaní verejného záujmu, ťažkostí s prístupom k financovaniu pri riešení krízovej situácie bez spôsobenia strát vkladateľom a jednoduchšieho prístupu k financovaniu mimo riešenia krízovej situácie. Týmto spôsobom sa riskuje fragmentácia a dosiahnutie neoptimálnych výsledkov pri riadení zlyhaní bánk, a to najmä menších a stredných.

Preskúmanie rámca CMDI a vzťahu k vnútroštátnym konkurzným konaniam by malo priniesť riešenia týchto problémov. Takisto by malo umožniť úplné dosiahnutie cieľov rámca

[16] Pravidlá štátnej pomoci sú neoddeliteľne spojené s rámcom CMDI a dopĺňajú ho. Na tieto pravidlá sa toto preskúmanie a posúdenie vplyvu nevzťahuje. V záujme zaistenia jednotnosti týchto dvoch rámcov Euroskupina v novembri 2020 vyzvala Komisiu, aby preskúmala rámec štátnej pomoci pre banky a súčasne ho doplnila preskúmaním rámca CMDI, čím by sa zaistilo súbežné nadobudnutie účinnosti aktualizovaného rámca CMDI.

a zabezpečiť jeho vhodnosť na daný účel pre všetky banky v EÚ bez ohľadu na ich veľkosť, obchodný model a štruktúru záväzkov, a to aj pre menšie a stredné banky, ak si to prevládajúce okolnosti vyžadujú. Revízia by sa mala zameriavať na dosiahnutie jednotného uplatňovania pravidiel vo všetkých členských štátoch, čím sa zaistí lepšie vytváranie rovnakých podmienok a zároveň ochrana finančnej stability a vkladateľov a zabráni nákaze a využívaniu peňazí daňových poplatníkov. Konkrétne by sa mal rámec zlepšiť v záujme uľahčenia riešenia krízovej situácie menších a stredných bánk, ako sa pôvodne očakávalo, a to zmiernením vplyvov na finančnú stabilitu a reálne hospodárstvo bez využívania verejného financovania a posilnením dôvery vkladateľov, ktorých tvoria najmä domácnosti a malé a stredné podniky (ďalej len „MSP“). Pokiaľ ide o rozsah predpokladaných zmien, cieľom preskúmania CMDI nie je revidovať súčasný rámec, ale skôr zaistiť potrebné zlepšenia vo viacerých kľúčových oblastiach, aby rámec fungoval podľa pôvodných predpokladov pre všetky banky.

Zhrnutie prvkov reformy krízového riadenia a ochrany vkladov (CMDI)

Zmeny zahrnuté do balíka CMDI sa týkajú celého rozsahu aspektov politík a predstavujú súdržnú reakciu na identifikované problémy:

- rozšírenie rozsahu riešenia krízovej situácie preskúmaním posúdenia verejného záujmu, ak sa tým dosiahnu ciele rámca, napr. ochrana finančnej stability, peňazí daňových poplatníkov a dôvera vkladateľov, lepšie ako prostredníctvom vnútroštátneho konkurzného konania,
- posilnenie financovania riešenia krízovej situácie doplnením internej kapacity inštitúcií na absorpciu strát, ktorá je naďalej prvou obrannou líniou, využívaním finančných prostriedkov systému ochrany vkladov pri riešení krízovej situácie na pomoc pri získavaní prístupu k fondom na riešenie krízových situácií bez spôsobenia strát vkladateľom, ak je to možné, a to na základe podmienok a záruk,
- zmena postavenia pohľadávok v konkurznom konaní a zabezpečenie všeobecnej prednosti vkladateľov s jednoúrovňovou prednosťou vkladateľov, a to s cieľom umožniť využívanie finančných prostriedkov systému ochrany vkladov na iné opatrenia ako vyplácanie krytých vkladov,
- harmonizovanie testu najnižších nákladov pre všetky druhy intervencií systému ochrany vkladov okrem vyplácania krytých vkladov pri konkurznom konaní s cieľom lepšie zabezpečovať rovnaké podmienky a zaistiť jednotnosť výsledkov,
- objasnenie rámca včasnej intervencie odstránením prekrývaní medzi opatreniami včasnej intervencie a opatreniami v oblasti dohľadu, a to zabezpečením právnej istoty, pokiaľ ide o platné podmienky, a uľahčením spolupráce medzi príslušnými orgánmi a orgánmi pre riešenie krízových situácií,
- zabezpečenie včasného začatia riešenia krízovej situácie a
- zlepšenie ochrany vkladateľov (napr. cielené zlepšenia ustanovení smernice DGSD o rozsahu ochrany a cezhraničnej spolupráci, harmonizácia vnútroštátnych možností a zlepšenie transparentnosti finančnej spoľahlivosti systémov ochrany vkladov).

- **Súlad s existujúcimi ustanoveniami v tejto oblasti politiky**

V návrhu sa predkladajú zmeny existujúcich právnych predpisov v záujme ich plného zosúladenia s existujúcimi ustanoveniami politík v oblasti krízového riadenia bánk a ochrany vkladateľov. Cieľom preskúmania smernice BRRD/nariadenia SRMR a smernice DGSD je zlepšenie fungovania rámca tak, aby poskytoval orgánom pre riešenie krízových situácií nástroje, pomocou ktorých dokážu zvládnuť zlyhanie akejkoľvek banky bez ohľadu na jej veľkosť a obchodný model, čím sa zachová finančná stabilita, ochránia vkladatelia a zabráni využitiu peňazí daňových poplatníkov.

- **Súlad s ostatnými politikami EÚ**

Návrh vychádza z reforiem uskutočnených po finančnej kríze, ktorá viedla k vytvoreniu bankovej únie a jednotného súboru pravidiel pre všetky banky v EÚ.

Návrh prispieva k posilneniu finančných právnych predpisov EÚ prijatých v poslednom desaťročí na zmiernenie rizík vo finančnom sektore a zabezpečenie riadneho riadenia zlyhaní bánk. Jeho cieľom je zabezpečiť spoľahlivejší bankový systém a v konečnom dôsledku podporiť udržateľné financovanie hospodárskej činnosti v EÚ. Je plne zlučiteľný so základnými cieľmi EÚ, pokiaľ ide o podporu finančnej stability, zníženie podpory daňových poplatníkov pri riešení krízových situácií bánk a ochrane dôvery vkladateľov. Tieto ciele podporujú vysokú úroveň konkurencieschopnosti a ochrany spotrebiteľov.

2. PRÁVNY ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právny základ**

Návrhom sa mení existujúca smernica BRRD, a to najmä pokiaľ ide o zlepšenie uplatňovania nástrojov, ktoré sú už k dispozícii v rámci pre ozdravenie a riešenie krízovej situácie bánk, objasňujú podmienky pre riešenie krízovej situácie, uľahčuje prístup k záchranným sieťam v prípade zlyhania bánk a lepšie objasňujú a zjednocujú pravidlá financovania. Zavedením harmonizovaných požiadaviek na uplatňovanie rámca CMDI na banky na vnútornom trhu sa návrhom do veľkej miery znižuje riziko rozdielnych vnútroštátnych pravidiel v členských štátoch, ktoré by mohli narúšať hospodársku súťaž na vnútornom trhu.

Vzhľadom na to je právny základ návrhu rovnaký ako právny základ pôvodného legislatívneho aktu, konkrétne článok 114 ZFEÚ. Týmto ustanovením sa umožňuje prijať opatrenia na aproximáciu vnútroštátnych ustanovení, ktorých cieľom je vytvorenie a fungovanie vnútorného trhu.

- **Subsidiarita (v prípade inej ako výlučnej právomoci)**

Právny základ patrí do oblasti vnútorného trhu, ktorá sa považuje za spoločnú právomoc v zmysle vymedzenia v článku 4 ZFEÚ. Väčšinu zvažovaných opatrení predstavujú aktualizácie a zmeny existujúceho práva Únie a ako také sa týkajú oblastí, v ktorých EÚ už vykonávala svoje právomoci a nemá v úmysle od týchto existujúcich právomocí upustiť.

Keďže ciele sledované navrhovanými opatreniami sú zamerané na doplnenie už existujúcich právnych predpisov EÚ, možno ich najlepšie dosiahnuť skôr na úrovni EÚ než rôznymi vnútroštátnymi iniciatívami. Konkrétne bolo odôvodnenie osobitného a harmonizovaného režimu EÚ na riešenie krízových situácií všetkých bánk v EÚ stanovené pri začatí uplatňovania rámca v roku 2014. Do jeho hlavných vlastností sa premietajú medzinárodné usmernenia a dokument *Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions* (Kľúčové atribúty účinných režimov riešenia krízových situácií pre finančné inštitúcie), prijatý Radou pre finančnú stabilitu po celosvetovej finančnej kríze z roku 2008.

Zásada subsidiarity je zakotvená v existujúcom rámci riešenia krízových situácií. Jeho ciele, konkrétne harmonizáciu pravidiel a procesov riešenia krízovej situácie, nemožno uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov. Z dôvodu účinkov zlyhania akejkoľvek inštitúcie na celú EÚ ich je preto lepšie možné dosiahnuť na úrovni EÚ prostredníctvom opatrenia EÚ.

Zámerom existujúceho rámca riešenia krízových situácií bolo vždy poskytnúť spoločný súbor nástrojov na účinné a riadne zvládnutie zlyhania akejkoľvek banky bez ohľadu na jej veľkosť, obchodný model alebo miesto pôsobnosti, ak je to potrebné na zachovanie finančnej stability EÚ, členského štátu alebo regiónu, v ktorom pôsobí, a na ochranu vkladateľov bez využívania verejných finančných prostriedkov.

Týmto návrhom sa menia určité ustanovenia smernice BRRD v záujme zlepšenia existujúceho rámca, a to najmä pokiaľ ide o jeho uplatňovanie na menšie a stredné banky, pretože inak by nemusel dosiahnuť svoje ciele.

Riziká pre finančnú stabilitu, dôveru vkladateľov alebo využitie verejných financií v jednom členskom štáte môžu mať ďalekosiahle dôsledky aj cezhranične, a napokon môžu prispieť k fragmentácii jednotného trhu. Neprijatie opatrení na úrovni EÚ v prípade menej významných bánk a ich vnímané vylúčenie zo vzájomnej záchrannej siete by mohlo ovplyvniť aj ich schopnosť získať prístup na trhy a prilákať vkladateľov v porovnaní s významnými bankami. Okrem toho by vnútroštátne riešenia zlyhaní bánk zhoršili prepojenie medzi bankami a štátmi a ohrozili myšlienku bankovej únie, ktorá spočíva v zavedení posunu paradigmy od záchrany pomocou vonkajších zdrojov k záchrane pomocou vnútorných zdrojov.

Konanie na úrovni EÚ s cieľom reformovať rámec riešenia krízových situácií neurčuje stratégiu, ktorú treba realizovať v prípade zlyhania bánk. O tom, či sa siahne po harmonizovanej stratégii/nástroji EÚ v oblasti riešenia krízovej situácie alebo vnútroštátnej stratégii likvidácie, voľnou úvahou rozhodne orgán pre riešenie krízových situácií na základe posúdenia verejného záujmu. Každý jednotlivý prípad zlyhania sa posudzuje osobitne, pričom sa automaticky neprihliada na veľkosť banky, geografický dosah jej činností a štruktúru bankového sektora. V praxi sa tak posúdenie verejného záujmu stáva testom subsidiarity v EÚ.

Hoci je teda na posúdenie toho, či sa má krízová situácia banky riešiť alebo nie, potrebné posúdenie na základe jednotlivých prípadov, je mimoriadne dôležité ponechať všetkým bankám možnosť riešiť krízovú situáciu a orgánom pre riešenie krízových situácií správne stimuly, aby si zvolili riešenie krízovej situácie, a to z dôvodu možnej systémovej povahy všetkých inštitúcií, ako sa už uvádza v smernici BRRD.

Členské štáty môžu uvažovať o likvidácii menších alebo stredných bánk aj v medziach rámca reformovaného rámca. V tomto zmysle zostávajú v platnosti vnútroštátne konkurzné režimy (ktoré nie sú harmonizované), ak sa konkurzné konanie považuje za lepšiu alternatívu ako riešenie krízovej situácie. Takýmto spôsobom sa zachová súvislý rad nástrojov vrátane tých, ktoré sa netýkajú riešenia krízovej situácie, ako sú napríklad: preventívne a ochranné opatrenia; nástroje riešenia krízových situácií; alternatívne opatrenia v rámci vnútroštátneho konkurzného konania a vyplácanie krytých vkladov v prípade likvidácie po častiach.

Zmena smernice BRRD sa preto považuje za najlepšiu možnosť. Nastolí sa tým správna rovnováha medzi harmonizovaním pravidiel a prípadným zachovaním vnútroštátnej flexibility. Zmenami sa prehĺbi podpora jednotného uplatňovania rámca riešenia krízových situácií a zbližovania postupov orgánov dohľadu a orgánov pre riešenie krízových situácií a zároveň zabezpečia rovnaké podmienky na celom vnútornom trhu pre bankové služby. To

má mimoriadny význam pre bankový sektor, v rámci ktorého pôsobí na celom vnútornom trhu EÚ množstvo inštitúcií. Tieto ciele by sa vnútroštátnymi pravidlami nedosiahli.

- **Proporcionalita**

Podľa zásady proporcionality neprekračuje obsah a forma činnosti EÚ rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie celkových cieľov zmlúv.

Neoddeliteľnou súčasťou posúdenia vplyvu, ktoré je pripojené k tomuto návrhu, je otázka proporcionality. Navrhované zmeny boli individuálne posúdené vzhľadom na cieľ proporcionality. Okrem toho sa nedostatočná proporcionalita existujúcich pravidiel posudzovala vo viacerých oblastiach a analyzovali sa osobitné možnosti zamerané na zníženie administratívneho zaťaženia a nákladov na dodržiavanie predpisov v prípade menších inštitúcií, a to najmä zrušením povinnosti stanoviť minimálnu požiadavku na vlastné zdroje a oprávnené záväzky v prípade určitých druhov subjektov.

V podmienkach prístupu k mechanizmom financovania riešenia krízovej situácie podľa súčasného rámca sa dostatočne nezohľadňujú rozdiely z dôvodu proporcionality na základe stratégie riešenia krízovej situácie, veľkosti a/alebo obchodného modelu. Schopnosť bánk splniť podmienky prístupu k mechanizmom financovania riešenia krízovej situácie závisí od množstva nástrojov použiteľných pri záchrane pomocou vnútorných zdrojov v ich súvahách v čase intervencie. Z dôkazov však vyplýva, že niektoré (menšie a stredné) banky na určitých trhoch čelia štrukturálnym ťažkostiam pri tvorbe minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky. V prípade uvedených bánk by bolo potrebné vzhľadom na ich osobitnú štruktúru záväzkov (najmä tých bánk, ktoré do veľkej miery využívajú financovanie vkladov) zachrániť pomocou vnútorných zdrojov určité vklady, aby mohli získať prístup k mechanizmu financovania riešenia krízovej situácie, čo môže vyvolať obavy o finančnú stabilitu a prevádzkovú uskutočniteľnosť vzhľadom na hospodársky a sociálny vplyv vo viacerých členských štátoch. Navrhovanými zmenami (napr. jasnými pravidlami prispôsobenia minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky stratégiám riešenia krízovej situácie prevodom, zavedením jednoúrovňovej prednosti vkladateľov a umožnením použitia finančných prostriedkov systému ochrany vkladov na splnenie požiadavky na prístup k mechanizmu financovania riešenia krízovej situácie) by sa zlepšil prístup k financovaniu pri riešení krízovej situácie. Takisto by sa nimi zaviedla väčšia proporcionalita v prípade bánk, ktorých krízová situácia by sa riešila v rámci stratégií prevodov, a to tým, že by sa umožnila ochrana vkladov pred záchranou pomocou vnútorných zdrojov, ak je to potrebné, a účinne riešil problém financovania riešenia krízovej situácie bez oslabenia minimálnych podmienok na záchranu pomocou vnútorných zdrojov, ktoré je potrebné splniť na získanie prístupu k mechanizmu financovania riešenia krízovej situácie.

- **Výber nástroja**

Navrhuje sa, aby sa opatrenia vykonali zmenou smernice BRRD. Navrhované opatrenia odkazujú na už existujúce ustanovenia začlenené do tohto právneho nástroja alebo ich ďalej rozvíjajú.

Niektoré z navrhovaných zmien, napríklad tie, ktoré ovplyvňujú odchod z trhu po negatívnom posúdení verejného záujmu, by členským štátom ponechali dostatočnú mieru flexibility vo fáze ich transponovania do vnútroštátneho práva, aby sa zachovali odlišné vnútroštátne pravidlá likvidácie.

3. VÝSLEDKY HODNOTENÍ *EX POST*, KONZULTÁCIÍ SO ZAINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENÍ VPLYVU

- **Hodnotenia *ex post*/kontroly vhodnosti existujúcich právnych predpisov**

Rámec CMDI bol navrhnutý na odvrátenie a riadenie zlyhania inštitúcií všetkých veľkostí alebo s akýmkoľvek obchodným modelom. Bol vypracovaný s cieľom zachovať finančnú stabilitu, ochrániť vkladateľov, minimalizovať využívanie verejnej podpory, obmedziť morálny hazard a zlepšiť vnútorný trh s finančnými službami. Z hodnotenia vyplynulo, že rámec CMDI by sa mal vo všeobecnosti zlepšiť v určitých ohľadoch, napríklad pokiaľ ide o ochranu peňazí daňových poplatníkov.

Konkrétne z hodnotenia vyplýva, že právna istota a predvídateľnosť pri riadení zlyhaní bánk je naďalej nedostatočná. Rozhodnutie subjektov verejného sektora o tom, či využiť riešenie krízovej situácie alebo konkurz, sa môže v jednotlivých členských štátoch do veľkej miery líšiť. Okrem toho záchranné siete financované subjektmi odvetvia nie sú vždy účinné, pričom pretrvávajú odlišné podmienky prístupu k financovaniu pri riešení krízovej situácie a mimo riešenia krízovej situácie. To má vplyv na stimuly a vytvára príležitosti na arbitráž, keď sa prijímajú rozhodnutia o tom, ktorý nástroj krízového riadenia použiť. A napokon je medzi členskými štátmi v mnohých oblastiach naďalej nevyvážená a nejednotná ochrana vkladateľov.

- **Konzultácie so zainteresovanými stranami**

Komisia uskutočnila rozsiahle výmeny prostredníctvom rôznych konzultačných nástrojov na oslovenie všetkých dotknutých zainteresovaných strán, aby lepšie pochopila, ako rámec fungoval, ako aj možný rozsah zlepšení.

V roku 2020 Komisia začala konzultáciu o kombinácii úvodného posúdenia vplyvu a plánu realizácie zameranej na poskytnutie podrobnej analýzy opatrení, ktoré sa majú prijať na úrovni EÚ, a potenciálneho vplyvu rôznych možností politiky na hospodárstvo, spoločnosť a životné prostredie.

V roku 2021 Komisia začala dve konzultácie: cielenú a verejnú konzultáciu s cieľom získať spätnú väzbu od zainteresovaných strán o uplatňovaní rámca CMDI a názory na možné úpravy. Cielená konzultácia pozostávajúca z 39 všeobecných a osobitných technických otázok bola k dispozícii iba v angličtine a prebiehala od 26. januára do 20. apríla 2021. Verejná konzultácia zahŕňala desať všeobecných otázok, ktoré boli k dispozícii vo všetkých jazykoch EÚ, a prebiehala počas obdobia získavania spätnej väzby od 25. februára do 20. mája 2021.

Okrem toho Komisia 18. marca 2021 usporiadala konferenciu na vysokej úrovni, na ktorej sa zúčastnili zástupcovia všetkých príslušných zainteresovaných strán. Na konferencii sa potvrdil význam účinného rámca, ale upozornilo sa aj na jeho súčasné slabé miesta.

Zamestnanci Komisie takisto v rámci expertnej skupiny Komisie pre bankové, platobné a poisťovacie služby opakovane konzultovali s členskými štátmi vykonávanie rámca CMDI v EÚ a možné revízie smernice BRRD/nariadenia SRMR a smernice DGSD. Súčasne s diskusiami v expertnej skupine sa otázky riešené v tomto návrhu preberali aj na zasadnutiach prípravných orgánov Rady, konkrétne pracovnej skupiny Rady pre finančné služby a bankovú úniu a pracovnej skupiny na vysokej úrovni pre systém EDIS.

Okrem toho zamestnanci Komisie vo fáze prípravy právnych predpisov zorganizovali aj množstvo stretnutí (fyzických aj virtuálnych) so zástupcami bankového odvetvia a ďalšími zainteresovanými stranami.

Výsledky všetkých uvedených iniciatív sa premietli do prípravy tohto návrhu a pripojeného posúdenia vplyvu. Vyplynuli z nich jednoznačné dôkazy o potrebe aktualizovať a doplniť

súčasné pravidlá, aby bolo možné čo najlepšie dosahovať ciele rámca. V prílohe 2 k posúdeniu vplyvu sa uvádzajú zhrnutia týchto konzultácií a verejnej konferencie.

- **Získavanie a využívanie expertízy**

Komisia vydala výzvu na predloženie odporúčaní týkajúcich sa financovania pri riešení krízovej situácie a platobnej neschopnosti Európskemu orgánu pre bankovníctvo (ďalej len „EBA“). Komisia chcela získať cielené technické odporúčania na účely: i) posúdenia oznámených ťažkostí niektorých menších a stredných bánk pri vydávaní finančných nástrojov dostatočne absorbujúcich straty; ii) preskúmania súčasných požiadaviek s cieľom získať prístup k dostupným zdrojom financovania v súčasnom rámci a iii) posúdenia kvantitatívnych aspektov jednotlivých možností politík v oblasti financovania pri riešení krízovej situácie a platobnej neschopnosti a ich účinnosť pri dosahovaní cieľov politík. Orgán EBA odpovedal v októbri 2021[17].

Komisia využila aj stanovisko platformy Fit for Future z decembra 2021. V stanovisku sa zdôrazňovala potreba primerane prispôsobiť rámec CMDI tak, aby bol vhodný pre všetky banky, a to s prihliadnutím na jeho potenciálny vplyv na dôveru vkladateľov a finančnú stabilitu.

- **Posúdenie vplyvu[18]**

Návrh podliehal rozsiahlemu posúdeniu vplyvu, pri ktorom sa zohľadnila spätná väzba zainteresovaných strán a potreba riešiť rôzne navzájom súvisiace otázky týkajúce sa troch rôznych právnych textov.

Pri posúdení vplyvu sa zohľadnil celý rozsah možností politík na riešenie zistených problémov s koncepciou a vykonávaním rámca krízového riadenia a ochrany vkladov. Vzhľadom na silné väzby medzi súborom nástrojov na krízové riadenie a ich financovaním sa pri posúdení vplyvu prihliadlo na balíky možností politík, v ktorých sa kombinujú relevantné vlastnosti návrhu rámca CMDI v záujme zabezpečenia komplexného a jednotného prístupu. Niektoré navrhované zmeny – týkajúce sa opatrení včasnej intervencie, spúšťacích faktorov na stanovenie toho, či banka zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, a harmonizácie určitých vlastností smernice DGSD – sú spoločné všetkým posudzovaným balíkom možností.

Jednotlivé balíky možností sa zameriavajú najmä na analýzu spektra možností na dôveryhodné a účinné rozšírenie rozsahu riešenia krízovej situácie na úrovni ambícií v rámci zabezpečovania lepšej prístupnosti financovania. Konkrétne sa v možnostiach politík zvažuje uľahčenie využívania finančných prostriedkov systému ochrany vkladov pri riešení krízovej situácie, ako aj jeho využitie na preklenutie, na základe testu najmenších nákladov, v záujme zlepšenia proporcionality pri získavaní prístupu bánk, najmä menších a stredných, na ktoré sa vzťahujú stratégie prevodov s odchodom z trhu, k mechanizmom financovania riešenia krízovej situácie. Okrem toho sa v možnostiach politík skúma možnosť účinnejšieho a efektívnejšieho využitia finančných prostriedkov systému ochrany vkladov na základe harmonizovaného testu najnižších nákladov na opatrenia iné ako vyplácanie krytých vkladov, cieľom čoho je zlepšiť zlučiteľnosť stimulov pre orgány pre riešenie krízových situácií pri výbere najvhodnejšieho nástroja na riadenie krízy. Uvoľnenie finančných prostriedkov systému ochrany vkladov na opatrenia iné ako vyplácanie krytých vkladov závisí od

[17] EBA (22. októbra 2021), *Call for advice regarding funding in resolution and insolvency* (Výzva na predloženie odporúčaní týkajúcich sa financovania pri riešení krízovej situácie a platobnej neschopnosti).

[18] Pozri odkazy na dokumenty SWD(2023) 226 (súhrnný prehľad posúdenia vplyvu) a SEC(2023) 230 (kladné stanovisko Výboru pre kontrolu regulácie).

postavenia systému ochrany vkladov v hierarchii pohľadávok. V možnostiach politík sa preto skúmajú aj rôzne scenáre harmonizácie prednosti vkladateľov.

Vzhľadom na tieto prvky sa pri posudzovaní vplyvu skúmajú tri možné balíky možností politík, ktoré prinášajú výsledky na rôznej úrovni ambície. Cieľom každého balíka je vytvoriť rámec založený na stimuloch podporou jednotnejšieho uplatňovania nástrojov riešenia krízovej situácie, zvýšením právnej istoty a predvídateľnosti, lepším zabezpečovaním rovnakých podmienok a uľahčovaním prístupu k spoločným záchranným sieťam, a to všetko pri zachovaní určitých alternatív mimo riešenia krízovej situácie na základe vnútroštátnych konkurzných konaní. Tieto ciele sa však v jednotlivých balíkoch možností dosahujú v rôznej miere v závislosti od ich návrhu a balíky sa líšia z pohľadu politickej uskutočniteľnosti.

V uprednostňovanej možnosti sa predpokladajú ambiciózne zlepšenia rovnice financovania, možnosť značného rozšírenia rozsahu riešenia krízovej situácie aj na menšie a stredné banky a lepšie zosúladenie stimulov na rozhodovanie o najlepšom krízovom nástroji pre tieto inštitúcie. Považovala sa za účinnejšiu, efektívnejšiu a súdržnejšiu, pokiaľ ide o dosahovanie cieľov rámca, ako ostatné možnosti vrátane základného scenára spočívajúceho v neprijatí žiadnych opatrení. Konkrétne sa za najúčinnejší prostriedok na zabezpečenie využívania finančných prostriedkov systému ochrany vkladov pri riešení krízovej situácie považovalo zrušenie absolútnej prednosti systému ochrany vkladov. Existencia absolútnej prednosti pohľadávok v rámci systému ochrany vkladov je hlavným dôvodom, pre ktorý finančné prostriedky systému ochrany vkladov takmer nikdy nemožno využiť na iné účely ako vyplácanie krytých vkladov v prípade konkurzného konania, a to z dôvodu vplyvu, ktorý má na výsledok testu najnižších nákladov, pri ktorom sa uprednostňuje vyplácanie. Zistilo sa však, že absolútna prednosť v konečnom dôsledku chráni finančné prostriedky systému ochrany vkladov a bankový sektor pred možným dopĺňaním prostriedkov tým, že bráni intervencii zo systému ochrany vkladov pri riešení krízovej situácie, pričom nezabezpečuje lepšiu ochranu krytých vkladov. Zrušenie absolútnej prednosti systému ochrany vkladov je preto potrebné, aby sa riešil existujúci výsledok posúdenia testu najmenších nákladov, pri ktorom sa uprednostňuje vyplácanie, a aby sa zabezpečilo primerané financovanie pri riešení krízovej situácie, s cieľom zaistiť uskutočniteľnosť riešenia krízovej situácie menších a stredných bánk prostredníctvom prevodu podnikov a odchodu zlyhanej banky z trhu.

Posúdenie vplyvu obsahovalo aj ďalšiu možnosť, ktorá pozostávala z ambicióznej reformy rámca CMDI vrátane systému EDIS vo forme sprostredkovateľského hybridného modelu odlišného od návrhu Komisie z roku 2015. V tejto možnosti sa uznáva význam zavedenia spoločného systému ochrany vkladov pre spoľahlivosť rámca a dokončenie bankovej únie; v tejto fáze bola však posúdená ako politicky neuskutočniteľná.

Návrh by obsahoval náklady orgánov a určitých bánk v závislosti od rozsahu, v ktorom by sa riešenie krízovej situácie rozšírilo na základe posúdenia verejného záujmu v jednotlivých prípadoch, a od osobitných okolností každého prípadu. Využitie finančných prostriedkov systému ochrany vkladov a fondu na riešenie krízových situácií/jednotného fondu na riešenie krízových situácií by bolo v prípade finančných prostriedkov, ktoré sa majú použiť, nákladovo efektívnejšie, môže však znamenať aj potrebu dopĺňania prostredníctvom príspevkov subjektov odvetvia. Celkovo by sa však náklady orgánov pre riešenie krízových situácií a bánk kompenzovali prínosmi v podobe lepšej pripravenosti pre väčšie spektrum bánk, objasnenými stimulmi pri rozhodovaní o tom, ktoré krízové nástroje použiť, zníženým využívaním finančných prostriedkov daňových poplatníkov a zvýšenou finančnou stabilitou a dôverou vkladateľov, a to všetko vďaka jasnejším pravidlám a prístupu k záchranných sieťam financovaným subjektmi odvetvia. V prípade spotrebiteľov a verejnosti by mali byť náklady obmedzené a jednoznačne by mali prevažovať nad prínosmi, a to najmä v podobe

zvýšenej ochrany vkladateľov, finančnej stability a nižšieho využívania peňazí daňových poplatníkov.

Výbor pre kontrolu regulácie po prvom zápornom stanovisku schválil posúdenie vplyvu. V záujme riešenia pripomienok vznesených radou bolo posúdenie vplyvu rozšírené o ďalšie vysvetlenia týkajúce sa: i) povahy problémov, ktoré sa riešia v tomto preskúmaní, a všeobecnej opodstatnenosti riešenia krízovej situácie v porovnaní s konkurzným konaním s cieľom ochrániť finančnú stabilitu, dôveru vkladateľov a minimalizovať využívanie peňazí daňových poplatníkov; ii) objasnení toho, ako je reforma zlučiteľná so zásadou subsidiarity, a iii) ďalších podrobností o iných aspektoch, akými sú zlučiteľnosť s preskúmaním pravidiel štátnej pomoci, vzťah k návrhu Komisie z roku 2015 o systéme EDIS, spôsob, akým bolo zohľadnené odporúčanie orgánu EBA, alebo podmienky, za ktorých môže systém ochrany vkladov zasiahnuť do riešenia krízovej situácie.

- **Regulačná vhodnosť a zjednodušenie**

Preskúmanie sa zameriava najmä na celkové zavedenie a fungovanie rámca krízového riadenia a ochrany vkladov, pričom osobitná pozornosť sa venuje menším a stredným bankám a spravodlivejšiemu zaobchádzaniu s vkladateľmi. Očakáva sa, že navrhovaná reforma bude mať prínosy najmä v oblasti účinnosti rámca a jeho právnej zrozumiteľnosti.

Táto reforma je technologicky neutrálna a nemá vplyv na digitálnu pripravenosť.

- **Základné práva**

Európska únia sa zaviazala dodržiavať prísne normy ochrany základných práv a je signatárom mnohých dohovorov o ľudských právach. V tejto súvislosti je návrh zlučiteľný s právami, ktoré sa uvádzajú v hlavných dohovoroch OSN o ľudských právach, v Charte základných práv Európskej únie, ktorá je neoddeliteľnosťou súčasťou zmlúv EÚ, a v Európskom dohovore o ľudských právach.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Tento návrh nemá vplyv na rozpočet EÚ.

5. ĎALŠIE PRVKY

- **Plány vykonávania, spôsob monitorovania, hodnotenia a podávania správ**

V návrhu sa od členských štátov vyžaduje, aby zmeny smernice BRRD transponovali do svojich vnútroštátnych právnych predpisov do 18 mesiacov od nadobudnutia účinnosti pozmeňujúcej smernice.

Návrh obsahuje požiadavky na orgán EBA týkajúce sa vydania štandardov v súvislosti s určitými ustanoveniami rámca a podávania správ Komisii o jeho účinnom vykonávaní, napr. v súvislosti s posúdeniami riešiteľnosti uskutočňovanými orgánmi pre riešenie krízových situácií alebo s prípravou vykonania riešenia krízovej situácie.

Právne predpisy budú predmetom hodnotenia päť rokov po uplynutí lehoty na ich vykonanie, aby sa posúdilo, nakoľko účinné a efektívne boli pri dosahovaní cieľov, a aby sa rozhodlo, či sú potrebné nové opatrenia alebo zmeny.

6. PODROBNÉ VYSVETLENIE KONKRÉTNYCH USTANOVENÍ NÁVRHU

Opatrenia včasnej intervencie a príprava na riešenie krízovej situácie

Podmienky uplatňovania opatrení včasnej intervencie vrátane odvolania manažmentu a vymenovania dočasných správcov sa menia tak, aby sa odstránila nejednoznačnosť a príslušným orgánom zabezpečila potrebná právna istota. Článok 27 ods. 1, článok 28 a článok 29 ods. 1 sa menia tak, aby sa zabezpečilo, že po splnení podmienok týkajúcich sa opatrení dohľadu, uvedených v smernici CRD alebo smernici (EÚ) 2019/2034[19] (ďalej len „smernica o investičných spoločnostiach“ alebo „IFD“), možno využiť opatrenia včasnej intervencie, ale tieto opatrenia inštitúcia neprijala alebo sa považujú za nedostatočné na riešenie zistených problémov. Existujúce spúšťacie faktory, na ktoré sa nevzťahuje smernica CRD ani smernica IFD, sa zachovávajú. Zároveň sa odstraňuje vnútorná postupnosť krokov medzi opatreniami včasnej intervencie, odvolaním manažérov a vymenovaním dočasných správcov, pričom podľa návrhu sa na všetky vzťahujú tie isté spúšťacie faktory, ale príslušné orgány musia dodržať zásadu proporcionality pri výbere najvhodnejšieho opatrenia pre každú okolnosť. Mandát orgánu EBA týkajúci sa usmernení na podporu jednotného uplatňovania spúšťacích faktorov sa ponecháva.

Opatrenia včasnej intervencie uvedené v článku 27 smernice BRRD, ktoré sa prekrývajú s dostupnými právomocami v oblasti dohľadu podľa článku 104 smernice CRD alebo článku 49 smernice IFD (týkajúcimi sa preskúmania finančnej situácie riadiaceho orgánu, odvolania manažérov, ktorí už nespĺňajú kritériá vhodnosti, zmien obchodnej stratégie a prevádzkovej štruktúry inštitúcie), sa vypúšťajú zo smernice BRRD a ponechávajú iba v smernici CRD alebo smernici IFD. Tým by sa mali vyriešiť praktické a administratívne výzvy zistené príslušnými orgánmi pri uplatňovaní uvedených prekrývajúcich sa opatrení.

V záujme rozšírenia obmedzených ustanovení smernice BRRD, v ktorých sa vyžaduje spolupráca medzi príslušnými orgánmi a orgánmi pre riešenie krízových situácií v čase, keď sa začne zhoršovať finančná situácia banky, sa v novom článku 30a podrobne uvádzajú interakcie a povinnosti príslušných orgánov a orgánov pre riešenie krízových situácií pred riešením krízovej situácie. Príslušný orgán je povinný oznámiť orgánu pre riešenie krízových situácií prijatie určitých opatrení dohľadu podľa smernice CRD alebo smernice IFD (najmä tých, ktoré sa predtým prekrývali s opatreniami včasnej intervencie), keď dospeje k záveru, že boli splnené podmienky na včasnú intervenciu a keď skutočne uplatní opatrenia včasnej intervencie. Príslušné orgány v spolupráci s orgánmi pre riešenie krízových situácií by mali monitorovať finančnú situáciu inštitúcie a jej zlučiteľnosť s akýmkoľvek uloženým opatrením. Zároveň musí príslušný orgán poskytnúť orgánu pre riešenie krízových situácií všetky informácie potrebné na prípravu riešenia krízovej situácie alebo musí o ich poskytnutie požiadať samotnú inštitúciu. Takisto sa objasňuje, že orgán pre riešenie krízových situácií má právomoc uviesť inštitúciu na trh alebo prijať opatrenia na uvedenie inštitúcie na trh a žiadať o vytvorenie virtuálneho dátového priestoru bez toho, aby bolo potrebné vopred požiadať o opatrenia včasnej intervencie. Od príslušných orgánov a orgánov pre riešenie krízových situácií sa vyžaduje, aby úzko spolupracovali pri rozhodovaní o tom, či prijať včasnú intervenciu alebo opatrenia na prípravu riešenia krízovej situácie v záujme zabezpečenia jednotnosti a účinnosti.

[19] Smernica Európskeho parlamentu a Rady z 27. novembra 2019 o prudenciálnom dohľade nad investičnými spoločnosťami a o zmene smerníc 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EÚ, 2013/36/EÚ, 2014/59/EÚ a 2014/65/EÚ (Ú. v. EÚ L 314, 5.12.2019, s. 64).

Včasné varovanie týkajúce sa zlyhania alebo pravdepodobného zlyhania

Článok 30a obsahuje povinnosť príslušného orgánu dostatočne včas oznámiť orgánu pre riešenie krízových situácií závažné riziko, že inštitúcia alebo subjekt bude spĺňať podmienky na vydanie posúdenia, že zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, ako sa to stanovuje v článku 32 ods. 4, a to ihneď po tom, ako dospeje k tomuto záveru. Toto oznámenie by malo obsahovať dôvody uskutočnenia posúdenia príslušným orgánom, ako aj prehľad alternatívnych riešení, ktoré môžu v primeranom časovom rámci zabrániť zlyhaniu dotknutej inštitúcie alebo dotknutého subjektu.

Pri uznaní kriticky dôležitej úlohy, ktorú včasné opatrenie na riešenie krízovej situácie zohráva pri zachovaní čo najvyššej úrovne kapitálu, minimálnej požiadavke na vlastné zdroje a oprávnené záväzky a likvidite inštitúcie alebo subjektu, a všeobecnejšie pri zabezpečovaní zavedenia potrebných podmienok, na základe ktorých môže orgán pre riešenie krízových situácií úspešne realizovať stratégiu riešenia krízovej situácie vypracovanú pre každú inštitúciu alebo subjekt, má orgán pre riešenie krízových situácií právomoc posúdiť, v úzkej spolupráci s príslušným orgánom, čo sa považuje za primeraný časový rámec na účely nájdenia riešení súkromnej alebo administratívnej povahy, ktoré dokážu zabrániť zlyhaniu. Počas tohto obdobia včasného varovania by mal príslušný orgán naďalej vykonávať svoje kompetencie a zároveň udržiavať vzťahy s orgánom pre riešenie krízových situácií v súlade s článkom 30a. Príslušný orgán a orgán pre riešenie krízových situácií by mali úzko spolupracovať pri monitorovaní vývoja situácie inštitúcie alebo subjektu a vykonávaní alternatívnych opatrení. V tejto súvislosti by sa mali orgán pre riešenie krízových situácií a príslušný orgán pravidelne schádzať v intervaloch stanovených orgánom pre riešenie krízových situácií.

Ak sa v tomto časovom rámci nenájdu alebo nevykonajú žiadne vhodné alternatívne opatrenia na odvrátenie zlyhania, príslušný orgán by mal posúdiť, či inštitúcia alebo subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá. Ak príslušný orgán dospeje k záveru, že inštitúcia alebo subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, mal by to formálne oznámiť orgánu pre riešenie krízových situácií postupom stanoveným v článku 32 ods. 1 a 2. Orgán pre riešenie krízových situácií môže toto posúdenie uskutočniť aj sám, ak členský štát uplatnil vnútroštátnu možnosť podľa článku 32 ods. 2. Orgán pre riešenie krízových situácií by mal potom stanoviť, či sú splnené podmienky pre riešenie krízovej situácie. Ak je výsledkom posúdenia verejného záujmu potreba riešiť krízovú situáciu inštitúcie alebo subjektu, orgán pre riešenie krízových situácií by mal následne prijať rozhodnutie o opatrení na riešenie krízovej situácie. Je to v súlade s nedávnou judikatúrou Súdneho dvora EÚ týkajúcou sa bankovej únie, podľa ktorej je posúdenie ECB prípravným opatrením určeným na to, aby mohla Jednotná rada pre riešenie krízových situácií prijať rozhodnutie o riešení krízovej situácie banky. Súdny dvor ďalej uviedol, že Jednotná rada pre riešenie krízových situácií má výlučnú právomoc posúdiť podmienky vyžadované na uplatnenie opatrenia na riešenie krízovej situácie, a to po schválení programu riešenia krízovej situácie Komisiou, prípadne, ak Rada voči nemu nenamieta[20].

Posúdenie verejného záujmu

Rámec CMDI bol navrhnutý na odvrátenie a riadenie zlyhania inštitúcií všetkých veľkostí pri súčasnej ochrane vkladateľov a daňových poplatníkov. Ak sa banka považuje za zlyhávajúcu alebo takú, ktorá pravdepodobne zlyhá, a existuje verejný záujem na riešení jej krízovej situácie, orgány pre riešenie krízových situácií zasiahnu pomocou nástrojov a právomocí udelených v smernici BRRD v prípade neexistencie súkromného riešenia. V prípade

[20] Uznesenie zo 6. mája 2019, ABLV Bank/ECB, T-281/18, EU:T:2019:296, body 34 až 36 a rozsudok zo 6. mája 2021, ABLV Bank/ECB, C-551/19 P a C-552/19 P, EU:C:2021:369, body 62 až 71.

neexistencie verejného záujmu na riešení krízovej situácie by sa malo zlyhanie banky riešiť prostredníctvom riadneho vnútroštátneho zrušenia, ktoré vykonajú vnútroštátne orgány, prípadne aj s finančnou pomocou zo systému ochrany vkladov alebo iných zdrojov financovania.

V zásade sa pri posudzovaní verejného záujmu porovnáva riešenie krízovej situácie s konkurzným konaním, pričom sa posudzuje najmä to, ako každý scenár dosahuje ciele riešenia krízových situácií. Ciele riešenia krízových situácií, na základe ktorých sa vykonáva posudzovanie, sú tieto: i) vplyv na finančnú stabilitu (rozsiahla kríza môže mať za následok iný výsledok posúdenia verejného záujmu ako idiosynkratické zlyhanie); ii) posúdenie vplyvu na zásadné funkcie banky a iii) potreba obmedziť využívanie mimoriadnej verejnej finančnej podpory. Podľa súčasného rámca možno k riešeniu krízovej situácie pristúpiť len vtedy, ak by sa pri konkurznom konaní neumožňovalo dosiahnuť ciele riešenia krízových situácií v rovnakom rozsahu.

V smernici BRRD a nariadení SRMR sa ponecháva orgánom pre riešenie krízových situácií určitý priestor na voľné uváženie pri vykonávaní posúdenia verejného záujmu, čo vedie k rôznemu uplatňovaniu a výkladu, do ktorého sa vždy nepremieta logika a zámer právnych predpisov. V niektorých prípadoch, konkrétne v rámci bankovej únie, sa posúdenie verejného záujmu uplatňovalo pomerne reštriktívne.

S cieľom minimalizovať rozdiely a rozšíriť uplatňovanie posúdenia verejného záujmu, t. j. rozšíriť rozsah riešenia krízovej situácie, obsahuje návrh tieto legislatívne zmeny:

Zmeny cieľov riešenia krízových situácií

Súčasné vymedzenie „zásadných funkcií“ neobsahuje výslovný odkaz na vplyv ich narušenia na reálne hospodárstvo a finančnú stabilitu na regionálnej úrovni, čo vedie k možnému výkladu, že funkcie sa môžu považovať za zásadné iba vtedy, ak má ich zrušenie vplyvy na vnútroštátnej úrovni. S cieľom zabrániť rozdielnym výkladom sa do vymedzenia „zásadných funkcií“ dopĺňa odkaz na „národnú alebo regionálnu úroveň“ vplyvu ich narušenia na reálne hospodárstvo alebo finančnú stabilitu (článok 2 ods. 1 bod 35).

Cieľ riešenia krízových situácií, ktorý si vyžaduje minimalizáciu využívania mimoriadnej verejnej finančnej podpory, neumožňuje rozlišovať medzi využívaním peňazí z vnútroštátnych rozpočtov a využívaním záchranných sietí financovaných subjektmi odvetvia (vnútroštátne fondy na riešenie krízových situácií, jednotný fond na riešenie krízových situácií alebo systém ochrany vkladov). Preto sa tento cieľ riešenia krízových situácií mení tak, aby zahŕňal osobitný odkaz na podporu poskytovanú z rozpočtu členského štátu, s cieľom uviesť, že finančné prostriedky poskytované zo záchranných sietí financovaných subjektmi odvetvia by sa mali uprednostňovať pred financovaním z peňazí daňových poplatníkov [článok 31 ods. 1 písm. c)]. Toto dopĺňa zmena procesných pravidiel posúdenia verejného záujmu, podľa ktorej musí orgán pre riešenie krízových situácií zvážiť a porovnať všetku mimoriadnu verejnú finančnú podporu, ktorej poskytnutie inštitúcii pri riešení krízovej situácie možno opodstatnene očakávať, s podporou v prípade kontrafaktuálneho scenára konkurzného konania. Ak sa v kontrafaktuálnom scenári konkurzného konania očakáva pomoc na zvýšenie likvidity, malo by to viesť ku kladnému výsledku posúdenia verejného záujmu (článok 32 ods. 5 druhý pododsek).

Cieľ riešenia krízových situácií súvisiaci s ochranou vkladateľov sa mení tak, aby sa objasnilo, že riešenie krízovej situácie by sa malo zameriavať na ochranu vkladateľov pri minimalizovaní strát v systémoch ochrany vkladov. Znamená to, že riešenie krízovej situácie by sa malo uprednostniť, ak by bolo konkurzné konanie pre systém ochrany vkladov nákladnejšie.

Procesné zmeny porovnania medzi riešením krízovej situácie a vnútroštátnym konkurzným konaním

Podľa súčasnej smernice BRRD si musia orgány pre riešenie krízových situácií vybrať konkurzné konanie, ak na dosiahnutie cieľov riešenia krízových situácií nie je možnosť riešenia krízovej situácie lepšia. V súčasnom znení článku 32 ods. 5 sa stanovuje, že riešenie krízovej situácie sa vyberie len vtedy, ak by likvidácia inštitúcie v rámci bežného konkurzného konania nespĺňala do tej istej miery ciele riešenia krízových situácií. S cieľom umožniť rozšírenie uplatňovania riešenia krízovej situácie sa článok 32 ods. 5 prvý pododsek mení tak, aby sa objasnilo, že vnútroštátne konkurzné konania by sa mali vybrať ako uprednostňovaná stratégia iba vtedy, ak dosahujú ciele rámca lepšie ako riešenie krízovej situácie (a nie do tej istej miery). Hoci sa konkurzné konanie ponechá ako štandardná možnosť, zmena bude viesť k zvýšeniu dôkazného bremena pre orgány pre riešenie krízových situácií pri preukazovaní toho, že riešenie krízovej situácie nie je vo verejnom záujme. Posúdenie verejného záujmu sa však naďalej bude vykonávať na základe rozhodnutí orgánu pre riešenie krízových situácií v jednotlivých prípadoch.

Využitie systému ochrany vkladov pri riešení krízovej situácie

Základnou zásadou súčasného rámca riešenia krízovej situácie je to, že financovanie riešenia krízovej situácie by sa predovšetkým malo zabezpečovať z vnútorných zdrojov banky (jej kapitálu a ostatných záväzkov vrátane určitých kategórií vkladov), ktoré sa použijú na krytie jej strát. Tie možno doplniť vonkajšími zdrojmi financovania, konkrétne 1. mechanizmom financovania riešenia krízových situácií, ale až po tom, ako sa 8 % kapitálu a záväzkov banky použije na úhradu jej strát, a 2. systémom ochrany vkladov – namiesto krytých vkladateľov do výšky strát, ktoré by utrpeli (ak je možné pripísať im pri riešení krízovej situácie straty). V prípade určitých menších a stredných bánk, a najmä tých, ktoré sa financujú predovšetkým z vkladov, môže byť veľmi zložité splniť tieto požiadavky na získanie prístupu k vonkajšiemu financovaniu subjektmi odvetvia bez toho, aby sa na záchranu vkladov vo výške presahujúcej krytie a vylúčenej z krytia využili vnútorné zdroje. V určitých prípadoch však môžu vznikajúce straty na vkladoch viesť k rozšíreniu nákazy a k finančnej nestabilite, čím sa prehĺbia riziká masového výberu vkladov, čo môže mať tiež závažné nepriaznivé dôsledky pre reálne hospodárstvo.

Preto sa s cieľom zaistiť vyššiu mieru proporcionality rámca riešenia krízovej situácie, zintenzívniť využívanie nástrojov prevodu pri riešení krízovej situácie menších alebo stredných bánk, ktoré odídu z trhu, a uľahčiť intervencie zo systému ochrany vkladov pri podpore týchto nástrojov tam, kde je to potrebné na ochranu vkladateľov pred znášaním strát, článok 109 mení tak, aby sa objasnili určité aspekty využívania systému ochrany vkladov pri riešení krízovej situácie. Základná zásada, že prvou obrannou líniou v prípade, že sa banka dostane do ťažkostí, by vždy mala byť interná kapacita bánk na absorpciu strát, ako aj podmienky prístupu k mechanizmu financovania riešenia krízových situácií, sa zachovajú. Konkrétne sa v článku 109 objasňuje, že systém ochrany vkladov sa môže využiť na podporu transakcií prevodu, ktoré zahŕňajú kryté vklady a za určitých podmienok aj oprávnené vklady nad rámec úrovne krytia a vklady vylúčené zo záruk v rámci systému ochrany vkladov. Príspevok zo systému ochrany vkladov by mal pokrývať časť celého rozdielu medzi hodnotou vkladov prevedených na kupujúceho alebo preklenovaciu inštitúciu a hodnotou prevedených aktív. Ak sa v rámci transakcie vyžaduje od kupujúceho príspevok s cieľom zabezpečiť kapitálovú neutralitu a zachovať súlad s kapitálovými požiadavkami kupujúceho, systém ochrany vkladov môže prispieť aj k tomu.

S cieľom zabrániť vyčerpaniu systému ochrany vkladov a zaistiť, aby mal dostatočné zdroje na zachovanie svojich funkcií, sa na príspevok zo systému ochrany vkladov pri riešení krízovej situácie vzťahujú určité obmedzenia.

Na jednej strane sa v článku 109 ods. 1 vyžaduje, aby žiadna strata, ktorú môže systém ochrany vkladov znášať v dôsledku intervencie pri riešení krízovej situácie, nepresiahla stratu, ktorú by systém ochrany vkladov znášal pri konkurznom konaní, ak by sa z neho vyplatili krytí vkladatelia a prebrali sa ich pohľadávky. Túto výšku určuje systém ochrany vkladov na základe testu najnižších nákladov v súlade s kritériami a metodikou stanovenou v smernici DGSD pre všetky možné využitia systému ochrany vkladov. Tieto isté kritériá a táto istá metodika by sa mali použiť aj pri určovaní zaobchádzania so systémom ochrany vkladov, ak inštitúcia vstúpila do bežného konkurzného konania pri vykonávaní hodnotenia *ex post* podľa článku 74 na účely posúdenia súladu so zásadou, že „žiadny veriteľ sa nesmie dostať do nevýhodnejšieho postavenia“, a určenia toho, či sa má do systému ochrany vkladov vyplatiť kompenzácia.

Na druhej strane nesmie výška príspevku zo systému ochrany vkladov presiahnuť žiadne zníženie hodnoty aktív inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, prevedených na kupujúceho alebo preklenovaciu inštitúciu v porovnaní s hodnotou prevedených vkladov a záväzkov s rovnakým alebo vyšším prioritným postavením v konkurznom konaní, akú majú uvedené vklady. Tým sa má zabezpečiť, aby sa príspevok zo systému ochrany vkladov použil iba na účely ochrany vkladateľov, ak je to potrebné, a nie na ochranu veriteľov, ktorí majú v konkurznom konaní nižšie postavenie ako vklady.

Ďalej sa v článku 109 ods. 1 objasňuje, že zo systému ochrany vkladov sa môže prispievať na transakciu vrátane všetkých vkladov iba vtedy, ak orgán pre riešenie krízových situácií dospeje k záveru, že oprávnené vklady presahujúce úroveň krytia poskytovanú systémom ochrany vkladov by mali byť ako vklady vylúčené z krytia chránené pred stratami a nemôžu sa zachrániť pomocou vnútorných zdrojov ani ponechať vo zvyškovej inštitúcii, ktorej krízová situácia sa rieši a ktorá sa bude likvidovať. Konkrétne by to nastalo vtedy, keď je vylúčenie úplne nevyhnutné a primerané na zachovanie kontinuity zásadných funkcií a hlavných oblastí obchodnej činnosti alebo keď je potrebné na zabránenie vzniku rozsiahlej nákazy a finančnej nestability, ktorá by mohla spôsobiť závažné narušenie hospodárstva Únie alebo členského štátu. S cieľom zabezpečiť prístup k mechanizmom financovania riešenia krízovej situácie, ak je to potrebné na vykonávanie stratégie prevodu, sa v článku 109 ods. 2b stanovuje, že príspevky zo systému ochrany vkladov pri riešení krízovej situácie by mali tvoriť 8 % požiadavky na celkové záväzky a vlastné zdroje na získanie prístupu k mechanizmu financovania riešenia krízovej situácie. Ak príspevok akcionárov a veriteľov inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, prostredníctvom znížení, odpisov alebo konverzie ich záväzkov spoločne s príspevkom zo systému ochrany vkladov dosahuje aspoň 8 % celkových záväzkov inštitúcie vrátane jej vlastných zdrojov, orgán pre riešenie krízových situácií bude môcť využiť mechanizmus financovania riešenia krízovej situácie na financovanie opatrenia na riešenie krízovej situácie, ktoré musí viesť k odchodu zlyhávajúcej inštitúcie z trhu. V záujme zabezpečenia toho, aby minimálna požiadavka na vlastné zdroje a oprávnené záväzky zostala prvou obrannou líniou a zachovali sa rovnaké podmienky, by to malo byť možné iba v prípade inštitúcií, ktorých plán riešenia krízovej situácie alebo plán riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny neobsahuje riadnu likvidáciu v prípade zlyhania, pričom minimálna požiadavka na vlastné zdroje a oprávnené záväzky týchto inštitúcií bola stanovená na úrovni, ktorá obsahuje absorpciu strát aj sumy rekapitalizácie.

Využitie finančných prostriedkov zo systému ochrany vkladov umožňujúce prístup k mechanizmom financovania riešenia krízovej situácie by nemalo mať vplyv na stimuly inštitúcií v oblasti dodržania minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky.

Je to tak preto, lebo stimuly na dodržanie minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky sú neoddeliteľnou súčasťou riadenia rámca. Orgány pre riešenie krízových situácií nakalibrujú minimálne požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky pre všetky inštitúcie so stratégiami riešenia krízovej situácie vrátane menších a stredných inštitúcií, ak je to potrebné, podľa existujúcich právnych ustanovení a riešia každé ich nedodržanie viacerými opatreniami. Okrem toho sa trhová disciplína a dodržiavanie predpisov posilnia povinnosťou inštitúcií zverejňovať svoje minimálne požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky a kapacitu, ktorá sa začne uplatňovať v roku 2024 (ako sa to stanovuje v existujúcich pravidlách). Okrem toho bude využitie systému ochrany vkladov na uľahčenie prístupu k mechanizmu financovania riešenia krízovej situácie možné len v prípade stratégií prevodu s odchodom z trhu a na základe jednotlivých prípadov, ak to orgány pre riešenie krízových situácií odôvodnia. Preto tým, že zlyhaná inštitúcia odíde po riešení krízovej situácie z trhu, ak sa použitú finančné prostriedky zo systému ochrany vkladov, tento mechanizmus *de facto* bráni akémukoľvek zvýhodneniu kalibrovania minimálnych požiadaviek na vlastné zdroje a oprávnené záväzky alebo použitiu finančných prostriedkov zo systému ochrany vkladov v prípade ostatných inštitúcií, ktoré by po svojej reštrukturalizácii pokračovali v činnosti. Dôležité je, že v dôsledku možnosti subvencií mimo riešenia krízovej situácie existuje morálny hazard v podobe verejných finančných prostriedkov v rámci konkurzného konania. Umožnením dôveryhodnejšieho uplatňovania riešenia krízovej situácie prostredníctvom využitia systému ochrany vkladov v konkrétnych prípadoch sa reforma zameriava na odrádzanie od využívania peňazí daňových poplatníkov, čo môže mať vplyv na trhové očakávania *ex ante*, čo vedie k lepšej trhovej disciplíne a zníženiu rizika morálneho hazardu. A napokon sa využívanie príspevku zo systému ochrany vkladov na dodržanie 8 % prahovej hodnoty celkových záväzkov a vlastných zdrojov s cieľom získať prístup k mechanizmom financovania riešenia krízovej situácie obmedzuje na tie inštitúcie, v prípade ktorých boli stanovené minimálne požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky (t. j. na inštitúcie a subjekty, ktoré neboli identifikované ako subjekty, ktoré sa majú likvidovať), a obsahuje absorpciu strát, ako aj rekapitalizáciu, vzhľadom na to, že príslušný plán riešenia krízovej situácie alebo plán riešenie krízovej situácie na úrovni skupiny neobsahuje ich likvidáciu v prípade zlyhania.

Prednosť vkladateľov

Podľa súčasného znenia článku 108 ods. 1 smernice BRRD sa v hierarchii pohľadávok vytvára trojúrovňová prednosť vkladateľov. Stanovuje sa v ňom, že kryté vklady a pohľadávky systému ochrany vkladov musia mať takzvanú „absolútnu prednosť“ v postavení veriteľov v rámci insolvenčných zákonov jednotlivých členských štátov vo vzťahu k nekrytým vkladom s prioritným postavením (časť oprávnených vkladov fyzických osôb a MSP presahujúca úroveň krytia vo výške 100 000 EUR). Tie musia mať vyššie postavenie ako pohľadávky bežných nezabezpečených veriteľov.

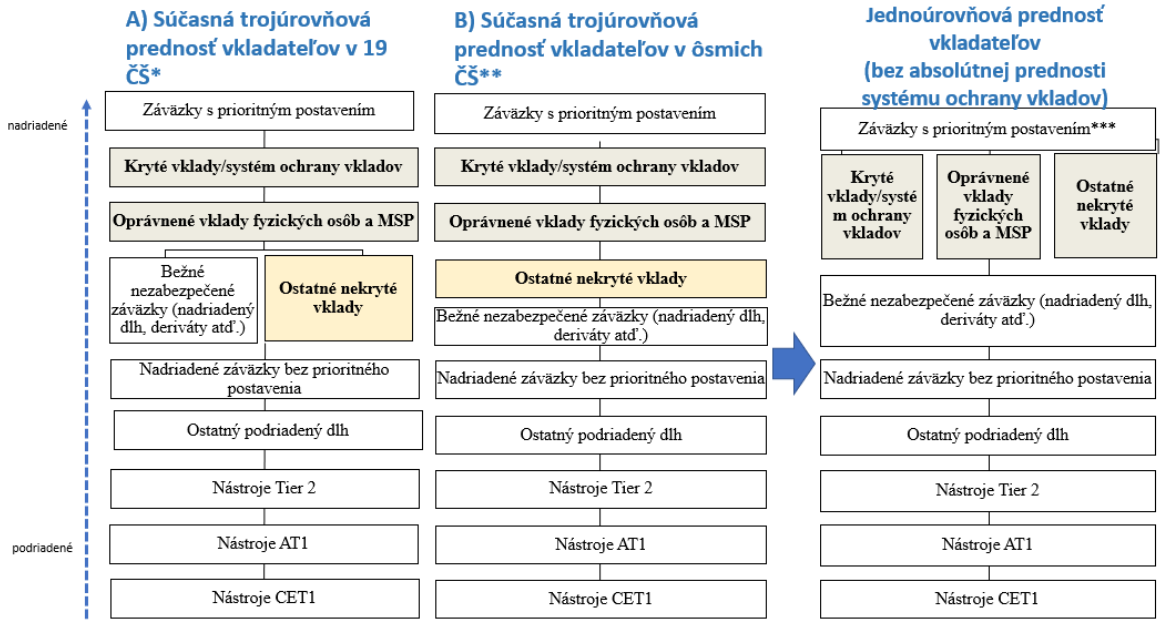
V smernici BRRD sa v súčasnosti nič nehovorí o postavení zostávajúcich vkladov, čiže nekrytých vkladov bez prioritného postavenia (t. j. vkladov podnikov, ktoré nie sú MSP, presahujúcich úroveň krytia 100 000 EUR) a vylúčených vkladov (ktoré v súčasnom rámci zahŕňajú vklady subjektov verejného sektora, subjektov finančného sektora a dôchodkových fondov). Vo väčšine členských štátov majú nekryté vklady bez prioritného postavenia rovnaké postavenie v konkurznom konaní ako bežné nezabezpečené pohľadávky vrátane nadriadených dlhových nástrojov oprávnených na minimálne požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky (časť A ďalej uvedeného obrázka), zatiaľ čo v malom počte členských štátov už majú vyššie postavenie ako bežné nezabezpečené pohľadávky (časť B ďalej uvedeného obrázka).

Absolútna prednosť systému ochrany vkladov v súčasnom rámci (t. j. jeho vyššie postavenie, ako majú pohľadávky vkladateľov, ktoré nie sú kryté) ovplyvňuje výsledok testu najnižších nákladov tak, že finančné prostriedky zo systému ochrany vkladov sa takmer nikdy nemôžu využiť mimo vyplácania krytých vkladov pri konkurznom konaní, pretože v systéme ochrany vkladov sa očakáva úplné alebo takmer úplné spätné získanie zdrojov použitých na úhradu krytých vkladov.

Na druhej strane nedostatočná všeobecná preferencia vkladateľov (t. j. vyššie postavenie všetkých vkladov ako v prípade bežných nezabezpečených pohľadávok) v niektorých členských štátoch vytvára nerovnaké podmienky a potenciálne prekážky cezhraničného riešenia krízovej situácie, čo môže viesť k porušeniu zásady, že „žiadny veriteľ sa nesmie dostať do nevýhodnejšieho postavenia“, keď je z dôvodov finančnej stability potrebné vylúčiť nekryté vklady zo znášania strát.

S cieľom uľahčiť využívanie systému ochrany vkladov pri riešení krízovej situácie na základe testu najnižších nákladov, ak je to potrebné na zachovanie finančnej stability a na ochranu vkladateľov, ako aj odstrániť prekážky riešenia krízovej situácie, sa článok 108 ods. 1 mení tak, aby sa zaviedla všeobecná preferencia vkladateľov v rámci jednoúrovňovej hierarchie. To by sa dosiahlo vďaka dvom úpravám. Po prvé sa zákonná prednosť podľa insolvenčných zákonov členských štátov požadovaná v smernici BRRD vo vzťahu k bežným nezabezpečeným pohľadávkam rozširuje tak, aby zahŕňala všetky vklady. K tomu patrí aj to, že všetky vklady vrátane oprávnených vkladov veľkých podnikov a vylúčených vkladov majú vyššie postavenie ako bežné nezabezpečené vklady. Po druhé sa relatívne postavenie jednotlivých kategórií vkladov nahrádza jednoúrovňovou prednosťou vkladateľov v prípade, keď sa odstráni absolútna prednosť systému ochrany vkladov/krytých vkladov a keď majú všetky vklady rovnaké postavenie (t. j. sú medzi sebou na rovnakej úrovni) a vyššie ako bežné nezabezpečené pohľadávky.

Štylizované zobrazenie hierarchie veriteľov pri konkurznom konaní podľa súčasného rámca (trojúrovňová prednosť vkladateľov) a podľa navrhovanej reformy (jednoúrovňová všeobecná prednosť vkladateľov)

** AT, BE, CZ, DE, DK, EE, ES, FI, FR, IE, LV, LT, LU, MT, NL, PL, RO, SE a SK.*
*** V ostatných ôsmich ČŠ majú nekryté vklady prioritné postavenie vo vzťahu k bežným nezabezpečeným pohľadávkam (BG, CY, EL, HR, HU, IT, PT a SI).*
**** Medzi záväzky s prioritným postavením patria aj jednotný fond na riešenie krízových situácií/vnútroštátne fondy na riešenie krízových situácií.*
Poznámka: Tento obrázok je štylizovaný a zjednodušený. V skutočnosti sú hierarchie pohľadávok v jednotlivých členských štátoch harmonizované iba čiastočne (najmä v podriadených vrstvách), pričom nadriadené vrstvy sú neharmonizované a môžu obsahovať ďalšie podtriedy.

Zdroj: útvary Komisie.

Ako vyplýva z posúdenia vplyvu, jednoúrovňová prednosť vkladateľov by nezasahovala do súčasnej ochrany krytých vkladov, ktoré sú vždy chránené podľa smernice DGSD v prípade, že ich účty prestanú byť dostupné, pričom sú povinne vylúčené zo znášania strát pri riešení krízovej situácie (článok 44 ods. 2 smernice BRRD). Vyššie prioritné postavenie pohľadávok systému ochrany vkladov namiesto toho chráni bankový sektor, ktorý platí príspevky do systému ochrany vkladov. Z pohľadu samotného bankového sektora však vyššia priorita systému ochrany vkladov nemá nevyhnutne za následok menej častú potrebu dopĺňania systému ochrany vkladov, keďže výsledkom takejto vyššej priority by bolo častejšie využívanie prostriedkov zo systému ochrany vkladov na vyplácanie ako na stratégie prevodu pri riešení krízovej situácie. Je to tak preto, lebo vyplácanie si vyžaduje použitie dostupných finančných prostriedkov zo systému ochrany vkladov na krytie hrubej výšky krytých vkladov a medzi ich vyplatením a spätným získaním v niekedy dlhých konkurzných konaniach uplynie určitý čas, pričom môže dôjsť aj k strate hodnoty koncesie aktív.

Ďalej, pokiaľ ide o nákladovú efektívnosť využívania finančných prostriedkov zo systému ochrany vkladov pri riešení krízovej situácie v porovnaní s nákladmi na vyplácanie krytých vkladov pri konkurznom konaní, z empirických dôkazov, na ktoré sa odkazuje v posúdení vplyvu[21], vyplýva, že vyplácanie krytých vkladov môže spôsobiť rýchle vyčerpanie finančných prostriedkov systému ochrany vkladov (aj vtedy, ak je plný), prípadne v niektorých prípadoch nie sú finančné prostriedky systému ochrany vkladov dostatočné na vyplatenie, ak je objem krytých vkladov značný. V tomto zmysle sa preskúmanie CMDI

[21] ECB (október 2022), *Protecting depositors and saving money - why DGS in the EU should be able to support transfers of assets and liabilities when a bank fails* (Ochrana vkladateľov a šetrenie peňazí – prečo by mal systém ochrany vkladov v EÚ podporovať prevody aktív a záväzkov pri zlyhaní banky).

zameriava na umožnenie lacnejších, nákladovo efektívnejších alternatívnych využití systému ochrany vkladov pri riešení krízovej situácie v porovnaní s nákladmi na vyplatenie zo systému ochrany vkladov pri konkurznom konaní, čím sa podporí prevod aktív a záväzkov (vrátane vkladov) po odchode z trhu. Komplexnú analýzu (vrátane analýzy orgánu EBA uvedenej v odpovedi orgánu EBA na výzvu Komisie na predloženie odporúčaní z októbra 2021) pozri v posúdení vplyvu.

Podmienky poskytovania mimoriadnej verejnej finančnej podpory

S cieľom zabezpečiť, aby sa verejné finančné prostriedky vo forme mimoriadnej verejnej finančnej podpory nevyužívali na podporu inštitúcií alebo subjektov, ktoré nie sú finančne životaschopné, je potrebné stanoviť prísne podmienky poskytovania takejto podpory a jej formu. V existujúcich pravidlách sa stanovujú určité obmedzenia, nie sú však dostatočne presné. Mimoriadna verejná finančná podpora mimo riešenia krízovej situácie by sa mala obmedzovať na prípady preventívnej rekapitalizácie, preventívnych opatrení systému ochrany vkladov zameraných na zachovanie finančného zdravia a dlhodobej životaschopnosti úverových inštitúcií, opatrenia prijímané v rámci systému ochrany vkladov na zachovanie prístupu vkladateľov a iné formy podpory poskytovanej v súvislosti so zrušením. Poskytovanie mimoriadnej verejnej finančnej podpory v ostatných situáciách mimo riešenia krízovej situácie by nemalo byť dovolené a malo byť mať za následok, že prijímajúca inštitúcia alebo prijímajúci subjekt sa budú považovať za zlyhávajúce alebo také, ktoré pravdepodobne zlyhajú.

Preventívna rekapitalizácia

Osobitná pozornosť sa musí venovať mimoriadnej verejnej finančnej podpore poskytovanej vo forme preventívnej rekapitalizácie. Je potrebné jednoznačnejšie stanoviť povolené formy preventívnych opatrení realizovaných mimo riešenia krízovej situácie a zameraných na rekapitalizáciu dotknutého subjektu. Poskytnuté opatrenia by mali mať dočasnú povahu, pretože by sa nimi mali riešiť nepriaznivé dôsledky vonkajších otrasov, a nemali by sa využívať na kompenzovanie vnútorných nedostatkov súvisiacich napríklad so zastaraným obchodným modelom. Použitie trvalých nástrojov, napríklad vlastného kapitálu Tier 1, by sa malo stať výnimočným a možným len vtedy, ak by ostatné formy kapitálových nástrojov neboli primerané. Táto zmena je potrebná na zabezpečenie toho, aby bola podpora svojou podstatou dočasná. Takisto sú potrebné prísnejšie a výslovnejšie požiadavky na to, aby sa vopred stanovilo trvanie preventívnych opatrení, ako aj stratégia ich ukončenia. Subjekt prijímajúci podporu by mal byť v čase uplatňovania opatrení solventný, t. j. príslušný orgán by ho mal posúdiť ako taký, ktorý neporušuje a v nasledujúcich 12 mesiacoch pravdepodobne neporuší platné kapitálové požiadavky. Ak sa nedodržia podmienky, za ktorých sa poskytla podpora, subjekt prijímajúci podporu by sa mal považovať za zlyhávajúci alebo taký, ktorý pravdepodobne zlyhá.

Článok 32b a odchod z trhu

Bez ohľadu na potenciálne rozšírenie uplatňovania riešenia krízovej situácie nebude riešenie krízovej situácie niektorých bánk v EÚ vo verejnom záujme. V takých prípadoch by sa mali banky likvidovať v súlade s vnútroštátnym právom. Platné vnútroštátne pravidlá sú v členských štátoch EÚ veľmi heterogénne, pokiaľ ide o podmienky začatia konania, ako aj samotnú jeho štruktúru. V niektorých členských štátoch banka vstúpi do bežného konkurzného konania, v iných existuje osobitné konkurzné konanie alebo režim likvidácie bánk, prípadne sú k dispozícii viaceré konania, ktoré nemusia vo všetkých prípadoch viesť k odchodu banky z trhu. Okrem toho nie sú spúšťacie faktory vnútroštátnych konkurzných konaní vždy zosúladené s určením zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania podľa smernice BRRD. Tým sa môže vytvoriť neistota, pokiaľ ide o to, či sa má začať konkurzné

konanie (takzvané „situácie neistoty“), alebo či bude konanie viesť k jednoznačnému zabezpečeniu odchodu z trhu.

Na riešenie takýchto situácií sa v bankovom balíku z roku 2019 zaviedol článok 32b, v ktorom sa od členských štátov vyžaduje, aby zabezpečili riadnu likvidáciu v súlade s platným vnútroštátnym právom pre zlyhávajúce banky, ktorých krízová situácia sa v dôsledku negatívneho posúdenia verejného záujmu nerieši. Vykonávanie týchto ustanovení vo vnútroštátnych právnych rámcoch však nie je dostatočné na riešenie všetkých zvyškových rizík zlyhávajúcich inštitúcií, ktoré neodchádzajú z trhu. Stále je prítomná najmä neistota, pokiaľ ide o to, ktoré konanie v týchto prípadoch uplatniť, a predovšetkým, či sa má uplatniť iba bežné konkurzné konanie alebo či by sa mohli uplatniť aj iné vnútroštátne postupy.

Preto sa v záujme vyriešenia existujúcej nejednotnosti a neistoty v členských štátoch článok 32b mení tak, aby sa zabezpečilo ďalšie rámcovanie a jednoznačnosť a aby sa zaistilo, že platné vnútroštátne postupy budú viesť k odchodu banky z trhu v primeranom časovom rámci. Zmeny nie sú zamerané na harmonizáciu vnútroštátnych pravidiel týkajúcich sa platobnej neschopnosti ani k takejto harmonizácii nevedú. Na vnútroštátnej úrovni sa ponecháva určitá miera voľnej úvahy pre spôsob uskutočnenia odchodu z trhu (t. j. či sa uskutoční predajom alebo inak).

V tejto súvislosti sa okrem toho navrhuje ďalej posilniť úlohu odňatia licencie banky v prípade vyhlásenia, že zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, pričom sa nepristúpi k riešeniu krízovej situácie. V novom ustanovení článku 32b ods. 3 sa orgán dohľadu splnomocňuje odňať licenciu výlučne na základe určenia, že inštitúcia zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, čo by malo byť dostatočnou podmienkou, na základe ktorej môžu príslušné vnútroštátne administratívne alebo justičné orgány bezodkladne začať platný vnútroštátny postup likvidácie.

Zmeny týkajúce sa minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky

Minimálna požiadavka na vlastné zdroje a oprávnené záväzky pre stratégie prevodu

V rámci plánovania riešenia krízovej situácie orgány pre riešenie krízových situácií vymedzujú uprednostňované a rôznorodé stratégie riešenia krízovej situácie a pripravujú uplatňovanie príslušných nástrojov na zabezpečenie ich účinného vykonávania. V prípade veľkých a zložitých inštitúcií sa vo všeobecnosti očakáva, že uprednostňovaným nástrojom riešenia krízovej situácie bude otvorená záchrana bánk pomocou vnútorných zdrojov, čo znamená, že výsledkom riešenia krízovej situácie bude právomoc odpísať dlh a právomoc vykonať konverziu vlastných zdrojov a oprávnených záväzkov na absorpciu strát a rekapitalizáciu banky.

Konkrétne môžu byť kandidátmi na stratégie nástroja prevodu, ktoré spočívajú v odpredaji častí alebo celého podniku kupujúcemu alebo preklenovacej inštitúcii, v prevode problémových aktív na subjekt pre správu aktív a v odchode z trhu, určité menšie a stredné inštitúcie s obchodnými modelmi založenými prevažne na financovaní prostredníctvom vlastného kapitálu a vkladov.

Ako sa to už stanovuje v súčasnom rámci, úroveň minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky by mala odrážať uprednostňovanú stratégiu riešenia krízovej situácie. Existujúce ustanovenie článku 45c sa zameriava na kalibrovanie minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky pre stratégie záchrany pomocou vnútorných zdrojov (požiadavka na absorpciu strát a sumu rekapitalizácie s podrobnými pravidlami ich úpravy a požiadavky podriadenosti, ktoré zväčša smerujú k zabezpečeniu dodržania požiadavky na 8 % celkových záväzkov a vlastných zdrojov). Hoci sa v súčasnej smernici BRRD uznáva možnosť využitia aj iných nástrojov riešenia krízovej situácie ako záchrany pomocou

vnútorných zdrojov, podrobne sa v nej nereguluje kalibrovanie stratégií prevodu. V praxi to vedie k právnej neistote a rozdielnym metodikám, ktoré uplatňujú orgány pre riešenie krízových situácií pri stanovovaní minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky pre takéto stratégie.

Preto je potrebné poskytnúť jednoznačnejší právny základ na rozlíšenie kalibrovania minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky pre stratégie prevodu od kalibrovania na účely záchrany pomocou vnútorných zdrojov, a to aj z dôvodu proporcionality a jednotného uplatňovania. Vzhľadom na uvedené a aj na súčasné postupy orgánov pre riešenie krízových situácií sa dopĺňa nový článok 45ca, v ktorom sa stanovujú zásady, ktoré by sa mali zohľadniť pri kalibrovaní minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky pre stratégie prevodu, ako napríklad veľkosť, obchodný model, rizikový profil, analýza prevoditeľnosti, predajnosť, či sa stratégia týka prevodu aktív alebo predaja akcií, a doplnkové využívanie subjektu pre správu aktív v prípade aktív, ktoré nemožno previesť.

Týmito zmenami sa posilňuje zásada, že minimálna požiadavka na vlastné zdroje a oprávnené záväzky by mala zostať prvou a hlavnou obrannou líniou pre všetky banky vrátane tých, na ktoré sa bude vzťahovať stratégia prevodu a odchod z trhu, aby sa zabezpečilo, že straty v maximálnej možnej miere absorbujú akcionári a veritelia.

Odhad požiadavky na kombinovaný vankúš v prípade zákazu určitých rozdelení výnosov

S cieľom riešiť existujúcu nedostatočnú právnu zrozumiteľnosť súčasného rámca, pokiaľ ide o právomoc orgánov pre riešenie krízových situácií zakázať určité rozdeľovanie výnosov v prípade zlyhania subjektu, aby sa okrem minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky dodržala požiadavka na kombinovaný vankúš, a to najmä vtedy, ak sa na subjekt nevzťahuje požiadavka na kombinovaný vankúš (podľa článku 104a smernice 2013/36/EÚ) na rovnakom základe ako minimálna požiadavka na vlastné zdroje a oprávnené záväzky, sa do článku 16a dopĺňa nový odsek 7, v ktorom sa objasňuje, že právomoc zakázať určité rozdeľovanie výnosov by sa mala uplatňovať na základe odhadu požiadavky na kombinovaný vankúš vyplývajúcej z delegovaného aktu podľa článku 45c ods. 4, v ktorom sa stanovuje metodika, ktorú majú orgány pre riešenie krízových situácií používať na odhadnutie požiadavky na kombinovaný vankúš za takýchto okolností.

Výnimka de minimis z určitých požiadaviek na minimálnu požiadavku na vlastné zdroje a oprávnené záväzky

Podľa pravidiel minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky stanovených v smernici BRRD patria štrukturálne podriadené záväzky uvedené v článku 72b ods. 2 písm. d) bode iii) nariadenia CRR do vymedzenia „podriadených oprávnených nástrojov“ používaného v článku 45b smernice BRRD. Záväzky, ktoré môžu byť v nariadení CRR oprávnené na základe výnimky *de minimis* uvedenej v článku 72b ods. 4 nariadenia CRR, sa však nepovažujú za „podriadené oprávnené nástroje“ podľa smernice BRRD, pretože článok 72b ods. 4 nariadenia CRR je výslovne vylúčený z vymedzenia v zmysle článku 2 ods. 1 bodu 71b smernice BRRD.

S cieľom opraviť túto nejednotnosť sa do článku 45b smernice BRRD dopĺňa nový odsek, v ktorom sa orgánom pre riešenie krízových situácií umožňuje povoliť subjektom, ktorých krízová situácia sa rieši, dosiahnuť súlad s požiadavkami podriadenosti minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky na základe využitia nadriadených záväzkov, ak sú splnené podmienky článku 72b ods. 4 nariadenia CRR.

V záujme zabezpečenia súladu s rámcom celkovej kapacity na absorpciu strát nesmú mať subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši a ktoré využívajú výhodu výnimky *de minimis*,

požiadavku podriadenosti minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky upravenú smerom nadol o sumu rovnajúcu sa 3,5 % celkovej hodnoty rizikovej expozície pre celkovú kapacitu na absorpciu strát podľa článku 45b ods. 4 prvého pododseku druhej vety smernice BRRD.

Podmienené záväzky

V návrhu sa zavádzajú aj objasnenia stavu podmienených záväzkov a rezerv na účely plánovania a vykonávania riešenia krízovej situácie. V zmenách sa prihliada na medzinárodný účtovný štandard (IFRS) Rady pre medzinárodné účtovné štandardy (IASB) č. 37 Rezervy, podmienené záväzky a podmienený majetok a zavádzajú odkazy na i) rezervy (záväzky s neurčitým časovým rámcom alebo v neurčitej výške) a ii) podmienené záväzky (možné povinnosti v závislosti od toho, či sa v budúcnosti vyskytnú určité neisté udalosti, alebo súčasné povinnosti, v prípade ktorých nie je pravdepodobná platba alebo sa spoľahlivo nedá určiť ich výška). Tieto dve kategórie sa líšia podľa miery pravdepodobnosti, že bude potrebné uskutočniť platbu, pričom rezervy by sa mali považovať za záväzky, ale podmienené záväzky by sa za záväzky nepovažovali. Z hľadiska riešenia krízovej situácie to znamená, že zistené rezervy by mali byť v zásade použiteľné pri záchrane pomocou vnútorných zdrojov, pričom je nepravdepodobné, že podmienené záväzky sa vzhľadom na svoju neistú povahu použijú na záchranu pomocou vnútorných zdrojov.

Príspevky a neodvolateľné platobné záväzky

S cieľom zohľadniť koniec úvodného obdobia zvyšovania prostriedkov v mechanizmoch financovania riešenia krízovej situácie a následné zníženie výšky pravidelných príspevkov *ex ante* sa zavádzajú technické zmeny článkov 102 a 104, aby sa oddelila maximálna výška príspevkov *ex post*, ktoré možno získať, od výšky pravidelných príspevkov *ex ante*, čím sa zabráni neprimerane nízkemu stropu príspevkov *ex post* a zároveň umožní odloženie výberu pravidelných príspevkov *ex ante* v prípade, že náklady na ich každoročný výber nebudú primerané získanej sume. Zaobchádzanie s neodvolateľnými platobnými záväzkami sa objasňuje aj v článku 103, a to pokiaľ ide o ich využitie pri riešení krízovej situácie, ako aj postup, ktorý sa má dodržať, ak sa na inštitúciu alebo subjekt prestane vzťahovať povinnosť platiť príspevky.

Okrem toho sa s cieľom zabezpečiť lepšiu transparentnosť a istotu, pokiaľ ide o podiel neodvolateľných platobných záväzkov na celkovej výške príspevkov *ex ante*, objasňuje, že orgány pre riešenie krízových situácií by mali takýto podiel stanovovať každoročne na základe platných obmedzení.

Mandáty pre orgán EBA

Orgány pre riešenie krízových situácií v posledných rokoch vypracovali a realizovali najrôznejšie politiky na zlepšenie riešiteľnosti krízových situácií bánk a zabezpečenie primeranej úrovne prípravy pri vykonávaní nástrojov riešenia krízovej situácie a právomocí v prípade riešenia krízovej situácie. Orgán EBA vypracoval spoločné štandardy, ktorými sa dopĺňajú ustanovenia smernice BRRD a harmonizujú postupy orgánov v celej Únii.

S cieľom zabezpečiť, aby boli platné štandardy naďalej vhodné na daný účel a v prípade potreby sa prijali nové, sa orgánu EBA zverujú nové úlohy a povinnosti týkajúce sa podávania správ o existujúcich postupoch, posilňovania konvergencie a podpory vysokej úrovne pripravenosti príslušných orgánov a orgánov pre riešenie krízových situácií. Zavádzajú sa nové mandáty pre orgán EBA na monitorovanie opatrení prijímaných orgánmi pre riešenie krízových situácií s cieľom zaisťovať účinné vykonávanie rámca a posudzovať možné rozdiely medzi členskými štátmi v oblastiach posudzovania riešiteľnosti a prevádzkovania nástrojov riešenia krízovej situácie a právomocí. Okrem toho sa zavádza nová úloha orgánu

EBA spočívajúca v posilňovaní konvergencie a výmen informácií medzi príslušnými orgánmi a orgánmi pre riešenie krízových situácií prostredníctvom koordinácie úsilia Únie v oblasti testovania uplatňovania rámca pri ozdravovaní a riešení krízovej situácie.

Okrem toho sa od orgánu EBA vzhľadom na viaceré vnútroštátne možnosti, ktoré majú k dispozícii členské štáty podľa článku 44a, vyžaduje, aby podával správy o uplatňovaní daného článku, v ktorých porovná spôsob jeho vykonávania v členských štátoch a analyzuje vplyv všetkých rozdielov týkajúcich sa cezhraničných operácií.

A napokon, keďže od inštitúcií a subjektov sa môže vyžadovať dodržanie internej minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky buď na individuálnom, alebo konsolidovanom základe, z praxe vyplýva, že v niektorých situáciách sa dodatočné požiadavky na vlastné zdroje a požiadavka na kombinovaný vankúš stanovené v smernici CRD nestanovujú na rovnakom základe ako interná minimálna požiadavka na vlastné zdroje a oprávnené záväzky. Preto by sa mali existujúce regulačné technické predpisy týkajúce sa odhadu dodatočných požiadaviek na vlastné zdroje a požiadavky na kombinovaný vankúš, ktoré boli prijaté v delegovanom nariadení Komisie (EÚ) 2021/1118[22], rozšíriť tak, aby sa týkali nielen subjektov, ktorých krízová situácia sa rieši, ale aj subjektov, ktoré sa nepovažujú za subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši. Mandát orgánu EBA uvedený v článku 45c ods. 4 sa príslušne mení.

Iné ustanovenia

S cieľom zmierniť administratívne zaťaženie inštitúcií, pokiaľ ide o ich povinnosti každoročne aktualizovať plány ozdravenia, sa do článku 5 ods. 2 dopĺňa tretí pododsek, v ktorom sa stanovuje, že orgány dohľadu môžu na základe voľnej úvahy zrušiť požiadavku na aktualizovanie niektorých častí plánu na daný cyklus, pokiaľ sa nezmenila zákonná alebo organizačná štruktúra inštitúcie, jej podnikanie alebo finančná situácia.

Podľa súčasného znenia smernice BRRD sa v plánoch ozdravenia sa nepočíta s možnosťou prístupu k mimoriadnej verejnej finančnej podpore ani so získaním takejto podpory. Pravidlo uvedené v článku 5 ods. 3 sa dopĺňa tak, aby sa stanovilo, že okrem verejnej finančnej podpory sa v plánoch ozdravenia nepočíta s prístupom k núdzovej pomoci centrálnej banky na zvýšenie likvidity ani s jej získaním, ako ani s pomocou akejkoľvek centrálnej banky na zvýšenie likvidity poskytovanou s neštandardnou zárukou, splatnosťou a podmienkami úrokových sadzieb.

Orgány pre riešenie krízových situácií musia pri vypracúvaní plánu riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny určiť opatrenia, ktoré sa majú prijať v prípade subjektu skupiny. Intenzita a úroveň podrobností tohto úsilia v prípade dcérskych spoločností, ktorých krízová situácia sa nerieši, sa môžu líšiť v závislosti od veľkosti a rizikového profilu dotknutých inštitúcií a subjektov, prítomnosti zásadných funkcií a stratégie riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny. Smernica BRRD sa preto mení s cieľom zaviesť do článku 12 ods. 1 nový pododsek, v ktorom sa orgánom pre riešenie krízových situácií umožňuje využiť v prípade potreby zjednodušený prístup pri vykonávaní tejto úlohy.

Objasnenia článku 44 ods. 7

[22] Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2021/1118 z 26. marca 2021, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ, pokiaľ ide o regulačné technické predpisy, v ktorých sa upresňuje metodika, ktorú majú orgány pre riešenie krízových situácií používať s cieľom odhadnúť požiadavku uvedenú v článku 104a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ a požiadavku na kombinovaný vankúš pre subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši, na konsolidovanej úrovni skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, ak skupina, ktorej krízová situácia sa rieši, nepodlieha požiadavkám uvedenej smernice (Ú. v. EÚ L 241, 8.7.2021, s. 1).

Súčasné ustanovenie článku 44 ods. 7 je nejasné, pokiaľ ide o podmienku a postupnosť využívania mechanizmu financovania riešenia krízovej situácie a alternatívnych zdrojov financovania po poskytnutí počiatočného financovania vo výške limitu 5 % celkových záväzkov a vlastných zdrojov a po odpísaní alebo konverzii všetkých nezabezpečených záväzkov bez prioritného postavenia iných ako oprávnených vkladov v plnej výške. Preto sa článok 44 ods. 7 mení tak, aby sa zabezpečila právna zrozumiteľnosť a dodatočná flexibilita pri využívaní fondu na riešenie krízových situácií nad úrovňou 5 % celkových záväzkov a vlastných zdrojov.

Kolégiá pre riešenie krízových situácií

S cieľom zabezpečiť súlad s článkom 51 ods. 3 smernice (EÚ) 2013/36, v ktorom sa stanovuje zriaďovanie kolégií orgánov dohľadu príslušnými orgánmi vykonávajúcimi dohľad nad inštitúciou s významnými pobočkami v iných členských štátoch na účely uľahčenia spolupráce a výmeny informácií medzi domovskými a hostiteľskými orgánmi dohľadu, sa do článku 88 smernice BRRD dopĺňa nový odsek 6a, v ktorom sa stanovuje zriadenie kolégií pre riešenie krízových situácií v týchto prípadoch na účely uľahčenia spolupráce a výmeny informácií medzi domovskými a hostiteľskými orgánmi pre riešenie krízových situácií.

Postavenie pohľadávok v rámci mechanizmov financovania riešenia krízových situácií

V článku 37 ods. 7 sa stanovuje, že mechanizmus financovania riešenia krízovej situácie by mal byť ako prednostný veriteľ schopný spätne získať všetky odôvodnené výdavky, ktoré boli riadne vynaložené v súvislosti s využitím nástrojov riešenia krízovej situácie a právomocí inštitúciou, ktorej krízová situácia sa rieši. V smernici BRRD sa však nestanovuje relatívne postavenie mechanizmu financovania riešenia krízovej situácie vo vzťahu k ostatným prednostným veriteľom. V novom odseku 9 doplnenom do článku 108 sa objasňuje, že uvedené pohľadávky mechanizmu financovania riešenia krízovej situácie by mali mať vyššie postavenie ako pohľadávky vkladateľov a systémov ochrany vkladov.

Okrem toho sa môže mechanizmus financovania riešenia krízovej situácie využívať pri riešení krízovej situácie na účely uvedené v článku 101. Dosiaľ sa v smernici BRRD nestanovovalo, či sa takýmto využívaním vytvára pohľadávka v prospech mechanizmu financovania riešenia krízovej situácie, a ak áno, aké je postavenie takejto pohľadávky v konkurznom konaní. Do článku 108 sa dopĺňa nový odsek 8, v ktorom sa stanovuje, že ak sa činnosť inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, čiastočne prevedie na preklenovaciu inštitúciu alebo súkromného kupujúceho s podporou mechanizmu financovania riešenia krízovej situácie, mala by existovať pohľadávka voči zvyškovému subjektu. Existencia takejto pohľadávky by sa mala posudzovať individuálne v závislosti od stratégie riešenia krízovej situácie a spôsobu konkrétneho využitia mechanizmu financovania riešenia krízovej situácie, mala by však súvisieť s využívaním mechanizmu financovania riešenia krízovej situácie na znášanie strát namiesto veriteľov, ako napríklad vtedy, keď sa mechanizmus využíva na zaručenie aktív a záväzkov prevedených na príjemcu alebo na úhradu rozdielu medzi prevedenými aktívami a záväzkami.

Ak sa mechanizmus financovania riešenia krízovej situácie využije na podporu uplatnenia nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov ako primárnej stratégie riešenia krízovej situácie [článok 43 ods. 2 písm. a)] namiesto odpísania a konverzie pohľadávok určitých veriteľov, nemala by sa tým vytvoriť pohľadávka voči inštitúcii, ktorej krízová situácia sa rieši, keďže by sa tým odstránil účel príspevku z mechanizmu financovania riešenia krízovej situácie. Kompenzácie vyplatené z dôvodu porušenia zásady, že „žiadny veriteľ sa nesmie dostať do nevýhodnejšieho postavenia“, by takisto nemali vytvárať pohľadávku v prospech mechanizmu financovania riešenia krízovej situácie.

Výmena informácií

Článok 128 sa mení tak, aby sa v ňom Jednotnej rade pre riešenie krízových situácií, ECB a ďalším členom Európskeho systému centrálnych bánk, EBA, orgánom pre riešenie krízových situácií a príslušným orgánom umožňovalo poskytovať Komisii všetky informácie potrebné na výkon jej úloh súvisiacich s tvorbou politík.

2023/0112 (COD)

Návrh

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

ktorou sa mení smernica 2014/59/EÚ, pokiaľ ide o opatrenia včasnej intervencie, podmienky pre riešenie krízovej situácie a financovanie opatrení na riešenie krízovej situácie

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po predložení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskej centrálnej banky[23],

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru[24],

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,

keďže:

(1) Rámec Únie na riešenie krízovej situácie pre úverové inštitúcie a investičné spoločnosti (ďalej len „inštitúcie“) bol zavedený po globálnej finančnej kríze v rokoch 2008 – 2009 na základe medzinárodne uznávaného dokumentu *Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions* (Kľúčové atribúty účinných režimov riešenia krízových situácií pre finančné inštitúcie)[25], ktorý vydala Rada pre finančnú stabilitu. Rámec Únie na riešenie krízovej situácie tvorí smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ[26] a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014[27]. Oba akty sa uplatňujú na inštitúcie usadené v Únii aj na všetky ostatné subjekty, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti uvedenej smernice alebo uvedeného

---

23 Ú. v. EÚ C , , s. .

24 Ú. v. EÚ C , , s. .

25 Rada pre finančnú stabilitu, *Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions* (Kľúčové atribúty účinných režimov riešenia krízových situácií pre finančné inštitúcie), 15. októbra 2014.

26 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 190).

27 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014 z 15. júla 2014, ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií a jednotného fondu na riešenie krízových situácií a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 (Ú. v. EÚ L 225, 30.7.2014, s. 1).

nariadenia (ďalej len „subjekty“). Rámec Únie na riešenie krízovej situácie sa zameriava na riadne riešenie zlyhania inštitúcií a subjektov zachovaním zásadných funkcií inštitúcií a subjektov a odvrátením hrozieb pre finančnú stabilitu pri súčasnej ochrane vkladateľov a verejných finančných prostriedkov. Okrem toho sa rámec Únie na riešenie krízovej situácie zameriava na posilnenie rozvoja vnútorného trhu s bankovými službami vytvorením harmonizovaného režimu na koordinované riešenie cezhraničných kríz a predchádzaním narušeniam hospodárskej súťaže, ako aj rizikám nerovnakého zaobchádzania.

(2) Niekoľko rokov po začatí jeho vykonávania sa ukazuje, že rámec Únie na riešenie krízovej situácie tak, ako sa v súčasnosti uplatňuje, nedosahuje želateľné výsledky pri plnení niektorých uvedených cieľov. Hoci inštitúcie a subjekty dosiahli významný pokrok, pokiaľ ide o riešiteľnosť, a vynaložili na tento účel značné prostriedky, konkrétne prostredníctvom zvyšovania kapacity na absorpciu strát a rekapitalizáciu, ako aj dopĺňania prostriedkov v mechanizmoch financovania riešenia krízovej situácie, rámec Únie na riešenie krízovej situácie sa využíva zriedka. Zlyhania určitých menších a stredných inštitúcií a subjektov sa namiesto toho zväčša riešia prostredníctvom neharmonizovaných vnútroštátnych opatrení. Namiesto mechanizmov financovania riešenia krízovej situácie sa využívajú peniaze daňových poplatníkov. Uvedená situácia podľa všetkého vyplýva z neprimeraných stimulov. Tieto neprimerané stimuly vyplývajú zo vzájomného pôsobenia rámca Únie na riešenie krízovej situácie s vnútroštátnymi pravidlami, pričom široká voľná pôsobnosť posúdenia verejného záujmu sa vždy neuplatňuje tak, aby sa pri nej prihliadalo na pôvodný zámer uplatňovania rámca Únie na riešenie krízovej situácie. Zároveň sa rámec Únie na riešenie krízovej situácie málo využíva v dôsledku rizík znášania strát vkladateľmi inštitúcií financovaných z vkladov, aby sa zabezpečilo, že uvedené inštitúcie môžu získať prístup k externému financovaniu pri riešení krízovej situácie, a to najmä v prípade neexistencie iných záväzkov použiteľných pri záchrane pomocou vnútorných zdrojov. A napokon od uplatňovania rámca Únie na riešenie krízovej situácie odrádza to, že mimo riešenia krízovej situácie existujú menej prísne pravidlá prístupu k financovaniu ako pri riešení krízovej situácie, preto sa využívajú iné riešenia, ktoré často zahŕňajú využitie peňazí daňových poplatníkov namiesto vlastných zdrojov inštitúcie a subjektu, prípadne záchranných sietí financovaných subjektmi odvetvia. Táto situácia potom prináša riziká fragmentácie, riziká neoptimálnych výsledkov pri riadení zlyhaní inštitúcií a subjektov, a to najmä v prípade menších a stredných inštitúcií a subjektov, ako aj alternatívne náklady vyplývajúce z nevyužitých finančných zdrojov. Preto je potrebné zabezpečiť účinnejšie a súdržnejšie uplatňovanie rámca Únie na riešenie krízovej situácie, ako aj jeho uplatňovanie vždy, keď je to vo verejnom záujme, a to aj v prípade menších a stredných inštitúcií, ktoré sa prevažne financujú z vkladov, a bez dostatočných ďalších záväzkov použiteľných pri záchrane pomocou vnútorných zdrojov.

(3) Intenzita a úroveň podrobností úsilia pri plánovaní riešenia krízovej situácie potrebné v prípade dcérskych spoločností, ktoré neboli určené ako subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši, sa líšia v závislosti od veľkosti a rizikového profilu dotknutých inštitúcií a subjektov, prítomnosti zásadných funkcií a stratégie riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny. Orgány pre riešenie krízových situácií by preto mali byť schopné zvážiť uvedené faktory pri určovaní opatrení, ktoré sa majú prijať v prípade takýchto dcérskych spoločností, a v prípade potreby postupovať podľa zjednodušeného prístupu.

(4) Inštitúcia alebo subjekt, ktoré sa likvidujú podľa vnútroštátneho práva po ich určení za zlyhávajúce alebo také, ktoré pravdepodobne zlyhajú, v prípade, že orgán pre riešenie krízových situácií dospeje k záveru, že riešenie ich krízovej situácie nie je vo verejnom záujme, napokon smerujú k odchodu z trhu. Znamená to, že nie je potrebný plán opatrení, ktoré sa majú prijať v prípade zlyhania, a to bez ohľadu na to, či už príslušný orgán odňal dotknutej inštitúcii alebo dotknutému subjektu povolenie. To isté sa týka zvyškovej inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, po prevode aktív, práv a záväzkov v súvislosti so stratégiou prevodu. Preto je vhodné stanoviť, že v uvedených situáciách sa prijatie plánov riešenia krízovej situácie nevyžaduje.

(5) Orgány pre riešenie krízových situácií môžu v súčasnosti zakázať určité rozdeľovanie výnosov, ak inštitúcia alebo subjekt nesplní požiadavku na kombinovaný vankúš, ktorá sa zohľadňuje ako doplnok k minimálnej požiadavke na vlastné zdroje a oprávnené záväzky. V niektorých situáciách sa však od inštitúcie alebo subjektu môže vyžadovať splnenie minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky na inom základe, ako keď sa od inštitúcie alebo subjektu vyžaduje dodržanie požiadavky na kombinovaný vankúš. Uvedená situácia vytvára neistoty, pokiaľ ide o podmienky vykonávania právomocí orgánov pre riešenie krízových situácií zakázať rozdeľovanie výnosov a vypočítať maximálnu rozdeliteľnú sumu v súvislosti s minimálnou požiadavkou na vlastné zdroje a oprávnené záväzky. Preto by sa malo stanoviť, že v uvedených prípadoch by mali orgány pre riešenie krízových situácií uplatňovať právomoc zakázať určité rozdeľovanie výnosov na základe odhadu požiadavky na kombinovaný vankúš vyplývajúcej z delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2021/1118[28]. S cieľom zabezpečiť transparentnosť a právnu istotu by mali orgány pre riešenie krízových situácií oznámiť odhad požiadavky na kombinovaný vankúš inštitúcii alebo subjektu, ktorý by potom daný odhad požiadavky na kombinovaný vankúš zverejnil.

(6) Opatrenia včasnej intervencie boli vypracované s cieľom umožniť príslušným orgánom napraviť zhoršenie finančnej a hospodárskej situácie inštitúcie alebo subjektu a v čo najväčšej miere znížiť riziko a vplyv možného riešenia krízovej situácie. V dôsledku nedostatočnej istoty, pokiaľ ide o spúšťacie faktory uplatňovania týchto opatrení včasnej intervencie, a ich čiastočného prekrývania s opatreniami dohľadu sa však opatrenia včasnej intervencie využívajú zriedka. Podmienky uplatňovania uvedených opatrení včasnej intervencie by sa preto mali zjednodušiť a podrobnejšie špecifikovať. V záujme odstránenia neistôt, pokiaľ ide o podmienky a časový rámec odvolania riadiaceho orgánu a vymenovania dočasných správcov, by sa mali uvedené opatrenia výslovne vymedziť ako opatrenia včasnej intervencie a na ich uplatňovanie by sa mali vzťahovať tie isté spúšťacie faktory. Zároveň by sa malo od príslušných orgánov vyžadovať, aby vybrali vhodné opatrenia na riešenie konkrétnej situácie v súlade so zásadou proporcionality. S cieľom umožniť príslušným orgánom zohľadnenie rizík poškodenia dobrej povesti alebo rizík súvisiacich s praním špinavých peňazí alebo informačnými a komunikačnými technológiami by mali príslušné orgány posúdiť podmienky uplatňovania opatrení včasnej intervencie nielen

[28] Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2021/1118 z 26. marca 2021, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ, pokiaľ ide o regulačné technické predpisy, v ktorých sa upresňuje metodika, ktorú majú orgány pre riešenie krízových situácií používať s cieľom odhadnúť požiadavku uvedenú v článku 104a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ a požiadavku na kombinovaný vankúš pre subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši, na konsolidovanej úrovni skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, ak skupina, ktorej krízová situácia sa rieši, nepodlieha požiadavkám uvedenej smernice (Ú. v. EÚ L 241, 8.7.2021, s. 1).

na základe kvantitatívnych ukazovateľov, ako sú kapitálové požiadavky a požiadavky na likviditu, úroveň pákového efektu, nesplácané úvery alebo koncentrácia expozícií, ale aj na základe kvalitatívnych spúšťacích faktorov.

(7) S cieľom zvýšiť právnu istotu by sa mali zrušiť opatrenia včasnej intervencie stanovené v smernici 2014/59/EÚ, ktoré sa prekrývajú s už existujúcimi právomocami podľa prudenciálneho rámca stanoveného v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ[29] a v smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2034[30]. Okrem toho je potrebné zabezpečiť, aby boli orgány pre riešenie krízových situácií schopné pripraviť sa na možné riešenie krízovej situácie inštitúcie alebo subjektu. Príslušný orgán by mal preto informovať orgány pre riešenie krízových situácií o zhoršení finančných podmienok inštitúcie alebo subjektu s dostatočným predstihom a orgány pre riešenie krízových situácií by mali mať potrebné právomoci na vykonanie prípravných opatrení. Je dôležité uviesť, že s cieľom umožniť orgánom pre riešenie krízových situácií čo najrýchlejšie zareagovať na zhoršenie podmienok inštitúcie alebo subjektu, by nemalo byť predchádzajúce uplatnenie opatrení včasnej intervencie podmienkou na to, aby orgán pre riešenie krízových situácií mohol prijať opatrenia na uvedenie inštitúcie alebo subjektu na trh, prípadne žiadať o informácie na účely aktualizácie plánu riešenia krízovej situácie a vypracovania ocenenia. S cieľom zabezpečiť jednotnú, koordinovanú, účinnú a včasnú reakciu na zhoršenie finančných podmienok inštitúcie alebo subjektu a riadne vypracovať možné riešenie krízovej situácie je potrebné posilniť interakciu a koordináciu medzi príslušnými orgánmi a orgánmi pre riešenie krízových situácií. Keď inštitúcia alebo subjekt splnia podmienky na uplatnenie opatrení včasnej intervencie, príslušné orgány a orgány pre riešenie krízových situácií by mali zintenzívniť výmenu informácií vrátane predbežných informácií a spoločne monitorovať finančnú situáciu inštitúcie alebo subjektu.

(8) Je potrebné zaistiť včasné opatrenie a včasnú koordináciu medzi príslušným orgánom a orgánom pre riešenie krízových situácií, keď inštitúcia alebo subjekt naďalej vyvolávajú obavy, pričom existuje závažné riziko, že inštitúcia alebo subjekt môžu zlyhať. Príslušný orgán by mal preto takéto riziko oznámiť orgánu pre riešenie krízových situácií čo najskôr. Uvedené oznámenie by malo obsahovať dôvody na uskutočnenie posúdenia príslušným orgánom a vypracovanie prehľadu alternatívnych opatrení súkromného sektora, opatrenie dohľadu alebo opatrenia včasnej intervencie, ktoré sú k dispozícii na zabránenie zlyhaniu inštitúcie alebo subjektu v primeranom časovom rámci. Takýmto včasným oznámením nie sú dotknuté postupy na určenie toho, či sú splnené podmienky pre riešenie krízovej situácie. Včasné oznámenie závažného rizika, že inštitúcia alebo subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, príslušným orgánom orgánu pre riešenie krízových situácií by nemalo byť podmienkou následného určenia toho, že inštitúcia alebo subjekt skutočne zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá. Okrem toho, ak neskôr inštitúcia alebo subjekt posúdia ako zlyhávajúce alebo také, ktoré pravdepodobne zlyhajú, pričom neexistujú alternatívne riešenia na zabránenie tomuto zlyhaniu v primeranom časovom rámci, orgán pre riešenie krízových situácií musí prijať rozhodnutie, či prijme opatrenie na

[29] Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 338).

[30] Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2034 z 27. novembra 2019 o prudenciálnom dohľade nad investičnými spoločnosťami a o zmene smerníc 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EÚ, 2013/36/EÚ, 2014/59/EÚ a 2014/65/EÚ (Ú. v. EÚ L 314, 5.12.2019, s. 64).

riešenie krízovej situácie. V takom prípade môže byť včasnosť rozhodnutia o uplatnení opatrenia na riešenie krízovej situácie inštitúcie alebo subjektu mimoriadne dôležitá na úspešné vykonanie stratégie riešenia krízovej situácie, a to najmä preto, lebo včasnejšia intervencia v inštitúcii alebo subjekte môže prispieť k zabezpečeniu dostatočných úrovní kapacity na absorpciu strát a likviditu na vykonanie uvedenej stratégie. Preto je vhodné umožniť orgánu pre riešenie krízových situácií posúdiť v úzkej spolupráci s príslušným orgánom, čo predstavuje primeraný časový rámec na vykonanie alternatívnych opatrení s cieľom zabrániť zlyhaniu inštitúcie alebo subjektu. S cieľom zabezpečiť včasný výsledok a umožniť orgánu pre riešenie krízových situácií riadne sa pripraviť na potenciálne riešenie krízovej situácie inštitúcie alebo subjektu by sa mali orgán pre riešenie krízových situácií a príslušný orgán pravidelne schádzať, pričom orgán pre riešenie krízových situácií by mal rozhodnúť o frekvencii týchto stretnutí vzhľadom na okolnosti prípadu.

(9) Rámec riešenia krízových situácií sa má potenciálne uplatňovať na každú inštitúciu alebo každý subjekt bez ohľadu na ich veľkosť a obchodný model, ak nástroje dostupné podľa vnútroštátneho práva nie sú primerané na riadenie ich zlyhania. V záujme zabezpečenia takéhoto výsledku by sa mali stanoviť kritériá na uplatnenie posúdenia verejného záujmu na zlyhávajúcu inštitúciu alebo zlyhávajúci subjekt. Konkrétne je potrebné objasniť, že v závislosti od konkrétnych okolností sa môžu určité funkcie inštitúcie alebo subjektu považovať za zásadné aj vtedy, ak by ich prerušenie malo vplyv na finančnú stabilitu alebo kritické služby iba na regionálnej úrovni.

(10) Pri posudzovaní toho, či je riešenie krízovej situácie inštitúcie alebo subjektu vo verejnom záujme, by sa malo prihliadať na to, že vkladatelia sú lepšie chránení, keď sa finančné prostriedky systému ochrany vkladov využívajú efektívnejšie a straty z týchto finančných prostriedkov sa minimalizujú. Preto by sa mal pri posudzovaní verejného záujmu cieľ riešenia krízových situácií spočívajúci v ochrane vkladateľov považovať za lepšie dosiahnutý pri riešení krízovej situácie, ak by možnosť konkurzného konania bola pre systém ochrany vkladov nákladnejšia.

(11) Pri posudzovaní toho, či je riešenie krízovej situácie inštitúcie alebo subjektu vo verejnom záujme, by sa takisto malo v čo najväčšej miere prihliadať na rozdiel medzi financovaním poskytovaným prostredníctvom záchranných sietí financovaných subjektmi odvetvia (mechanizmov financovania riešenia krízovej situácie alebo systémov ochrany vkladov) a financovaním poskytovaným členskými štátmi z peňazí daňových poplatníkov. Financovanie poskytované členskými štátmi so sebou nesie vyššie riziko morálneho hazardu a nižšiu motiváciu dodržiavať trhovú disciplínu. Preto by orgány pre riešenie krízových situácií mali pri posudzovaní cieľa minimálneho využívania mimoriadnej verejnej finančnej podpory uprednostňovať financovanie prostredníctvom mechanizmov financovania riešenia krízovej situácie alebo systému ochrany vkladov pred financovaním prostredníctvom rovnakého objemu zdrojov z rozpočtu členských štátov.

(12) S cieľom zaistiť čo najúčinnejšie dosiahnutie cieľov riešenia krízových situácií by mal byť výsledok posúdenia verejného záujmu negatívny iba vtedy, ak by sa likvidáciou zlyhávajúcej inštitúcie alebo zlyhávajúceho subjektu v rámci bežného konkurzného konania dosiahli ciele riešenia krízových situácií účinnejšie, a nielen v rovnakom rozsahu ako v prípade riešenia krízovej situácie.

(13) Zlyhávajúca inštitúcia alebo zlyhávajúci subjekt, ktorých krízová situácia sa nerieši, by sa mali zlikvidovať v súlade s postupmi stanovenými vo vnútroštátnom práve.

Takéto postupy sa môžu v jednotlivých členských štátoch do veľkej miery líšiť. Hoci je vhodné umožniť dostatočnú flexibilitu na využitie existujúcich vnútroštátnych postupov, určité aspekty by sa mali objasniť tak, aby sa zabezpečil odchod dotknutých inštitúcií alebo subjektov z trhu.

(14) Malo by sa zabezpečiť, aby príslušný vnútroštátny administratívny alebo justičný orgán promptne začal konanie podľa vnútroštátneho práva, ak sa inštitúcia alebo subjekt považujú za zlyhávajúce alebo také, ktoré pravdepodobne zlyhajú, pričom ich krízová situácia sa nerieši. Ak je podľa vnútroštátneho práva k dispozícii dobrovoľná likvidácia inštitúcie alebo subjektu na základe rozhodnutia akcionárov, takáto možnosť by mala zostať dostupná. Malo by sa zabezpečiť, aby opatrenie, ktoré urýchlene neprijmú akcionári, prijal príslušný vnútroštátny administratívny alebo justičný orgán.

(15) Takisto treba stanoviť, že konečným výsledkom takýchto postupov je odchod zlyhávajúcej inštitúcie alebo zlyhávajúceho subjektu z trhu alebo ukončenie ich bankových činností. V závislosti od vnútroštátneho práva je možné tento cieľ dosiahnuť rôzne, napríklad predajom inštitúcie alebo subjektu alebo ich častí, predajom ich konkrétnych aktív alebo záväzkov, postupnou likvidáciou alebo ukončením ich bankových činností vrátane platieb a prijímania vkladov s cieľom odpredať postupne ich aktíva na účely splatenia dotknutých veriteľov. S cieľom posilniť predvídateľnosť postupov by sa však mal daný výsledok dosiahnuť v primeranom časovom rámci.

(16) Príslušné orgány by mali byť splnomocnené odňať povolenie inštitúcii alebo subjektu výhradne na základe toho, že inštitúcia alebo subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá a ich krízová situácia sa nerieši. Príslušné orgány by mali mať možnosť odňať povolenie na podporu cieľa likvidácie inštitúcie alebo subjektu v súlade s vnútroštátnym právom, a to najmä v prípadoch, keď nie je možné začať dostupné postupy podľa vnútroštátneho práva vtedy, keď sa určí, že inštitúcia alebo subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, pričom to platí aj pre prípady, keď inštitúcia alebo subjekt ešte podľa súvahy nevykazuje platobnú neschopnosť. V záujme lepšieho zabezpečenia dosiahnutia cieľa likvidácie inštitúcie alebo subjektu by mali členské štáty zaistiť, aby odňatie povolenia príslušným orgánom takisto patrilo medzi možné podmienky na začatie aspoň jedného postupu podľa vnútroštátneho práva, ktorý sa vzťahuje na zlyhávajúce inštitúcie alebo subjekty alebo inštitúcie a subjekty, ktoré pravdepodobne zlyhajú, ale ktorých krízová situácia sa nerieši.

(17) Zo skúseností získaných pri vykonávaní smernice 2014/59/EÚ, nariadenia (EÚ) č. 806/2014 a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/49/EÚ[31] vyplýva, že je potrebné špecifikovať ďalšie podmienky, za ktorých možno výnimočne povoliť opatrenia preventívnej povahy, ktoré sa považujú za mimoriadnu verejnú finančnú podporu. S cieľom minimalizovať narušenia hospodárskej súťaže vyplývajúce z rozdielnej povahy systémov ochrany vkladov v Únii by sa mali výnimočne povoliť intervencie zo systémov ochrany vkladov v súvislosti s preventívnymi opatreniami zlučiteľnými so smernicou 2014/49/EÚ, ktoré sa považujú za mimoriadnu verejnú finančnú podporu, ak prijímajúca inštitúcia alebo prijímajúci subjekt nespĺňajú ani jednu z podmienok na to, aby sa považovali za zlyhávajúce alebo také, ktoré pravdepodobne zlyhajú. Malo by sa zabezpečiť, aby sa preventívne opatrenia prijímali

[31] Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/49/EÚ zo 16. apríla 2014 o systémoch ochrany vkladov (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 149).

s dostatočným časovým predstihom. Európska centrálna banka (ECB) v súčasnosti určuje platobnú schopnosť inštitúcie alebo subjektu na účely preventívnej rekapitalizácie na základe posúdenia orientovaného na budúcnosť, pri ktorom sa určuje, či dokáže inštitúcia alebo subjekt v nasledujúcich 12 mesiacoch dodržať požiadavky na vlastné zdroje stanovené v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013[32] alebo v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2033[33] a dodatočnú požiadavku na vlastné zdroje stanovenú v smernici 2013/36/EÚ alebo smernici (EÚ) 2019/2034. Uvedená prax by sa mala stanovovať v smernici 2014/59/EÚ. Okrem toho pri riešení príčin možných finančných ťažkostí, ktorým čelia inštitúcie a subjekty, a pri predchádzaní ich zlyhaniu môžu byť účinné a efektívne aj opatrenia na riešenie aktív so zníženou hodnotou, ako sú subjekty pre správu aktív alebo systémy zaručenia aktív, ktoré tak môžu predstavovať významné preventívne opatrenia. Preto by sa malo špecifikovať, že takéto preventívne opatrenia môžu mať podobu opatrení pre aktíva so zníženou hodnotou.

(18) V záujme zachovania trhovej disciplíny, ochrany verejných finančných prostriedkov a zabránenia narušeniam hospodárskej súťaže by mali preventívne opatrenia naďalej predstavovať výnimku a mali by sa uplatňovať len pri riešení situácií závažného narušenia trhu alebo zachovania finančnej stability. Okrem toho by sa preventívne opatrenia nemali využívať na riešenie vzniknutých alebo pravdepodobných strát. Najspoľahlivejším nástrojom na určenie vzniknutých strát alebo strát, ktoré pravdepodobne vzniknú, je preskúmanie kvality aktív ECB, európskym orgánom dohľadu (Európskym orgánom pre bankovníctvo) (EBA), stanovené v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010[34], alebo príslušnými vnútroštátnymi orgánmi. Príslušné orgány by mali toto preskúmanie využiť na určenie vzniknutých strát alebo strát, ktoré pravdepodobne vzniknú, ak ho možno uskutočniť v primeranom časovom rámci. Ak to nie je možné, príslušné orgány by mali určiť vzniknuté straty alebo straty, ktoré pravdepodobne vzniknú, najspoľahlivejším možným spôsobom za prevládajúcich okolností, v prípade potreby aj na základe kontrol na mieste.

(19) Preventívna rekapitalizácia sa zameriava na podporu životaschopných inštitúcií a subjektov, ktoré budú podľa zistení v blízkej budúcnosti pravdepodobne čeliť dočasným ťažkostiam, a na predídenie ďalšiemu zhoršeniu ich situácie. S cieľom zabrániť poskytovaniu verejných subvencií podnikom, ktoré sú neziskové už v čase poskytnutia podpory, by preventívne opatrenia vykonávané v podobe nadobudnutia nástrojov vlastných zdrojov alebo iných kapitálových nástrojov, prípadne prostredníctvom opatrení pre aktíva so zníženou hodnotou, nemali presiahnuť sumu potrebnú na krytie nedostatočného kapitálu, ktorá sa uvádza v nepriaznivom scenári na základe stresového testu alebo rovnocenných činností. S cieľom zabezpečiť, aby sa v konečnom dôsledku prestalo poskytovať verejné financovanie, by mali byť tieto preventívne opatrenia okrem toho časovo obmedzené a mali by obsahovať

---

32 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 1).

33 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2033 z 27. novembra 2019 o prudenciálnych požiadavkách na investičné spoločnosti a o zmene nariadení (EÚ) č. 1093/2010, (EÚ) č. 575/2013, (EÚ) č. 600/2014 a (EÚ) č. 806/2014 (Ú. v. EÚ L 314, 5.12.2019, s. 1).

34 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre bankovníctvo) a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie č. 716/2009/ES a zrušuje rozhodnutie Komisie 2009/78/ES (Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 12).

jednoznačný časový rámec ich ukončenia (stratégia ukončenia angažovanosti). Trvalé nástroje vrátane vlastného kapitálu Tier 1 by sa mali využívať iba vo výnimočných prípadoch a mali by sa na ne vzťahovať určité kvantitatívne obmedzenia, keďže zo svojej podstaty nie sú vhodné na dodržanie podmienky dočasnosti.

(20) Preventívne opatrenia by sa mali obmedzovať na sumu, ktorú by inštitúcia alebo subjekt potrebovali na zachovanie svojej platobnej schopnosti v prípade výskytu udalosti z nepriaznivého scenára, ako sa určuje na základe stresového testu alebo rovnocenných činností. V prípade preventívnych opatrení v podobe opatrení pre aktíva so zníženou hodnotou by mala mať prijímajúca inštitúcia alebo prijímajúci subjekt možnosť použiť danú sumu na krytie strát v prípade prevedených aktív alebo v kombinácii s nadobudnutím kapitálových nástrojov, za predpokladu, že nie je presiahnutá celková zistená nedostatočná suma. Takisto treba zabezpečiť, aby boli takéto preventívne opatrenia v podobe opatrení pre aktíva so zníženou hodnotou v súlade s existujúcimi pravidlami štátnej pomoci a najlepšími postupmi, obnovovali dlhodobú životaschopnosť inštitúcie alebo subjektu, aby sa štátna pomoc obmedzovala na nevyhnutné minimum a predišlo sa narušeniam hospodárskej súťaže. Z uvedených dôvodov by mali dotknuté orgány v prípade preventívnych opatrení v podobe opatrení pre aktíva so zníženou hodnotou zohľadniť osobitné usmernenie vrátane koncepcie zriaďovania správcovských spoločností[35] a oznámenia o riešení nesplácaných úverov[36]. Na uvedené preventívne opatrenia v podobe opatrení pre aktíva so zníženou hodnotou by sa mala vždy vzťahovať prevažujúca podmienka dočasnosti. Očakáva sa, že verejné záruky udelené na konkrétne obdobie v súvislosti s aktívami dotknutej inštitúcie alebo dotknutého subjektu so zníženou hodnotou by mali zabezpečiť lepšie dodržanie podmienky dočasnosti ako prevody takýchto aktív na verejne podporovaný subjekt. V záujme zabezpečenia odchodu z trhu inštitúcií a subjektov, ktoré sa napriek prijatej podpore ukázali ako neživotaschopné, je potrebné stanoviť, že ak dotknutá inštitúcia alebo dotknutý subjekt nedodržia podmienky opatrení podpory stanovené v čase poskytnutia týchto opatrení, bude to viesť k tomu, že dotknutá inštitúcia alebo dotknutý subjekt sa budú považovať za zlyhávajúce alebo také, ktoré pravdepodobne zlyhajú.

(21) S cieľom riešiť závažné porušenia prudenciálnych požiadaviek treba podrobnejšie špecifikovať podmienky na určenie toho, či holdingové spoločnosti zlyhávajú alebo pravdepodobne zlyhajú. Porušenie uvedených požiadaviek holdingovou spoločnosťou by malo byť závažné vtedy, ak je druh a rozsah porušenia porovnateľný s porušením, ktoré by bolo v prípade, že by sa ho dopustila úverová inštitúcia, dôvodom na to, aby jej príslušný orgán odňal povolenie podľa článku 18 smernice 2013/36/EÚ.

(22) Členské štáty môžu mať podľa svojich vnútroštátnych zákonov právomoci pozastaviť povinnosti týkajúce sa platieb alebo dodania, ktoré môžu zahŕňať aj oprávnené vklady. Ak sa pozastavenie povinností týkajúcich sa platieb alebo dodania priamo netýka finančných okolností úverovej inštitúcie, vklady nesmú byť na účely smernice 2014/49/EÚ nedostupné. V dôsledku toho nemusia byť vkladatelia schopní dlhšie obdobie získať prístup k svojim vkladom. S cieľom udržať dôveru vkladateľov v bankový sektor a zachovať jeho finančnú stabilitu by mali členské štáty zabezpečiť, aby mali vkladatelia prístup k primeranej dennej sume svojich vkladov, napríklad na úhradu životných nákladov, ak sú ich vklady neprístupné v dôsledku pozastavenia platieb z iných dôvodov ako z tých, ktoré vedú k vyplateniu vkladateľov. Takýto

35 COM(2018) 133 final.
36 COM(2020) 822 final.

postup by mal byť naďalej výnimočný a členské štáty by mali zabezpečiť, aby mali vkladatelia prístup k primeraným denným sumám.

(23) V záujme zlepšenia právnej istoty a vzhľadom na potenciálny význam záväzkov, ktoré môžu vzniknúť v dôsledku budúcich neistých udalostí vrátane výsledku súdnych sporov prebiehajúcich v čase riešenia krízovej situácie, treba stanoviť, ako s danými záväzkami zaobchádzať na účely uplatnenia nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov. Hlavnými zásadami by v tomto zmysle mali byť tie, ktoré sa uvádzajú v účtovných pravidlách, a najmä v účtovných pravidlách stanovených v medzinárodnom účtovnom štandarde č. 37, ako boli prijaté v nariadení Komisie (ES) č. 1126/2008[37]. Na tomto základe by mali orgány pre riešenie krízových situácií stanoviť rozdiel medzi rezervami a podmienenými záväzkami. Rezervy a podmienené záväzky sa týkajú pravdepodobného odlevu finančných prostriedkov a je možné ich spoľahlivo odhadnúť. Podmienené záväzky sa nepovažujú za účtovné záväzky, keďže sa týkajú povinnosti, ktorú nemožno považovať za pravdepodobnú v čase odhadu alebo ju nemožno spoľahlivo odhadnúť.

(24) Keďže rezervy predstavujú účtovné záväzky, malo by sa špecifikovať, že s takýmito rezervami sa má zaobchádzať rovnako ako s ostatnými záväzkami. Takéto rezervy by mali byť použiteľné pri záchrane pomocou vnútorných zdrojov, pokiaľ nespĺňajú niektoré z konkrétnych kritérií na vylúčenie z rozsahu pôsobnosti nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov. Vzhľadom na potenciálny význam uvedených rezerv pri riešení krízovej situácie a s cieľom zabezpečiť istotu pri uplatňovaní nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov by sa malo špecifikovať, že rezervy sú súčasťou záväzkov použiteľných pri záchrane pomocou vnútorných zdrojov a že vzhľadom na to sa na ne uplatňuje nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov. Takisto by sa malo zabezpečiť, že po uplatnení nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov sa bude s uvedenými záväzkami a akýmikoľvek povinnosťami alebo pohľadávkami z nich vyplývajúcimi zaobchádzať ako s takými, ktoré sú na všetky účely uhradené. Osobitne významné je to v prípade záväzkov a povinností vyplývajúcich z návrhov na začatie súdneho konania proti inštitúcii, ktorej krízová situácia sa rieši.

(25) Podľa účtovných zásad sa nemôžu podmienené záväzky považovať za záväzky, a preto by nemali byť použiteľné pri záchrane pomocou vnútorných zdrojov. Je však potrebné zabezpečiť, aby podmienený záväzok vyplývajúci z udalosti, ktorá je nepravdepodobná alebo ktorú nemožno spoľahlivo odhadnúť v čase riešenia krízovej situácie, nemal vplyv na účinnosť stratégie riešenia krízových situácií, a najmä nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov. Na dosiahnutie tohto cieľa by mal odhadca pri oceňovaní na účely riešenia krízovej situácie posúdiť podmienené záväzky uvedené v súvahe inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, a vyčísliť potenciálnu hodnotu uvedených záväzkov podľa svojich najlepších schopností. S cieľom zabezpečiť, aby si po procese riešenia krízovej situácie inštitúcia alebo subjekt primeraný čas udržali dostatočnú dôveru trhu, odhadca by mal pri stanovovaní sumy, o ktorú by sa mali odpísať alebo konvertovať záväzky použiteľné pri záchrane pomocou vnútorných zdrojov na účely obnovy podielov vlastného kapitálu inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, prihliadnuť na potenciálnu hodnotu. Konkrétne by mal orgán pre riešenie krízových situácií uplatniť svoje právomoci na konverziu záväzkov použiteľných pri záchrane pomocou vnútorných zdrojov v miere potrebnej na

[37] Nariadenie Komisie (ES) č. 1126/2008 z 3. novembra 2008, ktorým sa v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 prijímajú určité medzinárodné účtovné štandardy (Ú. v. EÚ L 320, 29.11.2008, s. 1).

zabezpečenie dostatočnej rekapitalizácie inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, na krytie potenciálnych strán, ktoré môžu byť spôsobené záväzkom, ktorý môže vyplynúť z nepravdepodobnej udalosti. Pri posudzovaní sumy, ktorá sa má odpísať alebo konvertovať, by mal orgán pre riešenie krízových situácií dôkladne zvážiť vplyv potenciálnej straty na inštitúciu, ktorej krízová situácia sa rieši, a to na základe viacerých faktorov, ako napríklad pravdepodobnosti výskytu udalosti, časového rámca jej výskytu a výšky podmieneného záväzku.

(26) Za určitých okolností môžu orgány pre riešenie krízových situácií po tom, ako sa z mechanizmu financovania riešenia krízovej situácie poskytne príspevok v maximálnej výške 5 % celkových záväzkov inštitúcie alebo subjektu vrátane vlastných zdrojov, využiť dodatočné zdroje financovania na ďalšiu podporu opatrenia na riešenie krízovej situácie. Malo by sa jednoznačnejšie špecifikovať, za akých okolností sa môže z mechanizmu financovania riešenia krízovej situácie poskytnúť ďalšia podpora, ak boli odpísané alebo konvertované všetky záväzky s nižším postavením než vklady, ktoré nie sú povinne alebo diskrečne vylúčené zo záchrany pomocou vnútorných zdrojov, v plnej výške.

(27) Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/876[38], nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/877[39] a smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/879[40] sa v Únii vykonáva medzinárodný dokument *Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term Sheet* (Hlavné prvky celkovej kapacity na absorpciu strát), ktorý vydala Rada pre finančnú stabilitu 9. novembra 2015 (ďalej len „norma TLAC“) pre globálne systémovo významné banky, ktoré sa v práve Únie nazývajú globálne systémovo významné inštitúcie (G-SII). Nariadením (EÚ) 2019/877 a smernicou (EÚ) 2019/879 sa okrem toho menia aj minimálne požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky stanovené v smernici 2014/59/EÚ a v nariadení (EÚ) č. 806/2014. Je potrebné zosúladiť ustanovenia smernice 2014/59/EÚ o minimálnych požiadavkách na vlastné zdroje a oprávnené záväzky s vykonávaním normy TLAC pre G-SII, pokiaľ ide o určité záväzky, ktoré by sa mohli použiť na splnenie časti minimálnych požiadaviek na vlastné zdroje a oprávnené záväzky, ktoré by sa mali dosiahnuť pomocou vlastných zdrojov a ostatných podriadených záväzkov. Konkrétne by mali byť do vlastných zdrojov a podriadených oprávnených nástrojov subjektov, ktorých krízová situácia sa rieši, začlenené záväzky, ktoré majú rovnaké postavenie ako určité vylúčené záväzky, ak výška týchto vylúčených záväzkov v súvahe subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, nepresahuje 5 % výšky vlastných zdrojov a oprávnených záväzkov subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, pričom z tohto začlenenia nevyplývajú žiadne riziká v súvislosti so zásadou, že „žiadny veriteľ sa nesmie dostať do nevýhodnejšieho postavenia“.

---

38 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/876 z 20. mája 2019, ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 575/2013, pokiaľ ide o ukazovateľ finančnej páky, ukazovateľ čistého stabilného financovania, požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky, kreditné riziko protistrany, trhové riziko, expozície voči centrálnym protistranám, expozície voči podnikom kolektívneho investovania, veľkú majetkovú angažovanosť, požiadavky na predkladanie správ a zverejňovanie informácií, a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 150, 7.6.2019, s. 1).

39 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/877 z 20. mája 2019, ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 806/2014, pokiaľ ide o kapacitu úverových inštitúcií a investičných spoločností na absorpciu strát a rekapitalizáciu (Ú. v. EÚ L 150, 7.6.2019, s. 226).

40 Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/879 z 20. mája 2019, ktorou sa mení smernica 2014/59/EÚ, pokiaľ ide o kapacitu úverových inštitúcií a investičných spoločností na absorpciu strát a rekapitalizáciu, a smernica 98/26/ES (Ú. v. EÚ L 150, 7.6.2019, s. 296).

(28) Pravidlá určovania minimálnych požiadaviek na vlastné zdroje a oprávnené záväzky sa zväčša zameriavajú na stanovenie primeranej úrovne minimálnych požiadaviek na vlastné zdroje a oprávnené záväzky, pričom sa za uprednostňovanú stratégiu riešenia krízových situácií považuje nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov. V smernici 2014/59/EÚ sa však orgánom pre riešenie krízových situácií umožňuje použitie ostatných nástrojov riešenia krízovej situácie, konkrétne tých, ktoré vychádzajú z prevodu podnikania inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, na súkromného kupujúceho alebo preklenovaciu inštitúciu. Preto by sa malo špecifikovať, že ak sa v pláne riešenia krízovej situácie predpokladá využitie nástroja odpredaja obchodnej činnosti alebo nástroja preklenovacej inštitúcie a odchod subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, z trhu, orgány pre riešenie krízových situácií by mali určiť úroveň minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky pre dotknutý subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, na základe špecifík uvedených nástrojov riešenia krízovej situácie a rôznych potrieb v oblasti absorpcie strát a rekapitalizácie, ktoré tieto nástroje obsahujú.

(29) Úroveň minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky pre subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši, je súčtom výšky strát, ktoré sa očakávajú pri riešení krízovej situácie, a sumy rekapitalizácie, ktorá umožňuje subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, naďalej spĺňať podmienky povolenia, pričom mu umožňuje počas primeraného obdobia vykonávať činnosti. Určité uprednostňované stratégie riešenia krízovej situácie obsahujú prevod aktív, práv a záväzkov na príjemcu a odchod z trhu, najmä nástroj odpredaja obchodnej činnosti. V týchto prípadoch sa nemusia ciele sledované prvkom rekapitalizácie uplatňovať v rovnakom rozsahu, keďže orgán pre riešenie krízových situácií nebude musieť zabezpečiť, aby subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, po opatrení na riešenie krízovej situácie znovu dosiahol súlad s požiadavkami na vlastné zdroje. Straty v takýchto prípadoch by však mali podľa očakávaní presiahnuť požiadavky na vlastné zdroje subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši. Preto je vhodné stanoviť, že úroveň minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky uvedených subjektov, ktorých krízová situácia sa rieši, bude naďalej obsahovať sumu rekapitalizácie upravenú tak, aby bola primeraná stratégii riešenia krízovej situácie.

(30) Ak sa v stratégii riešenia krízovej situácie predpokladá využitie nástrojov riešenia krízovej situácie iných ako záchrany pomocou vnútorných zdrojov, potreby v oblasti rekapitalizácie dotknutého subjektu budú vo všeobecnosti po riešení krízovej situácie nižšie ako v prípade otvorenej záchrany bánk pomocou vnútorných zdrojov. Pri kalibrovaní minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky by sa mal v takom prípade tento aspekt zohľadniť pri odhade požiadavky na rekapitalizáciu. Pri úprave úrovne minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky pre subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši, v ktorých pláne riešenia krízovej situácie sa predpokladá nástroj odpredaja obchodnej činnosti alebo nástroj preklenovacej inštitúcie a ich odchod z trhu, by mali orgány pre riešenie krízových situácií prihliadnuť na vlastnosti týchto nástrojov vrátane očakávaného rozsahu prevodu na súkromného kupujúceho alebo preklenovaciu inštitúciu, druhu nástrojov, ktoré sa majú previesť, očakávanej hodnoty a predajnosti týchto nástrojov, ako aj na koncepciu uprednostňovanej stratégie riešenia krízovej situácie vrátane doplnkového využitia nástroja oddelenia aktív. Keďže orgán pre riešenie krízových situácií musí rozhodnúť individuálne o každom možnom využití finančných prostriedkov zo systému ochrany vkladov pri riešení krízovej situácie a keďže takéto rozhodnutie nemožno s istotou predpokladať *ex ante,* orgány pre riešenie krízových situácií by nemali zohľadňovať

potenciálny príspevok systému ochrany vkladov pri riešení krízovej situácie počas kalibrovania úrovne minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky.

(31) Je potrebné zabezpečiť rovnaké stimuly na získanie dostatočných súm v rámci minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky pre inštitúcie a subjekty, na ktoré by sa v rámci riešenia krízovej situácie aj mimo neho vzťahovali stratégie prevodu. Úroveň minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky pre inštitúcie alebo subjekty, na ktoré by sa mohli vzťahovať opatrenia v súvislosti s vnútroštátnymi konkurznými konaniami podľa článku 11 ods. 5 smernice 2014/49/EÚ, by sa preto mala stanovovať podľa tých istých pravidiel, ktoré platia na stanovovanie minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky pre subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši, a v prípade ktorých uprednostňovaná stratégia riešenia krízovej situácie obsahuje odpredaj obchodnej činnosti alebo prevod na preklenovaciu inštitúciu, čo vedie k ich odchodu z trhu.

(32) Medzi rámcom riešenia krízovej situácie a rámcom zneužívania trhu existuje vzájomný vzťah. Konkrétne platí, že opatrenia prijaté pri príprave na riešenie krízovej situácie sa môžu podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 596/2014[41] považovať za dôverné informácie a ich predčasné zverejnenie ohrozuje proces riešenia krízovej situácie. Inštitúcie, ktorých krízová situácia sa rieši, môžu prijať kroky na riešenie tohto problému tým, že požiadajú o odloženie zverejnenia dôverných informácií podľa článku 17 ods. 5 nariadenia (EÚ) č. 596/2014. V čase prípravy riešenia krízovej situácie však nemusia vždy existovať správne stimuly na to, aby inštitúcia, ktorej krízová situácia sa rieši, o takéto odloženie požiadala. S cieľom vyhnúť sa takýmto situáciám by mali mať orgány pre riešenie krízových situácií právomoc priamo žiadať o odloženie zverejnenia dôverných informácií podľa článku 17 ods. 5 nariadenia (EÚ) č. 596/2014 v mene inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši.

(33) S cieľom uľahčiť plánovanie riešenia krízovej situácie, posúdenie riešiteľnosti a výkon právomocí na riešenie alebo odstránenie prekážok riešiteľnosti, ako aj posilniť výmenu informácií, by mal orgán pre riešenie krízových situácií inštitúcie s významnými pobočkami v iných členských štátoch zriadiť kolégium pre riešenie krízových situácií, ktorému by mal predsedať.

(34) Po počiatočnom období vytvárania mechanizmov financovania riešenia krízovej situácie uvedenom v článku 102 ods. 1 smernice 2014/59/EÚ sa môžu dostupné finančné prostriedky mechanizmov mierne znížiť pod cieľovú úroveň, a to najmä v dôsledku nárastu krytých vkladov. Za týchto okolností sa bude pravdepodobne požadovať len malá suma príspevkov *ex ante*. V niektorých rokoch preto príspevky *ex ante* už nemusia zodpovedať nákladom na ich výber. Orgány pre riešenie krízových situácií by teda mali mať možnosť odložiť na jeden alebo viac rokov výber príspevkov *ex ante*, kým suma, ktorá sa má vybrať, nedosiahne sumu primeranú nákladom na proces výberu, za predpokladu, že takéto odloženie nemá závažný vplyv na schopnosť orgánov pre riešenie krízových situácií využívať mechanizmy financovania riešenia krízovej situácie.

(35) Neodvolateľné platobné záväzky tvoria jeden z prvkov dostupných finančných prostriedkov mechanizmov financovania riešenia krízovej situácie. Preto je potrebné

[41] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 596/2014 zo 16. apríla 2014 o zneužívaní trhu (nariadenie o zneužívaní trhu) a o zrušení smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/6/ES a smerníc Komisie 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 1).

špecifikovať okolnosti, za ktorých možno žiadať o tieto platobné záväzky, a platný postup ukončenia záväzkov v prípade, že sa na inštitúciu alebo subjekt prestane uplatňovať povinnosť platiť príspevky do mechanizmu financovania riešenia krízovej situácie. Okrem toho by s cieľom zabezpečiť lepšiu transparentnosť a istotu, pokiaľ ide o podiel neodvolateľných platobných záväzkov na celkovej výške príspevkov *ex ante*, ktoré sa majú získať, mali orgány pre riešenie krízových situácií takýto podiel stanovovať každoročne na základe platných obmedzení.

(36) Maximálna ročná výška mimoriadnych príspevkov *ex post* do mechanizmov financovania riešenia krízovej situácie, o ktorú možno požiadať, sa v súčasnosti obmedzuje na trojnásobok výšky príspevkov *ex ante*. Po počiatočnom období vytvárania uvedenom v článku 102 ods. 1 smernice 2014/59/EÚ budú tieto príspevky *ex ante* v iných prípadoch, ako je využívanie mechanizmov financovania riešenia krízovej situácie, závisieť iba od odchýlok v úrovni krytých vkladov, a preto budú pravdepodobne malé. Založenie maximálnej výšky mimoriadnych príspevkov *ex post* na príspevkoch *ex ante* by preto mohlo mať za následok drastické obmedzenie možnosti získať príspevky *ex post* v rámci mechanizmov financovania riešenia krízovej situácie, čím sa zníži ich schopnosť konať. S cieľom zabrániť takémuto výsledku by sa malo stanoviť iné obmedzenie a maximálna výška mimoriadnych príspevkov *ex post,* o ktoré možno požiadať, by sa mala stanoviť na trojnásobok jednej osminy cieľovej úrovne dotknutého mechanizmu financovania riešenia krízovej situácie.

(37) V smernici 2014/59/EÚ sa čiastočne harmonizuje postavenie vkladov podľa vnútroštátnych právnych predpisov, ktorými sa upravuje bežné konkurzné konanie. V týchto pravidlách sa stanovuje trojúrovňová hierarchia vkladov, v ktorej majú kryté vklady najvyššie prioritné postavenie, a po nich nasledujú oprávnené vklady fyzických osôb a mikropodnikov, malých a stredných podnikov nad úrovňou krytia. V prípade zvyšných vkladov, t. j. vkladov veľkých spoločností, ktoré presahujú úroveň krytia, a vkladov, ktoré nie sú oprávnené na vyplatenie zo systému ochrany vkladov, sa požadovalo nižšie prioritné postavenie, ale ich pozícia nebola inak harmonizovaná. A napokon platí, že pohľadávky systémov ochrany vkladov majú rovnaké vyššie prioritné postavenie ako kryté vklady. Toto riešenie sa však neukázalo ako optimálne na ochranu vkladateľov. Čiastočná harmonizácia vytvorila medzi jednotlivými členskými štátmi rozdiely v zaobchádzaní s týmito zvyšnými vkladateľmi, a to najmä preto, lebo čoraz vyšší počet členských štátov okrem toho udeľuje zvyšným vkladom zákonnú prednosť. Uvedené rozdiely spôsobili aj ťažkosti pri vypracúvaní kontrafaktuálneho scenára konkurzného konania pre cezhraničné skupiny počas oceňovania na účely riešenia krízovej situácie. Okrem toho mala nedostatočná všeobecná prednosť vkladateľov spolu s trojúrovňovou hierarchiou pohľadávok vkladateľov potenciál priniesť problémy s dodržaním zásady, že „žiadny veriteľ sa nesmie dostať do nevýhodnejšieho postavenia“, a to najmä vtedy, ak vklady s prioritou, ktorá nebola harmonizovaná v smernici 2014/59/EÚ, mali rovnaké postavenie ako nadriadené pohľadávky. V neposlednom rade vysoké prioritné postavenie udeľované pohľadávkam systémov ochrany vkladov znemožňovalo efektívne a účinné využitie dostupných finančných prostriedkov uvedených systémov pri iných intervenciách ako vyplatenie krytých vkladov v prípade konkurzného konania, a to najmä pri riešení krízovej situácie, alternatívnych opatreniach v rámci konkurzného konania alebo preventívnych opatreniach. Ochrana krytých vkladov nevychádza z prioritného postavenia pohľadávok v rámci systému ochrany vkladov, ale zabezpečuje sa prostredníctvom povinných vylúčení zo záchrany pomocou vnútorných zdrojov pri riešení krízovej situácie a okamžitého vyplatenia zo systému

ochrany vkladov v prípade nedostupnosti vkladov. Preto by sa malo zmeniť postavenie vkladov v súčasnej hierarchii pohľadávok.

(38) Postavenie všetkých vkladov by sa malo plne harmonizovať prostredníctvom zavedenia všeobecnej prednosti vkladateľov s jednoúrovňovým prístupom, pri ktorom by mali všetky vklady vyššie prioritné postavenie ako bežné nezabezpečené pohľadávky, a to bez akéhokoľvek rozlišovania medzi jednotlivými druhmi vkladov. Zároveň by malo využitie systémov ochrany vkladov pri riešení krízovej situácie, konkurzného konania a preventívnych opatrení vždy podliehať dodržaniu príslušnej podmienky, konkrétne takzvanému „testu najnižších nákladov“.

(39) Všeobecná prednosť vkladateľov prispeje k posilneniu dôvery vkladateľov a k ďalšiemu odvráteniu rizika masívneho vyberania vkladov. Zvýšená ochrana vkladateľov je aj v súlade s ústrednou úlohou, ktorú vklady zohrávajú v reálnom hospodárstve, keďže sú primárnym nástrojom úspor a platieb, ako aj v bankovej činnosti, pri ktorej vklady predstavujú významný zdroj financovania a kľúčový stimul dôvery v bankový systém, ktorý má osobitný význam v časoch napätia na trhu. Okrem toho sa všeobecnou prednosťou vkladateľov zlepšuje riešiteľnosť inštitúcií a subjektov, pretože sa zvyšuje ich schopnosť dodržať požiadavky na prístup k mechanizmom financovania riešenia krízovej situácie a znižuje objem finančných prostriedkov, ktoré je potrebné z týchto mechanizmov čerpať, a to v dôsledku nižšieho rizika porušenia zásady, že „žiadny veriteľ sa nesmie dostať do nevýhodnejšieho postavenia“ pri záchrane bežného nezabezpečeného dlhu pomocou vnútorných zdrojov. Konkrétne by sa odňatím vkladov z triedy platobnej neschopnosti bežných nezabezpečených pohľadávok zvýšila použiteľnosť zvyšných bežných nezabezpečených pohľadávok pri záchrane pomocou vnútorných zdrojov, keďže by sa minimalizovalo riziko porušenia zásady, že „žiadny veriteľ sa nesmie dostať do nevýhodnejšieho postavenia“. Znížením pravdepodobnosti odpísania alebo konverzie vkladov na zabezpečenie prístupu k mechanizmom financovania riešenia krízovej situácie by všeobecná prednosť vkladateľov prispela k vyššej účinnosti a dôveryhodnosti nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov a viedla by k zvýšeniu transparentnosti a právnej istoty rámca riešenia krízovej situácie. Všeobecná prednosť vkladateľov by takisto prispela k dôveryhodnosti stratégií prevodu pri riešení krízovej situácie, keďže by uľahčila začlenenie celej zmluvy o vklade do rozsahu záväzkov, ktoré sa majú previesť na súkromného kupujúceho alebo preklenovaciu inštitúciu, a to v prospech vzťahu s klientmi a hodnoty koncesie inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši. A napokon platí, že úplná harmonizácia postavenia vkladateľov v konkurznom konaní by bola prospešná aj z cezhraničného hľadiska a hľadiska zachovania rovnakých podmienok.

(40) Jednoúrovňový prístup k prioritnému postaveniu vkladov podľa vnútroštátnych právnych predpisov, ktorými sa upravuje bežné konkurzné konanie, prispieva k efektívnejšej a menej nákladnej ochrane všetkých vkladov. V prípade krytých vkladov sa týmto prístupom uľahčuje financovanie opatrení zo systému ochrany vkladov iných ako vyplácanie krytých vkladov, čo môže zefektívňovať a menej narúšať ochranu prístupu k vloženým finančným prostriedkom, keďže to nevedie k prerušeniu prístupu k bankovým účtom a platobným službám. V prípade nekrytých vkladov tento prístup uľahčuje ich ochranu, keď je to potrebné na ochranu finančnej stability a dôvery vkladateľov. A napokon platí, že zavedením flexibility využívania týchto potenciálne menej nákladných mechanizmov na ochranu vkladateľov sa uvedeným prístupom minimalizuje potreba okamžitých úhrad zo systémov ochrany vkladov, čím sa zabezpečuje lepšie zachovanie ich dostupných finančných

prostriedkov v prípade výskytu ďalšej krízy a znižuje zaťaženie bankového sektora, ktorý má uvedené finančné prostriedky dopĺňať.

(41) Zmeny prioritného postavenia vkladov, a najmä zrušenie vyššieho postavenia krytých vkladov a pohľadávok systémov ochrany vkladov vo vzťahu k všetkým ostatným vkladom, by nemali negatívny vplyv na ochranu udelenú krytým vkladom v prípade zlyhania, keďže táto ochrana by sa zaručovala aj naďalej prostredníctvom povinného vylúčenia krytých vkladov z absorpcie strát v prípade riešenia krízovej situácie, a napokon aj vyplatením zo systému ochrany vkladov v prípade nedostupnosti vkladov.

(42) Mechanizmy financovania riešenia krízovej situácie možno využiť na podporu uplatňovania nástroja odpredaja obchodnej činnosti alebo nástroja preklenovacej inštitúcie, pričom súbor aktív, práv a záväzkov inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, sa prevedie na príjemcu. V takom prípade môže mať mechanizmus financovania riešenia krízovej situácie pohľadávku voči zvyškovej inštitúcii alebo zvyškovému subjektu pri následnej likvidácii v rámci bežného konkurzného konania. To sa môže stať vtedy, keď sa mechanizmus financovania riešenia krízovej situácie využije v súvislosti so stratami, ktoré by inak znášali veritelia, a to aj v podobe zaručenia aktív a záväzkov alebo krytia rozdielu medzi prevedenými aktívami a záväzkami. S cieľom zabezpečiť, aby akcionári a veritelia, ktorí zostali vo zvyškovej inštitúcii alebo zvyškovom subjekte, účinne absorbovali straty inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, a zlepšiť možnosť vyplatenia pri konkurznom konaní do záchrannej siete na riešenie krízovej situácie by uvedené pohľadávky mechanizmu financovania riešenia krízovej situácie voči zvyškovej inštitúcii alebo zvyškovému subjektu a pohľadávky vyplývajúce z odôvodnených výdavkov, ktoré boli riadne vynaložené, mali mať v konkurznom konaní vyššie postavenie ako pohľadávky z vkladov a pohľadávky v rámci systému ochrany vkladov. Keďže kompenzácie vyplatené akcionárom a veriteľom z mechanizmov financovania riešenia krízovej situácie v dôsledku porušenia zásady, že „žiadny veriteľ sa nesmie dostať do nevýhodnejšieho postavenia“, sú zamerané na náhradu výsledkov opatrenia na riešenie krízovej situácie, nemali by viesť k pohľadávkam voči uvedeným mechanizmom.

(43) V záujme zabezpečenia dostatočnej flexibility a uľahčenia intervencií zo systému ochrany vkladov na podporu využitia nástrojov riešenia krízovej situácie, ak vedú k odchodu inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, z trhu a ak sú potrebné na to, aby sa zabránilo tomu, že straty budú znášať vkladatelia, by sa mali špecifikovať určité aspekty využívania systému ochrany vkladov pri riešení krízovej situácie. Konkrétne treba špecifikovať, že systém ochrany vkladov sa môže využiť na podporu transakcií prevodu, ktoré zahŕňajú vklady vrátane oprávnených vkladov presahujúcich úroveň krytia poskytovanú systémom ochrany vkladov, ako aj vklady vylúčené z vyplatenia zo systému ochrany vkladov, a to v určitých prípadoch a za jasne stanovených podmienok. Príspevok systému ochrany vkladov by sa mal zameriavať na krytie nedostatočnej hodnoty aktív prevedených na kupujúceho alebo preklenovaciu inštitúciu v porovnaní s hodnotou prevedených vkladov. Ak sa v rámci transakcie vyžaduje od kupujúceho príspevok s cieľom zabezpečiť kapitálovú neutralitu a zachovať súlad s kapitálovými požiadavkami kupujúceho, malo by sa umožniť, aby systém ochrany vkladov prispel aj k tomu. Podpora opatrenia na riešenie krízovej situácie zo systému ochrany vkladov by mala mať podobu hotovosti alebo inú podobu, ako sú záruky alebo dohody o podiele na strate, ktoré môžu minimalizovať vplyv podpory na dostupné finančné prostriedky systému ochrany vkladov a zároveň umožniť, aby sa príspevok zo systému ochrany vkladov vynaložil na jeho účely.

(44) Na príspevok systému ochrany vkladov pri riešení krízovej situácie by sa mali vzťahovať určité obmedzenia. Po prvé je potrebné zabezpečiť, aby žiadna strata, ktorú môže systém ochrany vkladov znášať v dôsledku intervencie pri riešení krízovej situácie, nepresiahla stratu, ktorú by systém ochrany vkladov znášal pri konkurznom konaní, ak by sa z neho vyplatili krytí vkladatelia a prebrali sa ich pohľadávky vo výške presahujúcej aktíva inštitúcie. Táto výška by sa mala určiť na základe testu najnižších nákladov v súlade s kritériami a metodikou stanovenými v smernici 2014/49/EÚ. Uvedené kritériá a metodika by sa mali použiť aj pri určovaní zaobchádzania so systémom ochrany vkladov, ak inštitúcia vstúpila do bežného konkurzného konania pri vykonávaní oceňovania *ex post* na účely posúdenia súladu so zásadou, že „žiadny veriteľ sa nesmie dostať do nevýhodnejšieho postavenia“, a určenia akejkoľvek kompenzácie, ktorá sa má vyplatiť do systému ochrany vkladov. Po druhé by výška príspevku zo systému ochrany vkladov na krytie rozdielu medzi aktívami a záväzkami, ktoré sa majú previesť na kupujúceho alebo preklenovaciu inštitúciu, nemala presiahnuť rozdiel medzi prevedenými aktívami a prevedenými vkladmi a záväzkami s rovnakým alebo vyšším prioritným postavením v konkurznom konaní, ako majú uvedené vklady. Tým by sa zabezpečilo, že príspevok zo systému ochrany vkladov sa použije iba na to, aby sa zabránilo znášaniu strát vkladateľmi, ak je to potrebné, a nie na ochranu veriteľov, ktorí majú v konkurznom konaní nižšie postavenie ako vklady. Súčet príspevku zo systému ochrany vkladov na krytie rozdielu medzi aktívami a záväzkami a príspevku zo systému ochrany vkladov na vlastné zdroje príjemcu by však nemal presiahnuť náklady na vyplatenie krytých vkladateľov, ktoré sa vypočítajú na základe testu najnižších nákladov.

(45) Malo by sa špecifikovať, že zo systému ochrany vkladov sa môže pri riešení krízovej situácie prispieť na prevod záväzkov iných ako kryté vklady iba vtedy, ak orgán pre riešenie krízových situácií dospeje k záveru, že vklady iné ako kryté vklady nemôžu byť zachránené z vnútorných zdrojov, ani ponechané vo zvyškovej inštitúcii, ktorej krízová situácia sa rieši a ktorá sa bude likvidovať. Konkrétne by sa malo orgánu pre riešenie krízových situácií umožniť, aby zabránil pripísaniu strát uvedeným vkladom, ak je vylúčenie úplne nevyhnutné a je primerané na zachovanie kontinuity zásadných funkcií a hlavných oblastí obchodnej činnosti alebo ak je potrebné na zabránenie vzniku rozsiahlej nákazy a finančnej nestability, ktorá by mohla spôsobiť závažné narušenie hospodárstva Únie alebo členského štátu. Tie isté dôvody by sa mali uplatňovať aj na začlenenie záväzkov použiteľných pri záchrane pomocou vnútorných zdrojov do prevodu na kupujúceho alebo preklenovaciu inštitúciu s prioritným postavením nižším, ako je postavenie vkladov. V takom prípade by sa prevod uvedených záväzkov použiteľných pri záchrane pomocou vnútorných zdrojov nemal podporiť príspevkom zo systému ochrany vkladov. Ak sa vyžaduje finančná podpora prevodu uvedených záväzkov použiteľných pri záchrane pomocou vnútorných zdrojov, mala by sa poskytnúť z mechanizmu financovania riešenia krízovej situácie.

(46) Vzhľadom na možnosť použiť systém ochrany vkladov pri riešení krízovej situácie je potrebné podrobnejšie špecifikovať spôsob, akým možno príspevok zo systému ochrany vkladov započítať do výpočtu požiadaviek na prístup k mechanizmom financovania riešenia krízovej situácie. Ak príspevok akcionárov a veriteľov inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, prostredníctvom znížení, odpisov alebo konverzie ich záväzkov spoločne s príspevkom zo systému ochrany vkladov dosahuje aspoň 8 % celkových záväzkov inštitúcie vrátane jej vlastných zdrojov, inštitúcia by mala mať možnosť získať prístup k mechanizmu financovania riešenia krízovej situácie na získanie ďalších finančných prostriedkov, ak je to potrebné na zabezpečenie účinného riešenia krízovej situácie v súlade s cieľmi riešenia krízových situácií. Ak sú uvedené

podmienky splnené, príspevok zo systému ochrany vkladov by sa mal obmedzovať na sumu potrebnú na umožnenie prístupu k mechanizmu financovania riešenia krízovej situácie. V záujme zabezpečenia toho, aby bolo riešenie krízovej situácie naďalej financované predovšetkým z vnútorných zdrojov inštitúcie a aby sa minimalizovali narušenia hospodárskej súťaže, by malo byť využitie príspevku zo systému ochrany vkladov na zabezpečenie prístupu k mechanizmom financovania riešenia krízovej situácie možné iba v prípade inštitúcií, ktorých plán riešenia krízovej situácie alebo plán riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny neobsahuje riadnu likvidáciu v prípade zlyhania, pričom minimálna požiadavka na vlastné zdroje a oprávnené záväzky určená orgánmi pre riešenie krízových situácií pre uvedené inštitúcie bola stanovená na úrovni, ktorá obsahuje absorpciu strát aj sumy rekapitalizácie.

(47) Keďže úlohou orgánu EBA je ďalej zbližovať postupy orgánov, by mal orgán EBA monitorovať koncepciu a vykonávanie posúdení riešiteľnosti inštitúcií a skupín, ako aj opatrení a príprav orgánov pre riešenie krízových situácií na zabezpečenie účinného vykonávania nástrojov riešenia krízovej situácie a právomocí, a podávať o tom správy. V týchto správach by mal orgán EBA takisto posudzovať úroveň transparentnosti opatrení prijímaných orgánmi pre riešenie krízových situácií pre príslušné externé zainteresované strany, ako aj mieru, akou prispievajú k príprave na riešenie krízovej situácie a riešiteľnosti inštitúcií. Orgán EBA by mal ďalej podávať správy o opatreniach prijatých členskými štátmi na ochranu retailových investorov v prípade dlhových nástrojov, ktoré sú oprávnené na minimálnu požiadavku na vlastné zdroje a oprávnené záväzky podľa smernice 2014/59/EÚ, pričom by v nich mal porovnávať a posudzovať každý potenciálny vplyv na cezhraničné operácie. Rozsah existujúcich regulačných technických predpisov týkajúcich sa odhadu dodatočných požiadaviek na vlastné zdroje a požiadavky na kombinovaný vankúš v prípade subjektov, ktorých krízová situácia sa rieši, by sa mal rozšíriť tak, aby zahŕňal subjekty, ktoré neboli určené ako subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši, ak uvedené požiadavky neboli stanovené na rovnakom základe ako minimálna požiadavka na vlastné zdroje a oprávnené záväzky. Vo výročnej správe o minimálnej požiadavke na vlastné zdroje a oprávnené záväzky by mal orgán EBA posudzovať aj to, ako orgány pre riešenie krízových situácií vykonávajú politiky nových pravidiel kalibrovania minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky pre stratégie prevodu. Keďže orgán EBA má za úlohu prispievať k zabezpečovaniu súdržného a koordinovaného krízového riadenia a režimu riešenia krízových situácií v Únii, mal by takisto koordinovať krízové simulačné cvičenia a vykonávať nad nimi dohľad. Uvedené simulácie by mali zahŕňať koordináciu a spoluprácu medzi príslušnými orgánmi, orgánmi pre riešenie krízových situácií a systémami ochrany vkladov počas zhoršovania finančnej situácie inštitúcií a subjektov, testovanie uplatňovania súboru nástrojov pri plánovaní ozdravenia a riešenia krízovej situácie, včasnej intervencie a holistického riešenia krízovej situácie. Uvedené postupy by sa mali týkať najmä cezhraničného rozmeru pri spolupráci medzi príslušnými orgánmi a uplatňovania dostupných nástrojov a právomocí. V prípade potreby by sa mali krízové simulačné cvičenia zaoberať aj prijímaním a vykonávaním programov riešenia krízových situácií v rámci bankovej únie podľa nariadenia (EÚ) č. 806/2014.

(48) Kvalitné posúdenie vplyvu je mimoriadne dôležité na vypracovanie riadnych a na dôkazoch založených legislatívnych návrhov, keďže fakty a dôkazy predstavujú kľúčové informácie na prijímanie rozhodnutí počas legislatívneho postupu. Z uvedeného dôvodu by mali orgány pre riešenie krízových situácií, príslušné orgány, Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, ECB, ostatní členovia Európskeho systému centrálnych bánk a orgán EBA poskytovať Komisii na jej žiadosť všetky

informácie, ktoré potrebuje na plnenie úloh súvisiacich s tvorbou politík, ako aj na vypracúvanie posúdení vplyvu, prípravu legislatívnych návrhov a rokovanie o nich.

(49) Smernica 2014/59/EÚ by sa preto mala zodpovedajúcim spôsobom zmeniť.

(50) Keďže ciele tejto smernice, a to zlepšiť účinnosť a efektívnosť rámca pre ozdravenie a riešenie krízovej situácie inštitúcií a subjektov, nemožno uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov z dôvodu existencie rizík, že odlišné vnútroštátne prístupy by mohli mať vplyv na integritu jednotného trhu, ale lepšie ich možno dosiahnuť na úrovni Únie zmenou pravidiel, ktoré sú už stanovené na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie uvedených cieľov,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Zmeny smernice 2014/59/EÚ

Smernica 2014/59/EÚ sa mení takto:

1. Článok 2 ods. 1 sa mení takto:

a) Vkladá sa tento bod 29a:

„29a. „alternatívne opatrenie súkromného sektora“ je akákoľvek podpora, ktorá sa nekvalifikuje ako mimoriadna verejná finančná podpora;“;

b) Bod 35 sa nahrádza takto:

„35. „zásadné funkcie“ sú činnosti, služby alebo operácie, ktorých prerušenie by v jednom alebo vo viacerých členských štátoch pravdepodobne viedlo k narušeniu základných služieb reálneho hospodárstva alebo narušeniu finančnej stability na národnej alebo regionálnej úrovni v dôsledku veľkosti inštitúcie alebo skupiny alebo ich podielu na trhu, vonkajšej a vnútornej prepojenosti, zložitosti alebo cezhraničných činností, a to s osobitným zreteľom na nahraditeľnosť týchto činností, služieb alebo operácií;“;

c) Bod 71 sa nahrádza takto:

„71. „záväzky použiteľné pri záchrane pomocou vnútorných zdrojov“ sú záväzky vrátane tých, ktoré spôsobujú účtové rezervy, a kapitálové nástroje, ktoré nie sú kvalifikované ako nástroje vlastného kapitálu Tier 1, nástroje dodatočného kapitálu Tier 1 alebo nástroje kapitálu Tier 2 inštitúcie alebo subjektu uvedené v článku 1 ods. 1 písmene b), c) alebo d) a ktoré nie sú podľa článku 44 ods. 2 vylúčené z rámca nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov;“;

d) Vkladajú sa tieto body 83d a 83e:

„83d. „G-SII mimo EÚ“ je G-SII mimo EÚ vymedzená v článku 4 ods. 1 bode 134 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;

„83e. „subjekt G-SII“ je subjekt G-SII vymedzený v článku 4 ods. 1 bode 136 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;“;

e) Vkladá sa tento bod 93a:

„93a. „vklad“ je na účely článkov 108 a 109 vklad vymedzený v článku 2 ods. 1 bode 3 smernice 2014/49/EÚ;“.

2. V článku 5 sa odseky 2, 3 a 4 nahrádzajú takto:

„2. Príslušné orgány zabezpečia, aby inštitúcie aktualizovali svoje plány ozdravenia aspoň raz ročne alebo po zmene právnej alebo organizačnej štruktúry inštitúcie, jej obchodnej činnosti alebo jej finančnej situácie, ktorá by mohla mať významný vplyv na plán ozdravenia alebo ktorá by si mohla vyžiadať jeho podstatnú zmenu. Príslušné orgány môžu od inštitúcií požadovať, aby svoje plány ozdravenia aktualizovali častejšie.

Ak sa do 12 mesiacov od poslednej ročnej aktualizácie plánu ozdravenia nevyskytnú žiadne zmeny uvedené v prvom pododseku, príslušné orgány môžu výnimočne až do nasledujúceho 12-mesačného obdobia upustiť od povinnosti aktualizovať plán ozdravenia.

3. V plánoch ozdravenia sa nepočíta s možnosťou prístupu ani so získaním týchto prostriedkov:

a) mimoriadna verejná finančná podpora;

b) núdzová pomoc centrálnej banky na zvýšenie likvidity;

c) pomoc centrálnej banky na zvýšenie likvidity poskytnutá za neštandardných podmienok zabezpečenia kolaterálom, splatnosti alebo úrokových sadzieb.

4. V príslušných prípadoch zahŕňajú plány ozdravenia analýzu toho, ako a kedy môže inštitúcia na základe podmienok vypracovaných v pláne požiadať o použitie facilít centrálnej banky, ktoré nie sú vylúčené z rozsahu pôsobnosti plánu ozdravenia podľa odseku 3, a určuje tie aktíva, ktoré by sa mohli považovať za kolaterál.“

3. V článku 6 sa odsek 5 nahrádza takto:

„5. Ak príslušný orgán usúdi, že plán ozdravenia má podstatné nedostatky alebo že existujú podstatné prekážky brániace jeho vykonávaniu, oznámi svoje závery posudzovanej inštitúcii alebo materskej spoločnosti skupiny a požiada inštitúciu, aby v lehote troch mesiacov, ktorú možno so súhlasom orgánov o jeden mesiac predĺžiť, predložila prepracovaný plán, v ktorom bude uvedené riešenie týchto nedostatkov alebo prekážok.“

4. V článku 8 ods. 2 sa tretí pododsek nahrádza takto:

„Orgán EBA môže na žiadosť príslušného orgánu pomôcť príslušným orgánom dospieť k spoločnému rozhodnutiu v súlade s článkom 31 ods. 2 písm. c) nariadenia (EÚ) č. 1093/2010.“

5. V článku 10 sa vkladá tento odsek 8a:

„8a. Orgány pre riešenie krízových situácií neprijmú plány riešenia krízových situácií, ak sa inštitúcia likviduje v súlade s uplatniteľným vnútroštátnym právom podľa článku 32b alebo ak sa uplatňuje článok 37 ods. 6.“

6. Článok 12 sa mení takto:

a) V odseku 1 sa dopĺňa tento tretí pododsek:

„Identifikácia opatrení, ktoré sa majú prijať v súvislosti s dcérskymi spoločnosťami uvedenými v prvom pododseku písm. b), ktoré nie sú subjektmi, ktorých krízová situácia sa rieši, môže podliehať zjednodušenému

prístupu orgánov pre riešenie krízových situácií, ak takýto prístup nemá negatívny vplyv na riešiteľnosť krízovej situácie skupiny, pričom sa zohľadňuje veľkosť dcérskej spoločnosti, jej rizikový profil, neexistencia zásadných funkcií a stratégia riešenia krízových situácií na úrovni skupiny.“;

b) Vkladá sa tento odsek 5a:

„5a. Orgány pre riešenie krízových situácií neprijmú plány riešenia krízových situácií, ak sa subjekt likviduje v súlade s uplatniteľným vnútroštátnym právom podľa článku 32b alebo ak sa uplatňuje článok 37 ods. 6.“

7. V článku 13 ods. 4 sa štvrtý pododsek nahrádza takto:

„Orgán EBA môže na žiadosť orgánu pre riešenie krízových situácií pomôcť orgánom pre riešenie krízových situácií dospieť k spoločnému rozhodnutiu v súlade s článkom 31 ods. 2 písm. c) nariadenia (EÚ) č. 1093/2010.“

8. V článku 15 sa dopĺňa tento odsek 5:

„5. Orgán EBA monitoruje vypracúvanie vnútorných politík a vykonávanie posúdení riešiteľnosti krízových situácií inštitúcií alebo skupín stanovených v tomto článku a v článku 16 orgánmi pre riešenie krízových situácií. Orgán EBA predloží Komisii správu o existujúcich postupoch posúdení riešiteľnosti krízových situácií a možných rozdieloch medzi členskými štátmi do ... [Úrad pre publikácie: vložte dátum = 2 roky po dátume nadobudnutia účinnosti tejto smernice] a v prípade potreby monitoruje vykonávanie každého odporúčania uvedeného v tejto správe.

Správa uvedená v prvom pododseku zahŕňa aspoň tieto aspekty:

a) posúdenie metodík vypracovaných orgánmi pre riešenie krízových situácií na vykonávanie posúdení riešiteľnosti krízových situácií vrátane identifikácie oblastí možných rozdielov medzi členskými štátmi;

b) posúdenie testovacích kapacít požadovaných orgánmi pre riešenie krízových situácií na zabezpečenie účinného vykonávania stratégie riešenia krízových situácií;

c) úroveň transparentnosti metodík vypracovaných orgánmi pre riešenie krízových situácií na vykonávanie posúdení riešiteľnosti krízových situácií a ich výsledku voči príslušným zainteresovaným stranám.“

9. V článku 16a sa dopĺňa tento odsek 7:

„7. Ak sa na subjekt nevzťahuje požiadavka na kombinovaný vankúš na rovnakom základe ako na základe, na ktorom je povinný dodržiavať požiadavky uvedené v článkoch 45c a 45d, orgány pre riešenie krízových situácií uplatňujú odseky 1 až 6 tohto článku na základe odhadu požiadavky na kombinovaný vankúš vypočítaného v súlade s delegovaným nariadením Komisie (EÚ) 2021/1118*. Uplatňuje sa článok 128 štvrtý odsek smernice 2013/36/EÚ.

Orgán pre riešenie krízových situácií zahŕňa odhadovanú požiadavku na kombinovaný vankúš uvedenú v prvom pododseku do rozhodnutia, ktorým sa určujú požiadavky uvedené v článkoch 45c a 45d tejto smernice. Subjekt zverejní odhadovanú požiadavku na kombinovaný vankúš spolu s informáciami uvedenými v článku 45i ods. 3.

---

* Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2021/1118 z 26. marca 2021, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ, pokiaľ ide o regulačné technické predpisy, v ktorých sa upresňuje metodika, ktorú majú orgány pre riešenie krízových situácií používať s cieľom odhadnúť požiadavku uvedenú v článku 104a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ a požiadavku na kombinovaný vankúš pre subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši, na konsolidovanej úrovni skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, ak skupina, ktorej krízová situácia sa rieši, nepodlieha požiadavkám uvedenej smernice (Ú. v. EÚ L 241, 8.7.2021, s. 1.).“

10. V článku 17 ods. 4 sa dopĺňa tento tretí pododsek:

„Ak opatrenia navrhnuté dotknutým subjektom účinne znižujú alebo odstraňujú prekážky brániace riešiteľnosti krízovej situácie, orgán pre riešenie krízových situácií prijme rozhodnutie po konzultácii s príslušným orgánom. V tomto rozhodnutí sa uvedie, že navrhované opatrenia účinne znižujú alebo odstraňujú prekážky brániace riešiteľnosti krízovej situácie a že od subjektu sa vyžaduje, aby navrhované opatrenia vykonal.“

11. Článok 18 sa mení takto:

a) Odsek 4 nahrádza takto:

„4. Orgán pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny oznámi všetky opatrenia navrhnuté materskou spoločnosťou v Únii orgánu vykonávajúcemu dohľad na konsolidovanom základe, orgánu EBA, orgánom pre riešenie krízových situácií dcérskych spoločností a orgánom pre riešenie krízových situácií patriacim do jurisdikcií, v ktorých sa nachádzajú významné pobočky, pokiaľ je to pre významnú pobočku relevantné. Orgán pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny a orgány pre riešenie krízových situácií dcérskych spoločností po konzultáciách s príslušnými orgánmi a orgánmi pre riešenie krízových situácií patriacim do jurisdikcií, v ktorých sa nachádzajú významné pobočky, urobia všetko, čo je v ich právomoci, aby dosiahli spoločné rozhodnutie v rámci kolégia pre riešenie krízových situácií týkajúce sa identifikovania podstatných prekážok, a v prípade potreby posúdenia opatrení navrhovaných materskou spoločnosťou v Únii a opatrení požadovaných orgánmi s cieľom riešiť alebo odstrániť takéto prekážky, v ktorom sa zohľadní potenciálny vplyv opatrení vo všetkých členských štátoch, v ktorých skupina pôsobí.“;

b) Odsek 9 nahrádza takto:

„9. Ak sa nedosiahlo spoločné rozhodnutie o prijatí ktoréhokoľvek z opatrení uvedených v článku 17 ods. 5 písm. g), h) alebo k), orgán EBA môže na žiadosť orgánu pre riešenie krízových situácií v súlade s odsekom 6, 6a alebo 7 tohto článku pomôcť orgánom pre riešenie krízových situácií dosiahnuť dohodu v súlade s článkom 19 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010.“

12. Články 27 a 28 sa nahrádzajú takto:

„*Článok 27*

Opatrenia včasnej intervencie

1. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány mohli uplatňovať opatrenia včasnej intervencie, ak inštitúcia alebo subjekt v zmysle článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d) spĺňajú ktorúkoľvek z týchto podmienok:

a) inštitúcia alebo subjekt spĺňa podmienky uvedené v článku 102 smernice 2013/36/EÚ alebo v článku 38 smernice (EÚ) 2019/2034, alebo príslušný orgán určil, že opatrenia, stratégie, postupy a mechanizmy uplatňované inštitúciou alebo subjektom, ako aj vlastné zdroje a likvidita v držbe uvedenej inštitúcie alebo subjektu nezabezpečujú správne riadenie a krytie rizík a uplatňuje sa niektorá z týchto podmienok:

   i) inštitúcia alebo subjekt neprijali nápravné opatrenia požadované príslušným orgánom vrátane opatrení uvedených v článku 104 smernice 2013/36/EÚ alebo v článku 49 smernice (EÚ) 2019/2034;

   ii) príslušný orgán sa domnieva, že iné nápravné opatrenia než opatrenia včasnej intervencie nie sú dostatočné na riešenie problémov vzniknutých v dôsledku okrem iného rýchleho a výrazného zhoršenia finančnej situácie inštitúcie alebo subjektu;

b) inštitúcia alebo subjekt do 12 mesiacov po posúdení príslušným orgánom porušuje alebo pravdepodobne poruší požiadavky stanovené v hlave II smernice 2014/65/EÚ, v článkoch 3 až 7, článkoch 14 až 17 alebo článkoch 24, 25 a 26 nariadenia (EÚ) č. 600/2014 alebo v článkoch 45e alebo 45f tejto smernice.

Príslušný orgán môže určiť, že podmienka uvedená v prvom pododseku písm. a) bode ii) je splnená bez toho, aby predtým prijal iné nápravné opatrenia vrátane výkonu právomocí uvedených v článku 104 smernice 2013/36/EÚ alebo v článku 39 smernice (EÚ) 2019/2034.

1a. Na účely odseku 1 opatrenia včasnej intervencie zahŕňajú tieto činnosti:

a) požiadavku, aby riadiaci orgán inštitúcie alebo subjektu v zmysle článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d) uskutočňoval ktorýkoľvek z týchto úkonov:

   i) vykonávať jeden alebo viacero mechanizmov alebo opatrení stanovených v pláne ozdravenia;

   ii) aktualizovať plán ozdravenia v súlade s článkom 5 ods. 2, ak sa okolnosti, ktoré viedli k včasnej intervencii, líšia od predpokladov vymedzených v pôvodnom pláne ozdravenia, a vykonávať jeden alebo viacero mechanizmov alebo opatrení stanovených v aktualizovanom pláne ozdravenia v konkrétnom časovom rámci;

b) požadovať od riadiaceho orgánu inštitúcie alebo subjektu v zmysle článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d), aby zvolal, alebo, ak tak riadiaci orgán neurobí, priamo zvolať valné zhromaždenie akcionárov inštitúcie alebo subjektu, a v oboch prípadoch určiť program rokovania a požadovať, aby akcionári zvážili prijatie určitých rozhodnutí;

c) požadovať od riadiaceho orgánu inštitúcie alebo subjektu v zmysle článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d), aby vypracoval plán rokovaní o reštrukturalizácii dlhu s niektorými alebo všetkými veriteľmi, a to podľa potreby podľa plánu ozdravenia;

d) požadovať zmeny v právnych štruktúrach inštitúcie;

e) požadovať, aby bol odvolaný alebo vymenený vrcholový manažment alebo riadiaci orgán inštitúcie alebo subjektu v zmysle článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d), a to buď vcelku, alebo jednotlivé osoby v súlade s článkom 28;

f) vymenovať jedného alebo viacerých dočasných správcov inštitúcie alebo subjektu v zmysle článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d) v súlade s článkom 29.

2. Príslušné orgány zvolia vhodné opatrenia včasnej intervencie na základe toho, čo je primerané sledovaným cieľom, so zreteľom na závažnosť porušenia alebo pravdepodobného porušenia a rýchlosť zhoršenia finančnej situácie inštitúcie alebo subjektu v zmysle článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d), a to okrem iných relevantných informácií.

3. Pre každé z opatrení uvedených v odseku 1a príslušné orgány stanovia lehotu, ktorá je primeraná na dokončenie uvedeného opatrenia a ktorá príslušnému orgánu umožňuje vyhodnotiť jeho účinnosť.

4. Orgán EBA do... [Úrad pre publikácie: vložte dátum = 12 mesiacov od dátumu nadobudnutia účinnosti tejto pozmeňujúcej smernice] vydá usmernenia v súlade s článkom 16 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010 s cieľom podporiť konzistentné uplatňovanie spúšťacích faktorov uvedených v odseku 1 tohto článku.

Článok 28

Výmena vrcholového manažmentu alebo riadiaceho orgánu

Na účely článku 27 ods. 1a písm. e) členské štáty zabezpečia, aby nový vrcholový manažment alebo riadiaci orgán alebo jednotliví členovia uvedených orgánov boli vymenovaní v súlade s právom Únie a vnútroštátnym právom a aby podliehali schváleniu alebo súhlasu príslušného orgánu.“

13. Článok 29 sa mení takto:

a) Odseky 1, 2 a 3 sa nahrádzajú takto:

„1. Na účely článku 27 ods. 1a písm. f) členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány mohli na základe toho, čo je za daných okolností primerané, vymenovať akéhokoľvek dočasného správcu, aby vykonával jeden z týchto úkonov:

a) dočasne vymeniť riadiaci orgán inštitúcie alebo subjektu v zmysle článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d);

b) dočasne spolupracovať s riadiacim orgánom inštitúcie alebo subjektu v zmysle článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d).

Príslušný orgán stanoví svoju voľbu podľa písmena a) alebo b) v čase vymenovania dočasného správcu.

Na účely prvého pododseku písm. b) príslušný orgán ďalej spresní v čase vymenovania dočasného správcu úlohu, povinnosti a právomoci uvedeného dočasného správcu, ako aj všetky požiadavky na riadiaci orgán inštitúcie alebo subjektu, aby konzultoval s dočasným správcom alebo získal jeho súhlas pred prijatím konkrétnych rozhodnutí alebo opatrení.

Členské štáty vyžadujú, aby príslušný orgán zverejnil vymenovanie každého dočasného správcu s výnimkou prípadov, keď dočasný správca nemá právomoc zastupovať inštitúciu alebo subjekt v zmysle článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d).

Členské štáty ďalej zabezpečia, aby každý dočasný správca spĺňal požiadavky stanovené v článku 91 ods. 1, 2 a 8 smernice 2013/36/EÚ. Posúdenie príslušných orgánov, či dočasný správca spĺňa uvedené požiadavky, je

neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutia o vymenovaní uvedeného dočasného správcu.

2. Príslušný orgán určí právomoci dočasného správcu v čase jeho vymenovania na základe toho, čo je za daných okolností primerané. Medzi tieto právomoci môžu patriť niektoré alebo všetky právomoci riadiaceho orgánu inštitúcie alebo subjektu v zmysle v článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d) v rámci stanov inštitúcie alebo subjektu a v rámci vnútroštátnych právnych predpisov vrátane právomoci vykonávať niektoré alebo všetky administratívne funkcie riadiaceho orgánu inštitúcie alebo subjektu. Právomoci dočasného správcu vo vzťahu k inštitúcii alebo subjektu musia byť v súlade s uplatniteľným právom obchodných spoločností.

3. Príslušný orgán v čase vymenovania stanoví úlohu a funkcie dočasného správcu. Takéto úlohy a funkcie môžu zahŕňať:

a) oboznámenie sa s finančnou pozíciou inštitúcie alebo subjektu v zmysle článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d);

b) riadenie obchodnej činnosti alebo časti obchodnej činnosti inštitúcie alebo subjektu v zmysle článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d) s cieľom zachovať alebo obnoviť finančnú pozíciu tejto inštitúcie alebo subjektu;

c) prijímanie opatrení na obnovenie zdravého a obozretného riadenia obchodnej činnosti inštitúcie alebo subjektu v zmysle článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d).

Príslušný orgán stanoví všetky obmedzenia, pokiaľ ide o úlohu a funkcie dočasného správcu v čase jeho vymenovania.“;

b) V odseku 5 sa druhý pododsek nahrádza takto:

„Dočasný správca môže v každom prípade vykonávať právomoc zvolať valné zhromaždenie akcionárov inštitúcie alebo subjektu v zmysle článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d) a stanoviť program jeho rokovania iba s predchádzajúcim súhlasom príslušného orgánu.“;

c) Odsek 6 nahrádza takto:

„6. Na žiadosť príslušného orgánu dočasný správca vypracuje správy o finančnej pozícii inštitúcie alebo subjektu v zmysle článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d) a o krokoch podniknutých počas trvania svojej funkcie v intervaloch, ktoré stanoví príslušný orgán, a v každom prípade na konci svojho mandátu.“

14. Článok 30 sa mení takto:

a) Názov sa nahrádza takto:

„**Koordinácia opatrení včasnej intervencie vo vzťahu k skupinám**“;

b) Odseky 1 až 4 sa nahrádzajú takto:

„1. Ak sú vo vzťahu k materskej spoločnosti v Únii splnené podmienky pre uloženie opatrení včasnej intervencie podľa článku 27, orgán vykonávajúci dohľad na konsolidovanom základe oznámi túto skutočnosť orgánu EBA a uskutoční konzultácie s ostatnými príslušnými orgánmi v rámci kolégia dohľadu pred rozhodnutím o uplatňovaní opatrenia včasnej intervencie.

2. Po oznámení a konzultáciách uvedených v odseku 1 orgán vykonávajúci dohľad na konsolidovanom základe rozhodne, či uplatní opatrenia včasnej intervencie podľa článku 27 vo vzťahu k príslušnej materskej spoločnosti v Únii, pričom zohľadní vplyv uvedených opatrení na subjekty skupiny v iných členských štátoch. Orgán vykonávajúci dohľad na konsolidovanom základe oznámi svoje rozhodnutie orgánu EBA a ostatným príslušným orgánom v rámci kolégia dohľadu.

3. Ak sú vo vzťahu k dcérskej spoločnosti materskej spoločnosti v Únii splnené podmienky pre uloženie opatrení včasnej intervencie podľa článku 27, príslušný orgán zodpovedný za individuálny dohľad, ktorý plánuje prijať opatrenie podľa uvedených článkov, oznámi svoj zámer orgánu EBA a uskutoční konzultácie s orgánom vykonávajúcim dohľad na konsolidovanom základe.

Po prijatí oznámenia orgán vykonávajúci dohľad na konsolidovanom základe môže posúdiť pravdepodobný vplyv uloženia opatrení včasnej intervencie podľa článku 27 na predmetnú inštitúciu alebo subjekt v zmysle článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d), na skupinu alebo na subjekty skupiny v iných členských štátoch. Orgán vykonávajúci dohľad na konsolidovanom základe oznámi toto posúdenie príslušnému orgánu do troch dní.

Po uvedenom oznámení a konzultáciách príslušný orgán rozhodne, či uplatní opatrenie včasnej intervencie. V rozhodnutí sa náležite zohľadní akýkoľvek posudok orgánu vykonávajúceho dohľad na konsolidovanom základe. Príslušný orgán oznámi rozhodnutie orgánu vykonávajúcemu dohľad na konsolidovanom základe a ostatným príslušným orgánom v rámci kolégia dohľadu.

4. Ak viac než jeden príslušný orgán plánuje uplatniť opatrenie včasnej intervencie podľa článku 27 na viac ako jednu inštitúciu alebo subjekt v zmysle článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d) v rovnakej skupine, orgán vykonávajúci dohľad na konsolidovanom základe a ďalšie relevantné príslušné orgány posúdia, či je vhodnejšie vymenovať toho istého dočasného správcu pre všetky dotknuté subjekty, alebo skoordinovať uplatňovanie iných opatrení včasnej intervencie na viac ako jednu inštitúciu alebo subjekt s cieľom zjednodušiť prijatie riešení na obnovenie finančnej pozície dotknutej inštitúcie alebo subjektu. Posúdenie má formu spoločného rozhodnutia orgánu vykonávajúceho dohľad na konsolidovanom základe a iných relevantných príslušných orgánov. Spoločné rozhodnutie sa dosiahne do piatich dní od dátumu oznámenia uvedeného v odseku 1. Spoločné rozhodnutie sa zdôvodní a stanoví v dokumente, ktorý orgán vykonávajúci dohľad na konsolidovanom základe poskytne materskej spoločnosti v Únii.

Orgán EBA môže na žiadosť príslušného orgánu pomôcť príslušným orgánom dosiahnuť dohodu v súlade s článkom 31 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010.

Ak sa spoločné rozhodnutie neprijme do piatich dní, orgán vykonávajúci dohľad na konsolidovanom základe a príslušné orgány dcérskych spoločností môžu prijať individuálne rozhodnutia o vymenovaní dočasného správcu inštitúcií alebo subjektov uvedených v článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d), za ktoré nesú zodpovednosť, a o uplatňovaní opatrení včasnej intervencie.“;

c) Odsek 6 nahrádza takto:

„6. Orgán EBA môže na žiadosť ktoréhokoľvek príslušného orgánu pomôcť príslušným orgánom, ktoré plánujú uplatňovať jedno alebo viaceré z opatrení uvedených v článku 27 ods. 1a písm. a) tejto smernice vzhľadom na body 4, 10, 11 a 19 oddielu A prílohy k tejto smernici, v článku 27 ods. 1a písm. c) tejto smernice alebo v článku 27 ods. 1a písm. d) tejto smernice, aby dosiahli dohodu v súlade s článkom 19 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010.“

15. Vkladá sa tento článok 30a:

„Článok 30a

Príprava na riešenie krízovej situácie

1. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány bezodkladne oznámili orgánom pre riešenie krízových situácií každý z týchto úkonov:

a) každé opatrenie uvedené v článku 104 ods. 1 smernice 2013/36/EÚ, ktoré vyžaduje, aby ho inštitúcia alebo subjekt uvedený v článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d) tejto smernice prijal;

b) ak činnosť dohľadu preukáže, že podmienky stanovené v článku 27 ods. 1 tejto smernice sú vo vzťahu k inštitúcii alebo subjektu uvedenému v článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d) tejto smernice splnené, posúdenie, či sú tieto podmienky splnené, a to bez ohľadu na akékoľvek opatrenie včasnej intervencie;

c) uplatňovanie každého z opatrení včasnej intervencie uvedených v článku 27.

Príslušné orgány v spolupráci s orgánmi pre riešenie krízových situácií pozorne monitorujú situáciu inštitúcie alebo subjektu a ich dodržiavanie opatrení uvedených v prvom pododseku písm. a), ktorých cieľom je riešiť zhoršenie situácie uvedenej inštitúcie alebo subjektu, a opatrení včasnej intervencie uvedených v prvom pododseku písm. c).

2. Príslušné orgány čo najskôr oznámia orgánom pre riešenie krízových situácií, ak sa domnievajú, že existuje závažné riziko, že by sa vo vzťahu k inštitúcii alebo subjektu uvedenému v článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d) uplatnila jedna alebo viacero okolností uvedených v článku 32 ods. 4. Uvedené oznámenie musí obsahovať:

a) dôvody oznámenia;

b) prehľad opatrení, ktoré by zabránili zlyhaniu inštitúcie alebo subjektu v primeranom časovom rámci, ich očakávaný vplyv na inštitúciu alebo subjekt, pokiaľ ide o okolnosti uvedené v článku 32 ods. 4, ako aj očakávaný časový rámec na vykonávanie týchto opatrení.

Orgány pre riešenie krízových situácií po doručení oznámenia uvedeného v prvom pododseku v úzkej spolupráci s príslušnými orgánmi posúdia, čo predstavuje primeraný časový rámec na účely posúdenia podmienky uvedenej v článku 32 ods. 1 písm. b), pričom zohľadnia rýchlosť zhoršenia podmienok inštitúcie alebo subjektu v zmysle článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d), potrebu účinného vykonávania stratégie riešenia krízových situácií a všetky ďalšie príslušné aspekty. Orgány pre riešenie krízových situácií oznámia toto posúdenie príslušným orgánom čo najskôr.

Po oznámení uvedenom v prvom pododseku príslušné orgány a orgány pre riešenie krízových situácií v úzkej spolupráci monitorujú situáciu inštitúcie alebo subjektu v zmysle článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d), vykonávanie všetkých príslušných opatrení v ich očakávanom časovom rámci a každý iný relevantný vývoj. Na tento

účel sa orgány pre riešenie krízových situácií a príslušné orgány pravidelne stretávajú s frekvenciou stanovenou orgánmi pre riešenie krízových situácií so zreteľom na okolnosti prípadu. Príslušné orgány a orgány pre riešenie krízových situácií si bezodkladne navzájom poskytujú všetky relevantné informácie.

3. Príslušné orgány poskytujú orgánom pre riešenie krízových situácií všetky informácie požadované orgánmi pre riešenie krízových situácií potrebné na všetky tieto úkony:

a) aktualizácia plánu riešenia krízovej situácie a príprava prípadného riešenia krízovej situácie inštitúcie alebo subjektu v zmysle článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d);

b) vykonávanie oceňovania uvedeného v článku 36.

Ak príslušné orgány takéto informácie ešte nemajú k dispozícii, orgány pre riešenie krízových situácií a príslušné orgány spolupracujú a koordinujú svoju činnosť s cieľom získať tieto informácie. Na tento účel majú príslušné orgány právomoc požadovať od inštitúcie alebo subjektu v zmysle článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d), aby takéto informácie poskytli, a to aj prostredníctvom kontrol na mieste, a aby uvedené informácie poskytli orgánom pre riešenie krízových situácií.

4. Právomoci orgánov pre riešenie krízových situácií zahŕňajú právomoc uviesť na trh inštitúciu alebo subjekt v zmysle článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d) pre potenciálnych kupujúcich, alebo prijať opatrenia na takéto uvedenie na trh pre potenciálnych kupujúcich, alebo požadovať, aby tak urobili inštitúcia alebo subjekt, a to na tieto účely:

a) pripraviť riešenie krízovej situácie uvedenej inštitúcie alebo subjektu za podmienok stanovených v článku 39 ods. 2 a ustanovení o dôvernosti stanovených v článku 84;

b) vypracovať posúdenie podmienky uvedenej v článku 32 ods. 1 písm. b) orgánom pre riešenie krízových situácií.

5. Na účely odseku 4 majú orgány pre riešenie krízových situácií právomoc požiadať inštitúciu alebo subjekt v zmysle článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d), aby zaviedli digitálnu platformu na výmenu informácií, ktoré sú potrebné na uvedenie tejto inštitúcie alebo subjektu na trh, s potenciálnymi kupujúcimi alebo poradcami a odhadcami, ktorých orgán pre riešenie krízových situácií angažoval.

6. Určenie toho, že podmienky stanovené v článku 27 ods. 1 sú splnené, a predchádzajúce prijatie opatrení včasnej intervencie nie je pre orgány pre riešenie krízových situácií nevyhnutnou podmienkou na prípravu na riešenie krízovej situácie inštitúcie alebo subjektu v zmysle článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d) alebo na výkon právomoci uvedenej v odsekoch 4 a 5 tohto článku.

7. Orgány pre riešenie krízových situácií bezodkladne informujú príslušné orgány o každom opatrení prijatom podľa odsekov 4 a 5.

8. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány a orgány pre riešenie krízových situácií úzko spolupracovali:

a) pri zvažovaní prijímania opatrení uvedených v odseku 1 prvom pododseku písm. a) tohto článku, ktorých cieľom je riešiť zhoršenie situácie inštitúcie alebo subjektu v zmysle článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d), ako aj opatrení uvedených v odseku 1 prvom pododseku písm. c) tohto článku;

b) pri zvažovaní prijímania každého z opatrení uvedených v odsekoch 4 a 5;

c) počas vykonávania opatrení uvedených v písmenách a) a b) tohto pododseku.

Príslušné orgány a orgány pre riešenie krízových situácií zabezpečia, aby uvedené opatrenia boli konzistentné, koordinované a účinné.“

16. V článku 31 ods. 2 sa písmená c) a d) nahrádzajú takto:

„c) ochrana verejných prostriedkov minimalizáciou závislosti od mimoriadnej verejnej finančnej podpory, najmä ak sa poskytuje z rozpočtu členského štátu;

d) ochrana vkladateľov minimalizáciou strát systémov ochrany vkladov, ako aj ochrana investorov, na ktorých sa vzťahuje smernica 97/9/ES;“.

17. Článok 32 sa mení takto:

a) Odseky 1 a 2 sa nahrádzajú takto:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby orgány pre riešenie krízových situácií prijali opatrenie na riešenie krízovej situácie vo vzťahu k inštitúcii, ak orgány pre riešenie krízových situácií po prijatí oznámenia podľa odseku 2 alebo z vlastnej iniciatívy podľa postupu stanoveného v odseku 2 určia, že sú splnené všetky tieto podmienky:

a) inštitúcia zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá;

b) vzhľadom na časové hľadisko, potrebu účinne vykonávať stratégiu riešenia krízových situácií a iné relevantné okolnosti neexistujú reálne vyhliadky, že akékoľvek alternatívne opatrenie súkromného sektora vrátane opatrení systému inštitucionálneho zabezpečenia, opatrenia orgánu vykonávajúceho dohľad, opatrení včasnej intervencie alebo odpísania či konverzie relevantných kapitálových nástrojov a oprávnených záväzkov, ako sa uvádza v článku 59 ods. 2, prijaté vo vzťahu k danej inštitúcii by zabránili zlyhaniu inštitúcie v primeranom časovom rámci;

c) opatrenie na riešenie krízovej situácie je vo verejnom záujme podľa odseku 5.

2. Členské štáty zabezpečia, aby príslušný orgán vykonal posúdenie podmienky uvedenej v odseku 1 písm. a) po konzultácii s orgánom pre riešenie krízových situácií.

Členské štáty môžu stanoviť, že okrem príslušného orgánu môže posúdenie podmienky uvedenej v odseku 1 písm. a) vydať aj orgán pre riešenie krízových situácií po konzultácii s príslušným orgánom, ak orgány pre riešenie krízových situácií podľa vnútroštátneho práva majú potrebné nástroje na vydanie takéhoto posúdenia, a to najmä primeraný prístup k relevantným informáciám. V takom prípade členské štáty zabezpečia, aby príslušný orgán bezodkladne poskytol orgánu pre riešenie krízových situácií všetky relevantné informácie, ktoré orgán pre riešenie krízových situácií požaduje na vykonanie svojho posúdenia, a to pred tým, ako orgán pre riešenie krízových situácií informuje o svojom zámere vykonať uvedené posúdenie, alebo po tom.

Posúdenie podmienky uvedenej v odseku 1 písm. b) vykoná orgán pre riešenie krízových situácií v úzkej spolupráci s príslušným orgánom. Príslušný orgán bezodkladne poskytne orgánu pre riešenie krízových situácií všetky relevantné

informácie, ktoré orgán pre riešenie krízových situácií požaduje na účely vypracovania svojho posúdenia. Príslušný orgán môže takisto informovať orgán pre riešenie krízových situácií, že považuje podmienku stanovenú v odseku 1 písm. b) za splnenú.“;

b) Odsek 4 sa mení takto:

i) V prvom pododseku sa písmeno d) nahrádza takto:

„d) vyžaduje sa mimoriadna verejná finančná podpora s výnimkou prípadov, keď sa takáto podpora poskytuje jednou z foriem uvedených v článku 32c;“;

ii) Druhý až a piaty pododsek sa vypúšťajú;

c) Odsek 5 sa nahrádza takto:

„5. Na účely odseku 1 písm. c) sa s opatrením na riešenie krízovej situácie zaobchádza ako s opatrením vo verejnom záujme, ak je uvedené opatrenie na riešenie krízovej situácie nevyhnutné na dosiahnutie jedného alebo viacerých cieľov riešenia krízových situácií uvedených v článku 31 a ak je úmerné tomuto cieľu alebo cieľom, a ak by sa splnenie týchto cieľov nedosiahlo efektívnejšie likvidáciou inštitúcie v rámci bežného konkurzného konania.

Členské štáty zabezpečia, aby orgán pre riešenie krízových situácií pri vykonávaní posúdenia uvedeného v prvom pododseku na základe informácií, ktoré mal k dispozícii v čase uvedeného posúdenia, zvážil a porovnal všetku mimoriadnu verejnú finančnú podporu, pri ktorej možno odôvodnene očakávať, že sa inštitúcii poskytne, a to v prípade riešenia krízovej situácie aj v prípade likvidácie v súlade s uplatniteľným vnútroštátnym právom.“

18. Články 32a a 32b sa nahrádzajú takto:

„*Článok 32a*

Podmienky pre riešenie krízovej situácie pre ústredný orgán a úverové inštitúcie, ktoré sú trvalo pridružené k ústrednému orgánu

Členské štáty zabezpečia, aby orgány pre riešenie krízových situácií mohli prijať opatrenie na riešenie krízovej situácie vo vzťahu k ústrednému orgánu a všetkým úverovým inštitúciám, ktoré sú k nemu trvalo pridružené a ktoré sú súčasťou tej istej skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, ak ústredný orgán a všetky úverové inštitúcie, ktoré sú k nemu trvalo pridružené, alebo skupina, ktorej krízová situácia sa rieši a ku ktorej patria, spĺňa ako celok podmienky stanovené v článku 32 ods. 1.

Článok 32b

Konanie vo vzťahu k inštitúciám a subjektom, na ktoré sa nevzťahuje opatrenie na riešenie krízovej situácie

1. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, že orgán pre riešenie krízových situácií určí, že inštitúcia alebo subjekt v zmysle článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d) spĺňajú podmienky stanovené v článku 32 ods. 1 písm. a) a b), ale nie podmienku stanovenú v článku 32 ods. 1 písm. c), príslušný vnútroštátny správny alebo justičný orgán mal právomoc bezodkladne začať postup na riadnu likvidáciu inštitúcie alebo subjektu v súlade s uplatniteľným vnútroštátnym právom.

2. Členské štáty zabezpečia, aby inštitúcia alebo subjekt v zmysle článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d), ktoré sa riadne likvidujú v súlade s uplatniteľným

vnútroštátnym právom, opustili trh alebo ukončili svoje bankové činnosti v primeranom časovom rámci.

3. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, keď orgán pre riešenie krízových situácií určí, že inštitúcia alebo subjekt v zmysle článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d) spĺňajú podmienky uvedené v článku 32 ods. 1 písm. a) a b), ale nie podmienku uvedenú v článku 32 ods. 1 písm. c), určenie, že inštitúcia alebo subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá podľa článku 32 ods. 1 písm. a), bolo podmienkou na odňatie povolenia príslušným orgánom podľa článku 18 smernice 2013/36/EÚ.

4. Členské štáty zabezpečia, aby odňatie povolenia inštitúcie alebo subjektu v zmysle článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d) bolo dostatočnou podmienkou pre to, aby príslušný vnútroštátny správny alebo justičný orgán mal možnosť bezodkladne začať postup na riadnu likvidáciu inštitúcie alebo subjektu v súlade s uplatniteľným vnútroštátnym právom.“

19. Vkladá sa tento článok 32c:

„Článok 32c

Mimoriadna verejná finančná podpora

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa inštitúcii alebo subjektu v zmysle článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d) výnimočne mohla poskytnúť v nasledujúcich prípadoch mimoriadna verejná finančná podpora mimo opatrenia na riešenie krízovej situácie za predpokladu, že mimoriadna verejná finančná podpora spĺňa podmienky a požiadavky stanovené v rámci Únie pre štátnu pomoc:

a) ak s cieľom napraviť vážne narušenie hospodárstva členského štátu alebo zachovať finančnú stabilitu má mimoriadna verejná finančná podpora niektorú z týchto foriem:

   i) štátna záruka na zaručenie facilít likvidity, ktorú poskytujú centrálne banky v súlade s podmienkami centrálnych bánk;

   ii) štátna záruka na novo emitované záväzky;

   iii) nadobudnutie nástrojov vlastných zdrojov iných ako nástroje vlastného kapitálu Tier 1 alebo iných kapitálových nástrojov alebo použitie opatrení na oceňovanie aktív so zníženou hodnotou za ceny, trvania a iných podmienok, ktorými sa dotknutá inštitúcia alebo subjekt nezvýhodňuje, ak sa v čase udelenia verejnej podpory nevyskytujú okolnosti uvedené v článku 32 ods. 4 písm. a), b) alebo c), ani okolnosti uvedené v článku 59 ods. 3;

b) ak má mimoriadna verejná finančná podpora formu intervencie systému ochrany vkladov s cieľom zachovať finančné zdravie a dlhodobú životaschopnosť úverovej inštitúcie v súlade s podmienkami stanovenými v článkoch 11a a 11b smernice 2014/49/EÚ za predpokladu, že sa nevyskytuje žiadna z okolností uvedených v článku 32 ods. 4;

c) ak má mimoriadna verejná finančná podpora formu intervencie systému ochrany vkladov v súvislosti s likvidáciou inštitúcie podľa článku 32b a v súlade s podmienkami stanovenými v článku 11 ods. 5 smernice 2014/49/EÚ;

d) ak má mimoriadna verejná finančná podpora formu štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, ktorá sa poskytuje v súvislosti s likvidáciou inštitúcie

alebo subjektu podľa článku 32b tejto smernice a ktorá je iná ako podpora poskytnutá systémom ochrany vkladov podľa článku 11 ods. 5 smernice 2014/49/EÚ.

2. Podporné opatrenia uvedené v odseku 1 písm. a) musia spĺňať všetky tieto podmienky:

a) opatrenia sa obmedzujú na solventné inštitúcie alebo subjekty, ako ich potvrdil príslušný orgán;

b) opatrenia majú preventívnu a dočasnú povahu a sú založené na vopred vymedzenej stratégii ukončenia angažovanosti schválenej príslušným orgánom vrátane jasne stanoveného dátumu ukončenia, dátumu predaja alebo splátkového kalendára pre každé z poskytnutých opatrení;

c) opatrenia sú primerané na nápravu dôsledkov vážneho narušenia alebo na zachovanie finančnej stability;

d) opatrenia sa nepoužijú na vyrovnanie strát, ktoré inštitúcii alebo subjektu vznikli alebo pravdepodobne vzniknú v blízkej budúcnosti.

Na účely prvého pododseku písm. a) sa inštitúcia alebo subjekt považujú za solventné, ak príslušný orgán dospel k záveru, že nedošlo alebo je pravdepodobné, že počas 12 nasledujúcich mesiacov nedôjde k porušeniu žiadnej z požiadaviek uvedených v článku 92 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, článku 104a smernice 2013/36/EÚ, článku 11 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2019/2033, článku 40 smernice (EÚ) 2019/2034 alebo v príslušných uplatniteľných požiadavkách podľa práva Únie alebo vnútroštátneho práva.

Na účely prvého pododseku písm. d) dotknutý príslušný orgán vyčísli straty, ktoré inštitúcii alebo subjektu vznikli alebo pravdepodobne vzniknú. Toto vyčíslenie vychádza minimálne zo súvahy inštitúcie alebo subjektu za predpokladu, že súvaha je v súlade s uplatniteľnými účtovnými pravidlami a štandardmi potvrdenými nezávislým externým audítorom, ako aj, ak sú k dispozícii, z preskúmaní kvality aktív, ktoré vykonala Európska centrálna banka, orgán EBA alebo vnútroštátne orgány, alebo v prípade potreby z kontrol na mieste vykonávaných príslušným orgánom.

Podporné opatrenia uvedené v odseku 1 písm. a) bode iii) sa obmedzia na opatrenia, ktoré príslušný orgán posúdil ako potrebné na zachovanie platobnej schopnosti inštitúcie alebo subjektu, a to riešením nedostatku kapitálu stanoveného v nepriaznivom scenári na základe stresových testov alebo rovnocenných činností v jednotlivých štátoch, v rámci Únie alebo v rámci jednotného mechanizmu dohľadu vykonaných Európskou centrálnou bankou, orgánom EBA alebo vnútroštátnymi orgánmi a podľa potreby potvrdených príslušným orgánom.

Odchylne od odseku 1 písm. a) bodu iii) je nadobudnutie nástrojov vlastného kapitálu Tier 1 výnimočne povolené, ak je povaha zisteného nedostatku taká, že nadobudnutie akýchkoľvek iných nástrojov vlastných zdrojov alebo iných kapitálových nástrojov by dotknutej inštitúcii alebo subjektu neumožnilo riešiť nedostatok kapitálu stanovený v nepriaznivom scenári na základe príslušného stresového testu alebo rovnocennej činnosti. Hodnota nadobudnutých nástrojov vlastného kapitálu Tier 1 nesmie presiahnuť 2 % celkovej hodnoty rizikovej expozície dotknutej inštitúcie alebo subjektu vypočítanej v súlade s článkom 92 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 575/2013.

Ak ktorékoľvek z podporných opatrení uvedených v odseku 1 písm. a) nie je umorené, splatené alebo inak ukončené v súlade s podmienkami stratégie ukončenia angažovanosti stanovenej v čase poskytnutia takéhoto opatrenia, príslušný orgán dospeje k záveru, že podmienka stanovená v článku 32 ods. 1 písm. a) je splnená vo vzťahu k inštitúcii alebo subjektu, ktorý prijal uvedené podporné opatrenia, a toto posúdenie oznámi dotknutému orgánu pre riešenie krízových situácií.

3. Orgán EBA do [Úrad pre publikácie: vložte dátum = 1 rok po dátume nadobudnutia účinnosti tejto smernice] vydá usmernenia v súlade s článkom 16 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010 týkajúce sa typu testov, preskúmaní alebo činností uvedených v odseku 2 štvrtom pododseku, ktoré môžu viesť k podporným opatreniam uvedeným v odseku 1 písm. a) bode iii).“

20. V článku 33 sa odsek 2 nahrádza takto:

„2. Členské štáty zabezpečia, aby orgány pre riešenie krízových situácií prijali opatrenie na riešenie krízovej situácie vo vzťahu k subjektu v zmysle článku 1 ods. 1 písm. c) alebo d), ak daný subjekt spĺňa podmienky stanovené v článku 32 ods. 1.

Na uvedené účely sa subjekt v zmysle článku 1 ods. 1 písm. c) alebo d) považuje za subjekt, ktorý zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá za ktorejkoľvek z týchto okolností:

a) subjekt spĺňa jednu alebo viacero podmienok stanovených v článku 32 ods. 4 písm. b), c) alebo d);

b) subjekt závažne porušuje alebo existujú objektívne prvky, ktoré preukazujú, že subjekt v blízkej budúcnosti závažne poruší uplatniteľné požiadavky stanovené v nariadení (EÚ) č. 575/2013 alebo v smernici 2013/36/EÚ.“

21. Článok 33a sa mení takto:

a) V odseku 8 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„Členské štáty zabezpečia, aby orgány pre riešenie krízových situácií bezodkladne informovali inštitúciu alebo subjekt v zmysle článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d) a orgány uvedené v článku 83 ods. 2 písm. a) až h) o výkone právomoci uvedenej v odseku 1 tohto článku po určení, že inštitúcia alebo subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá podľa článku 32 ods. 1 písm. a), a pred prijatím rozhodnutia o riešení krízových situácií.“;

b) V odseku 9 sa vkladá druhý pododsek:

„Odchylne od prvého pododseku členské štáty zabezpečia, aby v prípade že sa takéto právomoci vykonávajú v súvislosti s oprávnenými vkladmi a uvedené vklady sa nepovažujú za nedostupné na účely smernice 2014/49/EÚ, vkladatelia mali prístup k primeranej dennej sume týchto vkladov.“

22. Článok 35 sa mení takto:

a) Odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby orgány pre riešenie krízových situácií mohli vymenovať osobitného správcu, ktorý nahradí riadiaci orgán alebo spolupracuje s riadiacim orgánom inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, alebo preklenovacou inštitúciou. Orgány pre riešenie krízových situácií vymenovanie osobitného správcu zverejnia. Orgány pre riešenie krízových

situácií zabezpečia, aby osobitný správca disponoval odbornosťou, schopnosťami a znalosťami požadovanými na výkon jeho funkcií.

Článok 91 smernice 2013/36/EÚ sa neuplatňuje na vymenovanie osobitných správcov.“;

b) V odseku 2 sa prvá veta nahrádza takto:

„Osobitný správca má všetky právomoci akcionárov a riadiaceho orgánu inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, alebo preklenovacej inštitúcie.“;

c) Odsek 5 sa nahrádza takto:

„5. Členské štáty vyžadujú, aby osobitný správca vypracúval pre orgán pre riešenie krízových situácií, ktorý ho vymenoval, správy o hospodárskej a finančnej situácii inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, alebo preklenovacej inštitúcie a o krokoch podniknutých pri plnení svojich povinností, a to v pravidelných intervaloch, ktoré stanoví orgán pre riešenie krízových situácií, ako aj na začiatku a na konci svojho mandátu.“

23. Článok 36 sa mení takto:

a) V odseku 1 sa prvá veta nahrádza takto:

„1. Pred určením, či sú splnené podmienky pre riešenie krízovej situácie alebo podmienky na odpísanie alebo konverziu relevantných kapitálových nástrojov a oprávnených záväzkov, ako sú uvedené v článku 59, orgány pre riešenie krízových situácií zabezpečia, aby spravodlivé, obozretné a realistické ocenenie aktív a záväzkov inštitúcie alebo subjektu v zmysle článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d) vykonala osoba nezávislá od ktoréhokoľvek orgánu verejnej moci vrátane orgánu pre riešenie krízových situácií, ako aj od inštitúcie alebo subjektu v zmysle článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d).“;

b) Vkladá sa tento odsek 7a:

„7a. Ak je to potrebné na vypracovanie rozhodnutí uvedených v odseku 4 písm. c) a d), odhadca doplní informácie uvedené v odseku 6 písm. c) odhadom hodnoty podsúvahových aktív a záväzkov vrátane podmienených záväzkov a aktív.“

24. V článku 37 sa dopĺňa tento odsek 11:

„11. Orgán EBA monitoruje opatrenia a prípravu orgánov pre riešenie krízových situácií, aby sa zabezpečilo účinné vykonávanie nástrojov riešenia krízových situácií a právomocí v prípade riešenia krízových situácií. Orgán EBA predloží Komisii správu o aktuálnom stave existujúcich postupov a možných rozdieloch medzi členskými štátmi do ... [Úrad pre publikácie: vložte dátum = 2 roky po dátume nadobudnutia účinnosti tejto smernice] a v prípade potreby monitoruje vykonávanie každého odporúčania uvedeného v tejto správe.

Správa uvedená v prvom pododseku zahŕňa aspoň tieto aspekty:

a) zavedené mechanizmy na vykonávanie nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov, ako aj úroveň vzťahov s infraštruktúrami finančného trhu a v prípade potreby orgánmi z tretích krajín;

b) zavedené mechanizmy na sfunkčnenie používania iných nástrojov riešenia krízových situácií;

c) úroveň transparentnosti voči príslušným zainteresovaným stranám, pokiaľ ide o mechanizmy uvedené v písmenách a) a b).“

25. Článok 40 sa mení takto:

a) V odseku 1 sa úvodná veta nahrádza takto:

„S cieľom uplatniť nástroj preklenovacej inštitúcie a so zreteľom na potrebu zachovať v preklenovacej inštitúcii zásadné funkcie alebo vykonávať všetky ciele riešenia krízových situácií členské štáty zabezpečia, aby orgány pre riešenie krízových situácií mali právomoc previesť na preklenovaciu inštitúciu všetky tieto nástroje:“;

b) V odseku 2 sa druhý pododsek nahrádza takto:

„Uplatňovanie nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov na účel uvedený v článku 43 ods. 2 písm. b) nenarušuje schopnosť orgánu pre riešenie krízových situácií kontrolovať preklenovaciu inštitúciu. Ak uplatňovanie nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov umožňuje úplné poskytnutie kapitálu preklenovacej inštitúcie konverziou záväzkov použiteľných pri záchrane pomocou vnútorných zdrojov na akcie alebo iné typy kapitálových nástrojov, možno upustiť od požiadavky, aby preklenovacia inštitúcia bola úplne alebo čiastočne vo vlastníctve jedného alebo viacerých orgánov verejnej moci.“

26. V článku 42 ods. 5 sa písmeno b) nahrádza takto:

„b) takýto prevod je potrebný na zabezpečenie riadneho fungovania inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, preklenovacej inštitúcie alebo subjektu pre správu aktív, alebo“.

27. Článok 44 sa mení takto:

a) Odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Členské štáty zaistia, aby sa nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov mohol uplatňovať na všetky záväzky inštitúcie alebo subjektu v zmysle článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d) vrátane tých, ktoré spôsobujú účtovnú rezervu a ktoré nie sú vylúčené z rozsahu pôsobnosti uvedeného nástroja podľa odsekov 2 alebo 3 tohto článku.“;

b) Odsek 5 sa nahrádza takto:

„5. Z mechanizmu financovania riešenia krízových situácií sa môže poskytnúť príspevok uvedený v odseku 4, ak sú splnené všetky tieto podmienky:

a) príspevok na absorpciu strát a rekapitalizáciu rovnajúci sa sume nie nižšej než 8 % celkových pasív (vrátane vlastných zdrojov) inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, ocenený v súlade s oceňovaním stanoveným v článku 36 poskytli akcionári a držitelia iných nástrojov vlastníctva, držitelia relevantných kapitálových nástrojov a ostatných záväzkov použiteľných pri záchrane pomocou vnútorných zdrojov prostredníctvom zníženia, odpísania alebo konverzie podľa článku 48 ods. 1 a článku 60 ods. 1, ako aj v prípade potreby systém ochrany vkladov podľa článku 109;

b) príspevok z mechanizmu financovania riešenia krízových situácií nepresahuje 5 % celkových pasív (vrátane vlastných zdrojov) inštitúcie,

ktorej krízová situácia sa rieši, ocenený v súlade s oceňovaním stanoveným v článku 36.“;

c) Odsek 7 sa nahrádza takto:

„7. Mechanizmus financovania riešenia krízových situácií môže poskytnúť príspevok zo zdrojov, ktoré sa získali prostredníctvom *ex ante* príspevkov v súlade s článkom 100 ods. 6 a článkom 103 a ktoré ešte neboli použité, za predpokladu, že sú splnené všetky tieto podmienky:

a) mechanizmus financovania riešenia krízových situácií poskytol príspevok podľa odseku 4 a dosiahol sa 5 % limit uvedený v odseku 5 písm. b);

b) všetky záväzky, ktoré sú v poradí nižšie než vklady a nie sú vylúčené zo záchrany pomocou vnútorných zdrojov podľa článku 44 ods. 2 a článku 44 ods. 3, boli odpísané alebo konvertované v plnej výške.

Orgán pre riešenie krízových situácií môže za mimoriadnych okolností ako alternatívu alebo doplnok k príspevku z mechanizmu financovania riešenia krízových situácií uvedeného v prvom pododseku, ak sú splnené podmienky stanovené v prvom pododseku, požiadať o ďalšie financovanie z alternatívnych zdrojov financovania.“

28. V článku 44a sa dopĺňa tento odsek 8:

„8. Orgán EBA do... [Úrad pre publikácie: vložte dátum = 24 mesiacov od dátumu nadobudnutia účinnosti tejto smernice] predloží Komisii správu o uplatňovaní tohto článku. V tejto správe sa porovnajú opatrenia prijaté členskými štátmi na dosiahnutie súladu s týmto článkom, analyzuje ich účinnosť pri ochrane retailových investorov a posúdi ich vplyv na cezhraničné operácie.

Komisia môže na základe tejto správy predložiť legislatívne návrhy na zmeny tejto smernice.“

29. V článku 45 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby inštitúcie a subjekty v zmysle článku 1 ods. 1 písm. b), c) a d) nepretržite spĺňali požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky, keď sa to vyžaduje a je to určené orgánom pre riešenie krízových situácií v tomto článku a článkoch 45a až 45i a v súlade s týmito článkami.“

30. Článok 45b sa mení takto:

a) V odsekoch 4 a 5 sa slovo „G-SII“ nahrádza slovom „subjektmi G-SII“, v odseku 7 sa slovo „G-SII“ nahrádza slovom „subjekty G-SII“;

b) Odsek 8 sa mení takto:

i) V prvom pododseku sa slovo „G-SII“ nahrádza slovom „subjekty G-SII“;

ii) V druhom pododseku písm. c) sa slovo „G-SII“ nahrádza slovom „subjektom G-SII“;

iii) Vo štvrtom pododseku sa slovo „G-SII“ nahrádza slovom „subjekty G-SII“;

c) Dopĺňa sa tento odsek 10:

„10. Orgány pre riešenie krízových situácií môžu povoliť, aby subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši, spĺňali požiadavky uvedené v odsekoch 4, 5

a 7 s použitím vlastných zdrojov alebo záväzkov uvedených v odsekoch 1 a 3, ak sú splnené všetky tieto podmienky:

a) v prípade subjektov, ktoré sú subjektmi G-SII alebo subjektmi, ktorých krízová situácia sa rieši, a na ktoré sa vzťahuje článok 45c ods. 5 alebo 6, orgán pre riešenie krízových situácií neznížil požiadavku uvedenú v odseku 4 tohto článku podľa prvého pododseku uvedeného odseku;

b) záväzky uvedené v odseku 1 tohto článku, ktoré nespĺňajú podmienku uvedenú v článku 72b ods. 2 písm. d) nariadenia (EÚ) č. 575/2013, spĺňajú podmienky stanovené v článku 72b ods. 4 písm. b) až e) uvedeného nariadenia.“

31. Článok 45c sa mení takto:

a) V odseku 3 ôsmom pododseku sa slová „kľúčových hospodárskych funkcií“ nahrádzajú slovami „kľúčových funkcií“;

b) Odsek 4 nahrádza takto:

„4. Orgán EBA vypracuje návrh regulačných technických predpisov, v ktorých sa bližšie spresní metodika, ktorú majú orgány pre riešenie krízových situácií používať na odhad požiadavky uvedenej v článku 104a smernice 2013/36/EÚ a požiadavky na kombinovaný vankúš pre:

a) subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši, na konsolidovanej úrovni skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, ak skupina, ktorej krízová situácia sa rieši, nepodlieha uvedeným požiadavkám podľa smernice 2013/36/EÚ;

b) subjekty, ktoré nie sú samy subjektmi, ktorých krízová situácia sa rieši, ak subjekt nepodlieha uvedeným požiadavkám podľa smernice 2013/36/EÚ na rovnakom základe ako požiadavkám uvedeným v článku 45f tejto smernice.

Orgán EBA predloží tento návrh regulačných technických predpisov Komisii do ... [Úrad pre publikácie – vložiť dátum = 12 mesiacov od dátumu nadobudnutia účinnosti tejto pozmeňujúcej smernice].

Na Komisiu sa deleguje právomoc prijať regulačné technické predpisy uvedené v prvom pododseku tohto odseku v súlade článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010.“;

c) V odseku 7 ôsmom pododseku sa slová „kľúčových hospodárskych funkcií“ nahrádzajú slovami „kľúčových funkcií“.

32. Vkladá sa tento článok 45ca:

„Článok 45ca

Určenie minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky v prípade stratégií prevodu vedúcich k odchodu z trhu

1. Pri uplatňovaní článku 45c na subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši a ktorého uprednostňovaná stratégia riešenia krízových situácií predpokladá predovšetkým použitie nástroja odpredaja obchodnej činnosti alebo nástroja preklenovacej inštitúcie a jeho odchod z trhu, orgán pre riešenie krízových situácií stanoví sumu rekapitalizácie stanovenú v článku 45c ods. 3 primerane na základe týchto kritérií, podľa toho, čo je relevantné:

a) veľkosť, obchodný model, model financovania a rizikový profil subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, a hĺbka trhu, na ktorom subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, pôsobí;

b) akcie, iné nástroje vlastníctva, aktíva, práva alebo záväzky, ktoré sa majú previesť na príjemcu, ako sa uvádza v pláne riešenia krízových situácií, pričom sa zohľadní:

i) hlavné oblasti obchodnej činnosti a zásadné funkcie subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši;

ii) záväzky vylúčené zo záchrany pomocou vnútorných zdrojov podľa článku 44 ods. 2;

iii) ochranné opatrenia uvedené v článkoch 73 až 80;

c) očakávaná hodnota a obchodovateľnosť akcií, iných nástrojov vlastníctva, aktív, práv alebo záväzkov subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, uvedené v písmene b), pričom sa zohľadní:

i) akékoľvek podstatné prekážky brániace riešiteľnosti krízovej situácie identifikované orgánom pre riešenie krízových situácií, ktoré priamo súvisia s uplatňovaním nástroja odpredaja obchodnej činnosti alebo nástroja preklenovacej inštitúcie;

ii) straty vyplývajúce z aktív, práv alebo záväzkov zostávajúcich v zvyškovej inštitúcii;

d) či sa v uprednostňovanej stratégii riešenia krízových situácií predpokladá prevod akcií alebo iných nástrojov vlastníctva emitovaných subjektom, ktorého krízová situácia sa rieši, alebo všetkých aktív, práv a záväzkov subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, alebo ich časti;

e) či sa v uprednostňovanej stratégii riešenia krízových situácií predpokladá uplatnenie nástroja oddelenia aktív.

2. Ak sa v pláne riešenia krízových situácií stanovuje, že subjekt sa má likvidovať podľa bežného konkurzného konania alebo iných rovnocenných vnútroštátnych postupov, a predpokladá sa použitie systému ochrany vkladov podľa článku 11 ods. 5 smernice 2014/49/EÚ, orgán pre riešenie krízových situácií pri vykonávaní posúdenia uvedeného v článku 45c ods. 2a druhom pododseku tejto smernice zohľadňuje aj odsek 1 tohto článku.

3. Výsledkom uplatňovania odseku 1 nesmie byť suma, ktorá je vyššia ako suma vyplývajúca z uplatňovania článku 45c ods. 3.“

33. V článku 45d ods. 1 sa úvodná časť nahrádza takto:

„Požiadavka, ktorá je uvedená v článku 45 ods. 1, na subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši a ktorý je subjektom G-SII, pozostáva z:“.

34. V článku 45f ods. 1 sa tretí pododsek nahrádza takto:

„Odchylne od prvého a druhého pododseku tohto odseku materské spoločnosti v Únii, ktoré nie sú samy subjektmi, ktorých krízová situácia rieši, ale sú dcérskymi spoločnosťami subjektov z tretích krajín, spĺňajú požiadavky stanovené v článkoch 45c a 45d na konsolidovanom základe.“

35. Článok 45l sa mení takto:

a) V odseku 1 sa písmeno a) nahrádza takto:

„a) ako sa požiadavka na vlastné zdroje a oprávnené záväzky stanovená v súlade s článkom 45e alebo článkom 45f implementovala na vnútroštátnej úrovni vrátane článku 45ca, a najmä, či došlo k odchýlkam v úrovniach stanovených pre porovnateľné subjekty v jednotlivých členských štátoch;“;

b) V odseku 3 druhom pododseku sa dopĺňa táto veta:

„Povinnosť uvedená v odseku 2 sa prestane uplatňovať po predložení druhej správy.“

36. V článku 45m sa odsek 4 nahrádza takto:

„4. Požiadavky uvedené v článku 45b ods. 4 a 7 a prípadne v článku 45c ods. 5 a 6 sa neuplatňujú počas obdobia troch rokov nasledujúcich po dátume, keď subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, alebo skupina, ktorej súčasťou je subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, boli identifikované ako G-SII alebo G-SII mimo EÚ alebo subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, začal byť v situácii uvedenej v článku 45c ods. 5 alebo 6.“

37. V článku 46 ods. 2 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„V posúdení uvedenom v odseku 1 tohto článku sa stanoví suma, ktorou sa záväzky použiteľné pri záchrane pomocou vnútorných zdrojov musia odpísať alebo konvertovať s cieľom:

a) obnoviť podiel vlastného kapitálu Tier 1 inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, alebo prípadne stanoviť podiel preklenovacej inštitúcie, pričom sa zohľadnia akékoľvek kapitálové príspevky z fondu na riešenie krízových situácií podľa článku 101 ods. 1 písm. d) tejto smernice;

b) udržať dostatočnú dôveru trhu v inštitúciu, ktorej krízová situácia sa rieši, alebo preklenovaciu inštitúciu, pričom sa zohľadňujú akékoľvek podmienené záväzky, a umožniť inštitúcii, ktorej krízová situácia sa rieši, aby najmenej jeden rok pokračovala v plnení podmienok pre udelenie povolenia a naďalej vykonávala činnosti, na ktoré má povolenie podľa smernice 2013/36/EÚ alebo smernice 2014/65/EÚ.“

38. V článku 47 ods. 1 písmeno b) sa bod i) nahrádza takto:

„i) relevantných kapitálových nástrojov a oprávnených záväzkov v súlade s článkom 59, ktoré emitovala inštitúcia, na základe právomoci uvedenej v článku 59 ods. 2, alebo“.

39. Článok 52 sa mení takto:

a) V odseku 1 sa dopĺňa tento pododsek:

„Za výnimočných okolností môže orgán pre riešenie krízových situácií predĺžiť jednomesačnú lehotu na predloženie plánu reorganizácie obchodnej činnosti o ďalší mesiac.“;

b) V odseku 5 sa dopĺňa tento pododsek:

„Orgán pre riešenie krízových situácií môže požadovať, aby inštitúcia alebo subjekt v zmysle článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d) zahrnuli do plánu reorganizácie obchodnej činnosti ďalšie prvky.“

40. V článku 53 sa odsek 3 nahrádza takto:

„3. Ak orgán pre riešenie krízových situácií na základe právomoci uvedenej v článku 63 ods. 1 písm. e) zníži istinu záväzku alebo nesplatenú dlžnú sumu vo vzťahu k záväzku vrátane záväzku, ktorý spôsobuje účtovnú rezervu, na nulu, uvedený záväzok a všetky ďalšie povinnosti alebo nároky vzniknuté v súvislosti s ním, ktoré v čase výkonu tejto právomoci ešte neexistovali, sa na všetky účely považujú za uhradené a nie sú prípustné v žiadnych následných konaniach vo vzťahu k inštitúcii, ktorej krízová situácia sa rieši, alebo k akémukoľvek následníckemu subjektu pri akejkoľvek nasledujúcej likvidácii.“

41. Článok 55 sa mení takto:

a) V odseku 1 sa písmeno b) nahrádza takto:

„b) záväzok nie je vkladom podľa článku 108 ods. 1 písm. a) alebo b);“;

b) V odseku 2 sa piaty a šiesty pododsek nahrádzajú takto:

„Ak orgán pre riešenie krízových situácií, v rámci posúdenia riešiteľnosti krízovej situácie inštitúcie alebo subjektu uvedených v článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d) v súlade s článkami 15 a 16, alebo v ktoromkoľvek inom čase zistí, že v rámci triedy záväzkov, ktorá zahŕňa oprávnené záväzky, výška záväzkov, ktoré nezahŕňajú zmluvnú podmienku uvedenú v odseku 1 tohto článku, spolu so záväzkami, ktoré sú vylúčené z uplatňovania nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov v súlade s článkom 44 ods. 2, alebo ktoré budú pravdepodobne vylúčené v súlade s článkom 44 ods. 3, predstavuje viac ako 10 % tejto triedy, okamžite posúdi vplyv uvedenej konkrétnej skutočnosti na riešiteľnosť krízovej situácie danej inštitúcie alebo subjektu, vrátane vplyvu na riešiteľnosť krízovej situácie vyplývajúceho z rizika porušenia záruk pre veriteľov stanovených v článku 73 pri uplatnení právomocí odpísať dlh a právomoc vykonať konverziu oprávnených záväzkov.

Ak orgán pre riešenie krízových situácií dospeje na základe posúdenia uvedeného v piatom pododseku tohto odseku k záveru, že záväzky, ktoré nezahŕňajú zmluvnú podmienku uvedenú v odseku 1 tohto článku, vytvárajú podstatnú prekážku riešiteľnosti krízovej situácie, náležite uplatní právomoci uvedené v článku 17 na odstránenie tejto prekážky riešiteľnosti krízovej situácie.“

42. Článok 59 sa mení takto:

a) V odseku 3 sa písmeno e) nahrádza takto:

„e) inštitúcia alebo subjekt uvedený v článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d) vyžaduje mimoriadnu verejnú finančnú podporu s výnimkou prípadov, keď sa podpora poskytuje v jednej z foriem uvedených v článku 32c.“;

b) V odseku 4 sa písmeno b) nahrádza takto:

„b) vzhľadom na časové hľadisko, potrebu účinne vykonávať právomoc odpísať dlh a právomoc vykonať konverziu alebo stratégiu riešenia krízových situácií v prípade skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, a iné relevantné okolnosti neexistujú reálne vyhliadky, že akékoľvek opatrenie vrátane alternatívnych opatrení súkromného sektora, opatrenia orgánu dohľadu alebo opatrení včasnej intervencie iných než odpísanie alebo konverzia kapitálových nástrojov a oprávnených záväzkov, ako sa uvádza v odseku 1a, by zabránilo zlyhaniu inštitúcie alebo subjektu v zmysle článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d) alebo skupiny v primeranom časovom rámci.“

43. Článok 63 sa mení takto:

a) Odsek 1 sa mení takto:

i) Písmeno m) sa nahrádza takto:

„m) právomoc vyžadovať od príslušného orgánu, aby včas posúdil nadobúdateľa kvalifikovaného podielu, a to odchylne od lehôt stanovených v článku 22 smernice 2013/36/EÚ a v článku 12 smernice 2014/65/EÚ;“;

ii) Dopĺňa sa toto písmeno n):

„n) právomoc podávať žiadosti podľa článku 17 ods. 5 nariadenia (EÚ) č. 596/2014 v mene inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši.“;

b) V odseku 2 sa písmeno a) nahrádza takto:

„a) s výhradou článku 3 ods. 6 a článku 85 ods. 1 požiadavkám získať povolenie alebo súhlas od akejkoľvek verejnej alebo súkromnej osoby vrátane akcionárov alebo veriteľov inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, a príslušných orgánov na účely článkov 22 až 27 smernice 2013/36/EÚ;“.

44. V článku 71a sa odsek 3 nahrádza takto:

„3. Odsek 1 sa uplatňuje na akúkoľvek finančnú zmluvu, ktorá spĺňa všetky tieto aspekty:

a) vytvára sa ňou nová povinnosť alebo podstatne mení existujúca povinnosť po dátume nadobudnutia účinnosti ustanovení prijatých na vnútroštátnej úrovni na účel transpozície tohto článku;

b) ustanovuje sa ňou výkon jedného alebo viacerých práv ukončiť zmluvu alebo práv vymáhať záložné práva, na ktoré by sa uplatnili článok 33a, 68, 69, 70 alebo 71, ak by sa finančná zmluva upravovala právom členského štátu.“

45. V článku 74 ods. 3 sa dopĺňa toto písmeno d):

„d) pri určovaní strát, ktoré by systém ochrany vkladov utrpel, ak by sa inštitúcia likvidovala v rámci bežného konkurzného konania, sa uplatňujú kritériá a metodika uvedené v článku 11e smernice 2014/49/EÚ a v každom delegovanom akte prijatom podľa uvedeného článku.“

46. V článku 88 sa vkladá tento odsek 6a:

„6a. Na uľahčenie úloh uvedených v článku 10 ods. 1, článku 15 ods. 1 a článku 17 ods. 1 a na výmenu všetkých relevantných informácií orgán pre riešenie krízových situácií inštitúcie s významnými pobočkami v iných členských štátoch zriadi kolégium pre riešenie krízových situácií a predsedá mu.

Orgán pre riešenie krízových situácií inštitúcie uvedenej v prvom pododseku rozhodne, ktoré orgány sa zúčastňujú na zasadnutí alebo činnosti kolégia pre riešenie krízových situácií, pričom zohľadní dôležitosť činnosti, ktorá sa má pre uvedené orgány plánovať alebo ktorú majú uvedené orgány koordinovať, najmä potenciálny vplyv na stabilitu finančného systému v dotknutých členských štátoch a úlohy uvedené v prvom pododseku.

Orgán pre riešenie krízových situácií inštitúcie uvedenej v prvom pododseku vopred v plnom rozsahu informuje všetkých členov kolégia pre riešenie krízových situácií o organizovaní takýchto zasadnutí, hlavných bodoch, ktoré sa majú prerokovať,

a činnostiach, ktoré sa majú zvážiť. Orgán pre riešenie krízových situácií inštitúcie uvedenej v prvom pododseku včas a v plnom rozsahu informuje všetkých členov kolégia aj o rozhodnutiach prijatých na týchto zasadnutiach alebo o vykonaných opatreniach.“

47. Článok 91 sa mení takto:

a) Odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Keď orgán pre riešenie krízových situácií rozhodne, že inštitúcia alebo akýkoľvek subjekt v zmysle článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d), ktorý je dcérskou spoločnosťou v rámci skupiny, spĺňa podmienky uvedené v článku 32 alebo 33, uvedený orgán bezodkladne oznámi orgánu pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny, ak nejde o ten istý orgán, orgánu vykonávajúcemu dohľad na konsolidovanom základe a členom kolégia pre riešenie krízových situácií predmetnej skupiny tieto informácie:

a) rozhodnutie, že inštitúcia alebo subjekt v zmysle článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d) spĺňa podmienky uvedené v článku 32 ods. 1 písm. a) a b), prípadne v článku 33 ods. 1 alebo 2, alebo podmienky uvedené v článku 33 ods. 4;

b) výsledok posúdenia podmienky uvedenej v článku 32 ods. 1 písm. c);

c) opatrenia na riešenie krízovej situácie alebo konkurzné opatrenia, ktoré orgán pre riešenie krízových situácií považuje za vhodné pre uvedenú inštitúciu alebo subjekt.

Informácie uvedené v prvom pododseku sa môžu zahrnúť do oznámení predložených podľa článku 81 ods. 3 adresátom uvedeným v prvom pododseku tohto odseku.“;

b) V odseku 7 sa druhý pododsek nahrádza takto:

„Orgán EBA môže na žiadosť orgánu pre riešenie krízových situácií pomôcť orgánom pre riešenie krízových situácií dospieť k spoločnému rozhodnutiu v súlade s článkom 31 ods. 2 písm. c) nariadenia (EÚ) č. 1093/2010.“

48. V článku 92 ods. 3 sa druhý pododsek nahrádza takto:

„Orgán EBA môže na žiadosť orgánu pre riešenie krízových situácií pomôcť orgánom pre riešenie krízových situácií dospieť k spoločnému rozhodnutiu v súlade s článkom 31 ods. 2 písm. c) nariadenia (EÚ) č. 1093/2010.“

49. V článku 97 sa odsek 4 nahrádza takto:

„4. Orgány pre riešenie krízových situácií v prípade potreby uzatvoria nezáväzné dohody o spolupráci s relevantnými orgánmi tretích krajín uvedenými v odseku 2. Tieto dohody musia byť v súlade s rámcovou dohodou orgánu EBA.

Príslušné orgány v prípade potreby uzatvoria nezáväzné dohody o spolupráci s relevantnými orgánmi tretích krajín uvedenými v odseku 2. Tieto opatrenia musia byť v súlade s rámcovou dohodou orgánu EBA a musia zabezpečiť, aby informácie zverejňované orgánmi z tretej krajiny podliehali záruke, že sú splnené požiadavky na služobné tajomstvo, ktoré sú prinajmenšom rovnocenné s požiadavkami uvedenými v článku 53 ods. 1 smernice 2013/36/EÚ.“

50. V článku 98 sa odsek 1 mení takto:

a) Úvodná veta sa nahrádza takto:

„Členské štáty zabezpečia, aby si orgány pre riešenie krízových situácií a príslušné ministerstvá vymieňali dôverné informácie, vrátane plánov ozdravenia, s relevantnými orgánmi z tretích krajín iba vtedy, ak sú splnené všetky tieto podmienky:“;

b) Dopĺňa sa tento druhý a tretí pododsek:

„Členské štáty zabezpečia, aby si príslušné orgány vymieňali dôverné informácie s relevantnými orgánmi z tretích krajín iba vtedy, keď sú splnené tieto podmienky:

a) v súvislosti s informáciami o ozdravení a riešení krízových situácií podmienky stanovené v prvom pododseku;

b) v súvislosti s ďalšími informáciami, ktoré majú príslušné orgány k dispozícii, podmienky stanovené v článku 55 smernice 2013/36/EÚ.

Na účely druhého pododseku informácie o ozdravení a riešení krízových situácií zahŕňajú všetky informácie priamo súvisiace s úlohami príslušných orgánov podľa tejto smernice, najmä plánovanie ozdravenia a plány ozdravenia, opatrenia včasnej intervencie a vymieňanie informácií s orgánmi pre riešenie krízových situácií, pokiaľ ide o plánovanie riešenia krízových situácií, plány riešenia krízových situácií a opatrenia na riešenie krízovej situácie.“

51. V článku 101 sa odsek 2 nahrádza takto:

„2. Ak orgán pre riešenie krízových situácií rozhodne, že použitie mechanizmu financovania riešenia krízových situácií na účely uvedené v odseku 1 tohto článku pravdepodobne povedie k čiastočnému preneseniu strát inštitúcie alebo subjektu v zmysle článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d) na mechanizmus financovania riešenia krízových situácií, uplatnia sa zásady upravujúce použitie mechanizmu financovania riešenia krízových situácií stanovené v článku 44.“

52. V článku 102 ods. 3 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„Ak sa dostupné finančné prostriedky po úvodnom období uvedenom v odseku 1 tohto článku znížia pod cieľovú úroveň bližšie určenú v uvedenom odseku, pravidelné príspevky získané v súlade s článkom 103 sa obnovia, až pokiaľ sa nedosiahne cieľová úroveň. Orgány pre riešenie krízových situácií môžu odložiť výber pravidelných príspevkov získaných v súlade s článkom 103 o jeden alebo viac rokov, ak suma, ktorá sa má vybrať, dosiahne sumu, ktorá je úmerná nákladom na postup výberu, za predpokladu, že takýto odklad zásadne neovplyvní schopnosť orgánu pre riešenie krízových situácií používať mechanizmy financovania riešenia krízových situácií podľa článku 101. Po dosiahnutí cieľovej úrovne po prvý raz a keď sa disponibilné finančné prostriedky následne znížili pod dve tretiny cieľovej úrovne, uvedený príspevok sa stanovuje na úrovni, ktorá umožní dosiahnuť cieľovú úroveň do šiestich rokov.“

53. Článok 103 sa mení takto:

a) Odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. Dostupné finančné prostriedky, ktoré sa majú zohľadniť s cieľom dosiahnuť cieľovú úroveň bližšie určenú v článku 102 môžu zahŕňať aj neodvolateľné platobné záväzky, ktoré sú plne zaručené kolaterálom vo forme aktív s nízkym rizikom nezaťažených žiadnymi právami tretích strán, ktoré sú

plne k dispozícii a vybrané na výhradné použitie orgánmi pre riešenie krízových situácií na účely uvedené v článku 101 ods. 1. Podiel neodvolateľných platobných záväzkov nepresiahne 50 % z celkovej sumy príspevkov získaných podľa tohto článku. V rámci tohto obmedzenia orgán pre riešenie krízových situácií každoročne stanoví podiel neodvolateľných platobných záväzkov na celkovej výške príspevkov, ktoré sa majú získať v súlade s týmto článkom.“;

b) Vkladá sa tento odsek 3a:

„3a. Orgán pre riešenie krízových situácií požiada o neodvolateľné platobné záväzky prijaté podľa odseku 3 tohto článku, keď treba použiť mechanizmy financovania riešenia krízových situácií podľa článku 101.

Ak subjekt prestane patriť do rozsahu pôsobnosti článku 1 a už nepodlieha povinnosti platiť príspevky v súlade s odsekom 1 tohto článku, orgán pre riešenie krízových situácií požiada o neodvolateľné platobné záväzky prijaté podľa odseku 3, ktoré sú stále splatné. Ak je príspevok spojený s neodvolateľným platobným záväzkom riadne splatený na prvú výzvu, orgán pre riešenie krízových situácií zruší záväzok a vráti kolaterál. Ak príspevok nie je riadne splatený na prvú výzvu, orgán pre riešenie krízových situácií zadrží kolaterál a zruší záväzok.“

54. V článku 104 ods. 1 sa druhý pododsek nahrádza takto:

„Tieto mimoriadne príspevky *ex post* nesmú presiahnuť trikrát 12,5 % cieľovej úrovne stanovenej v článku 102.“

55. Článok 108 sa mení takto:

a) Odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby vo svojich vnútroštátnych právnych predpisoch upravujúcich bežné konkurzné konanie mali tieto peňažné prostriedky rovnaké prioritné postavenie, ktoré je vyššie ako postavenie stanovené pre pohľadávky bežných nezabezpečených veriteľov:

a) vklady;

b) vklady uskutočnené prostredníctvom pobočiek nachádzajúcich sa mimo Únie patriacich inštitúciám usadeným v Únii;

c) systémy ochrany vkladov preberajúce práva a povinnosti krytých vkladateľov v prípade platobnej neschopnosti.“;

b) Dopĺňajú sa tieto odseky 8 a 9:

„8. Ak sa nástroje riešenia krízových situácií uvedené v článku 37 ods. 3 písm. a) alebo b) použijú na prevod len časti aktív, práv alebo záväzkov inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, má mechanizmus financovania riešenia krízových situácií voči zvyškovej inštitúcii alebo subjektu v zmysle v článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d) nárok na úhradu všetkých výdavkov a strát, ktoré vznikli mechanizmu financovania riešenia krízových situácií v dôsledku všetkých príspevkov poskytnutých na riešenie krízovej situácie podľa článku 101 ods. 1 v súvislosti so stratami, ktoré by veritelia inak znášali.

9. Členské štáty zabezpečia, aby nároky mechanizmu financovania riešenia krízových situácií uvedené v odseku 8 tohto článku a v článku 37 ods. 7 mali

v ich vnútroštátnych právnych predpisoch, ktorými sa riadi bežné konkurzné konanie, prednostné prioritné postavenie, ktoré je vyššie ako postavenie stanovené pre nároky z vkladov a systémov ochrany vkladov podľa odseku 1 tohto článku.“

56. Článok 109 sa mení takto:

a) Odseky 1 a 2 sa nahrádzajú takto:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, že orgány pre riešenie krízových situácií prijmú opatrenie na riešenie krízovej situácie v súvislosti s úverovou inštitúciou, a za predpokladu, že takýmto opatrením sa zabezpečuje, aby vkladatelia mali naďalej prístup k svojim vkladom, systém ochrany vkladov, ku ktorému je inštitúcia pridružená, prispel nasledujúcimi sumami, aby vkladatelia nemuseli znášať straty:

a) ak sa uplatňuje nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov, a to nezávisle alebo v kombinácii s nástrojom oddelenia aktív, sumou, o ktorú by sa kryté vklady odpísali alebo konvertovali s cieľom absorbovať straty a rekapitalizovať inštitúciu, ktorej krízová situácia sa rieši podľa článku 46 ods. 1, zahŕňajúcou kryté vklady v rámci rozsahu pôsobnosti záchrany pomocou vnútorných zdrojov;

b) ak sa uplatňuje odpredaj obchodnej činnosti alebo nástroje preklenovacej inštitúcie, a to nezávisle alebo v kombinácii s inými nástrojmi riešenia krízových situácií:

i) sumou potrebnou na pokrytie rozdielu medzi hodnotou krytých vkladov a záväzkov s rovnakým alebo vyšším prioritným postavením ako vklady a hodnota aktív inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, ktoré sa majú previesť na príjemcu, a

ii) prípadne sumou potrebnou na zabezpečenie kapitálovej neutrality príjemcu po prevode.

V prípadoch uvedených v prvom pododseku písm. b), ak prevod na príjemcu zahŕňa vklady, ktoré nie sú krytými vkladmi alebo inými záväzkami použiteľnými pri záchrane pomocou vnútorných zdrojov, a orgán pre riešenie krízových situácií usúdi, že na tieto vklady alebo pasíva sa vzťahujú okolnosti uvedené v článku 44 ods. 3, systém ochrany vkladov prispieva:

a) sumou potrebnou na pokrytie rozdielu medzi hodnotou krytých vkladov vrátane vkladov, ktoré nie sú krytými vkladmi, a záväzkov s rovnakým alebo vyšším prioritným postavením ako vklady a hodnota aktív inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, ktoré sa majú previesť na príjemcu, a

b) prípadne sumou potrebnou na zabezpečenie kapitálovej neutrality prevodu v prípade príjemcu.

Členské štáty zabezpečia, aby po tom, ako systém ochrany vkladov poskytol príspevok v prípadoch uvedených v druhom pododseku, inštitúcia, ktorej krízová situácia sa rieši, sa zdržala nadobúdania podielov v iných podnikoch, ako aj rozdeľovania výnosov v súvislosti s vlastným kapitálom Tier 1 alebo platbami z nástrojov dodatočného kapitálu Tier 1, alebo iných činností, ktoré môžu viesť k odlevu finančných prostriedkov.

Náklady na príspevok systému ochrany vkladov nesmú byť v žiadnom prípade vyššie ako náklady na vyplatenie vkladateľov vypočítané systémom ochrany vkladov podľa článku 11e smernice 2014/49/EÚ.

Ak sa na základe hodnotenia podľa článku 74 určilo, že náklady na príspevok systému ochrany vkladov na riešenie krízovej situácie boli vyššie ako straty, ktoré by mu vznikli, ak by sa inštitúcia zrušila na základe bežného konkurzného konania, systém ochrany vkladov má v súlade s článkom 75 právo na výplatu tohto rozdielu z mechanizmu financovania riešenia krízových situácií.

2. Členské štáty zabezpečia, aby orgán pre riešenie krízových situácií určil sumu príspevku systému ochrany vkladov v súlade s odsekom 1 po konzultácii so systémom ochrany vkladov týkajúcej sa odhadovaných nákladov na vyplatenie vkladateľov podľa článku 11e smernice 2014/49/EÚ a v súlade s podmienkami uvedenými v článku 36 tejto smernice.

Orgán pre riešenie krízových situácií oznámi svoje rozhodnutie uvedené v prvom pododseku systému ochrany vkladov, ku ktorému je inštitúcia pridružená. Systém ochrany vkladov vykoná toto rozhodnutie bezodkladne.“;

b) Vkladajú sa tieto odseky 2a a 2b:

„2a. Ak sa prostriedky zo systému ochrany vkladov používajú v súlade s odsekom 1 prvým pododsekom písm. a) s cieľom prispieť k rekapitalizácii inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, členské štáty zabezpečia, aby systém ochrany vkladov previedol svoje podiely na akciách alebo iných kapitálových nástrojoch v inštitúcii, ktorej krízová situácia sa rieši, na súkromný sektor čo najskôr, ako to umožnia obchodné a finančné okolnosti.

Členské štáty zabezpečia, aby systém ochrany vkladov otvorene a transparentne uvádzal na trh akcie a iné kapitálové nástroje uvedené v prvom pododseku a aby sa akcie a iné kapitálové nástroje týmto predajom významne neskreslili alebo aby sa nediskriminovali potenciálni kupujúci. Každý takýto predaj sa uskutoční za obchodných podmienok.

2b. Príspevok systému ochrany vkladov podľa odseku 1 druhého pododseku sa započítava do prahových hodnôt stanovených v článku 44 ods. 5 písm. a) a v článku 44 ods. 8 písm. a).

Ak použitie systému ochrany vkladov podľa odseku 1 druhého pododseku spolu s príspevkom na absorpciu strát a rekapitalizáciu, ktorý poskytnú akcionári a držitelia iných nástrojov vlastníctva, držitelia relevantných kapitálových nástrojov a iných záväzkov použiteľných pri záchrane pomocou vnútorných zdrojov, umožňuje použitie mechanizmu financovania riešenia krízových situácií, príspevok systému ochrany vkladov sa obmedzí na sumu potrebnú na splnenie prahových hodnôt stanovených v článku 44 ods. 5 písm. a) a v článku 44 ods. 8 písm. a). Po príspevku systému ochrany vkladov sa mechanizmus financovania riešenia krízových situácií použije v súlade so zásadami, ktorými sa riadi používanie mechanizmu financovania riešenia krízových situácií, stanovenými v článkoch 44 a 101.

Prvý a druhý pododsek sa však neuplatňujú na inštitúcie, ktoré boli identifikované ako likvidačné subjekty v pláne riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny alebo v pláne riešenia krízových situácií.“;

c) Odsek 3 sa vypúšťa;

d) V odseku 5 sa vypúšťa druhý a tretí pododsek;“.

57. V článku 111 ods. 1 sa dopĺňa tento bod e):

„e) nedodržanie minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky uvedenej v článku 45e alebo 45f.“

58. Článok 128 sa mení takto:

a) Názov sa nahrádza takto:

„**Spolupráca a výmena informácií medzi inštitúciami a orgánmi**“;

b) Dopĺňa sa tento odsek:

„Orgány pre riešenie krízových situácií, príslušné orgány, orgán EBA, Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, ECB a ostatní členovia Európskeho systému centrálnych bánk poskytnú Komisii na jej žiadosť a v stanovenom časovom rámci všetky informácie potrebné na plnenie jej úloh súvisiacich s tvorbou politík vrátane vykonávania posúdení vplyvu, prípravy legislatívnych návrhov a účasti na legislatívnom procese. Zamestnanci Komisie a Komisia podliehajú požiadavkám zachovania služobného tajomstva stanoveným v článku 88 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014*, pokiaľ ide o prijaté informácie.“

---

* Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014 z 15. júla 2014, ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií a jednotného fondu na riešenie krízových situácií a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 (Ú. v. EÚ L 225, 30.7.2014, s. 1).

59. Vkladá sa tento článok 128a:

„Článok 128a

Simulácie krízového riadenia

1. Orgán EBA koordinuje pravidelné celoúniové cvičenia na testovanie uplatňovania tejto smernice, nariadenia (EÚ) č. 806/2014 a smernice 2014/49/EÚ v cezhraničných situáciách týkajúce sa všetkých týchto aspektov:

a) spolupráca príslušných orgánov počas plánovania ozdravenia;

b) spolupráca medzi orgánmi pre riešenie krízových situácií a príslušnými orgánmi pred zlyhaním a počas riešenia krízových situácií finančných inštitúcií, a to aj pri vykonávaní programov riešenia krízových situácií prijatých podľa článku 18 nariadenia (EÚ) č. 806/2014.

2. Orgán EBA vypracuje správu, v ktorej uvedie kľúčové zistenia a závery z cvičení. Táto správa sa zverejní.“

Článok 2

Transpozícia

1. Členské štáty najneskôr do [Úrad pre publikácie: vložiť dátum = 18 mesiacov od dátumu nadobudnutia účinnosti tejto pozmeňujúcej smernice] prijmú a uverejnia zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou. Znenie týchto ustanovení bezodkladne oznámia Komisii.

   Tieto ustanovenia uplatňujú od ... [Úrad pre publikácie: vložiť dátum = 1 deň od dátumu transpozície tejto pozmeňujúcej smernice].

   Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátneho práva, ktoré prijmú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 3

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 4

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu

Za Európsky parlament	*Za Radu*
predseda/predsedníčka	*predseda/predsedníčka*